

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 9 december 2021

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom. Zou u willen gaan zitten? Dank u wel. Welkom bij deze commissie Bestuur van 9 december. Er gaat een aanmeldingsformulier rond voor de technische sessie over het Protocol Actieve Informatieplicht op 13 december aanstaande. Tot nu toe zijn er slechts vier aanmeldingen, dus ik wil oproepen: zet uw naam er even bij, als u geïnteresseerd bent in ieder geval. We hebben een bericht van verhindering van Lenke Verhoeff van de PvdA. En vanavond zal Johan Slik Stefan Linder deels vervangen, vermoedelijk tot aan de eetpauze. Hartelijk welkom, mijnheer Slik. De heer Smit die is ook aanwezig wat later vanavond, maar digitaal. Gaat de commissie akkoord met het advies van de RKC om de aanbeveling inzake de implementatie van het ICT-beleid als afgedaan te beschouwen? Dat is een ter kennisname ingekomen stuk 3.1, dus de aanbeveling inzake de implementatie van het ICT-beleid. Als u daarmee akkoord gaat, dan kan het bij dezen afgedaan worden. Ik zie knikkende hoofden. Prima.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: O, wat betreft het vaststellen van de agenda, agendapunt 2. Ik heb een vraag aan deze commissie. Naast mij zit wethouder Berkhout, hartelijk welkom. Agenda-technisch zou het hem heel goed uitkomen als wij, mits de tijd dat toelaat, agendapunt, na agendapunt 7, dat hij dan agendapunt 21 kan gaan afhandelen. Dat hangt dus wel van de tijd af. Als wij in tijdnood komen, dan lukt het niet en dan komt de heer Berkhout aan het eind van de avond natgeregend weer helemaal terug, maar mocht het wel lukken, dan zou dat heel fijn zijn. Alvast namens de heer Berkhout hartelijk dank voor uw spoedige behandeling van deze agendapunten voorafgaand aan agendapunt 8.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Zijn er leden van deze commissie die een mededeling hebben? Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. We hebben een tijdje geleden hebben wij het gehad over wifi-tracking. Het was, eigenlijk was de vijfhoek waarin de wijkraad zich zorgen maakte over de wifi-tracking, wat er allemaal gebeurde. Dus nu is de vraag of de commissie behoefte heeft aan een technische sessie. We hebben het in principe al goed voorbereid. Het gaat er eigenlijk om, het doel is eigenlijk van over welke dataverzameling gaat het in de openbare ruimte, wie doen dat? Welke rol kunnen we daarin kiezen als gemeente? De '...' heeft daar ook al een flink stuk over geschreven. En welk instrumentarium kunnen we daarbij gebruiken? Dat zijn nog open vragen en ik hoop dat met een technische sessie dat we daar dan verder mee komen. De vraag is dus aan de commissieleden of zij daar behoefte aan hebben. Wouter Rutten en ik hebben het georganiseerd en het is, de vorige sessie is niet doorgegaan door omstandigheden, dus vandaar deze vraag weer.

De voorzitter: Als ik daar heel kort even iets mag toevoegen. Er is al eerder een datum geprikt in november voor een technische sessie. Er was te weinig animo voor en gezien het feit dat het bureau wat de technische sessie zou komen geven, de uitleg zou geven over wifi-tracking, dat is nogal kostbaar, dus toen is besloten om die technische sessie niet door te laten gaan wegens gebrek aan animo. Mocht het nu zo zijn dat u met zijn allen zegt: o nee, maar we willen eigenlijk toch heel graag, het is ons gewoon ontgaan, dan gaan we dat

natuurlijk gaan we dat organiseren. Maar dat wil ik wel even meegeven. Mijnheer Berkhout wil er nog iets aan toevoegen.

Wethouder Berkhout: Wellicht is het u bekend hoor, het staat u vrij om deze technische sessie te doen, maar we hebben natuurlijk ervoor gekozen, of de BIZ, binnenstadsopdrachtgever, om geen wifi-tracking toe te passen. Dus het wordt niet uitgevoerd in Haarlem. Misschien helpt dat.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ik heb dan toch misschien wat nieuws voor de wethouder, want vanuit de BIZ wordt het misschien niet uitgevoerd, maar de vraag is welke partijen allemaal nog wel dat doen en waar de gemeente geen zicht op heeft. Dus dat, volgens mij zijn er ook nog wel partijen waar geen zicht '...' dat die dat doen en de vraag is dus of we daar wat voor moeten regelen.

De voorzitter: Maar als het daar om gaat, kan het misschien ook eerst technisch misschien uitgevraagd worden. Dat lijkt mij ...

De heer Trompetter: Precies, dat is, maar dan lijkt me een technische sessie over wat het is en wat de mogelijkheden zijn voor beleid lijkt me dan wel nuttig.

De voorzitter: Nou, ik laat het aan deze commissie over. Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, misschien kan ik dat gelijk combineren dan, de mededeling dat door de herschikking bij het CDA ik voortaan de commissie Bestuur zal doen. En als ... Dank je wel. Ik zal de commissie Ontwikkeling missen en Jurrit Visser wordt naar verwachting geïnstalleerd in de raad en die zal dan de commissie Ontwikkeling weer voor zijn rekening nemen namens het CDA. Wat betreft de wifi-tracking. Nou ja, destijds heeft wel aangetoond hoe uit de vraag en beantwoording hoe complex het allemaal is, dus ik zou het wel aanmoedigen en ik zal mijn stinkende best doen om erbij te zijn.

De voorzitter: Dat is niet voldoende, mijnheer Klaver, u moet daar, in deze commissie geldt dat als u zich aanmeldt, dan moet u daar gewoon bij zijn. Dat is misschien een heel nieuw principe, maar zo werkt dat hier mijnheer Klaver, in deze commissie. Dus, dat gezegd hebbende, overigens ...

De heer Klaver: Wat een strenge voorzitter.

De voorzitter: Ja, wen er maar aan. In ieder geval hartelijk welkom in deze commissie, dat was ik nog vergeten te zeggen. Fijn dat u erbij bent. Goed, dan wil ik nu graag handen zien van mensen die behoefte hebben aan een technische sessie over wifi-tracking. Lijkt mij toch een ruime meerderheid. Dan gaan wij dat organiseren. Het wordt krap aan, maar dat gaat waarschijnlijk wel lukken. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: We gaan het nu ook doen, maar het gaat natuurlijk over gegevensverzameling in de openbare ruimte in de brede zin van het woord. Het is niet alleen wifi-tracking. Het gaat ook over om wat voor vormen kan het gaan, welke rol kan je kiezen als gemeente en welke instrumenten kan je daarvoor gebruiken. Dus het is breder dan alleen die wifi-tracking die mijnheer Berkhout ... Nee, precies.

De voorzitter: Goed, dat is prima. Wethouder, heeft u nog een mededeling toevallig? Neen. Heeft u nog een bestuursvergadering bijgewoond voor deze commissie, relevante ... Nou ja, het kan toch ook digitaal zijn

mijnheer Rutten? Wat krijgen we nou zeg. Voor relevante gemeenschappelijke regelingen. Heeft u nog iets gedaan wethouder, waar u ons ...

Wethouder Berkhout: Wel leuk, u overvalt me daarbij, maar het is een logische vraag, tuurlijk. Nee, ik was gisteren bij de aandeelhoudersvergadering van de SRO, dus mogelijk kunnen we dat bij agendapunt 7 eventjes kort toespitsen. Verder zijn we ook bezig in regionaal verband om te kijken wie zal toetreden tot platform Mobiliteit binnen de MRA. Dat is ook bij punt 21. Dat zal ik namens de deelregio Zuid-Kennemerland gaan doen vanaf maart. Maar dan geef ik al iets weg voor agendapunt 21. Dat heb ik, daar heb ik me mee beziggehouden afgelopen week, voorzitter.

De voorzitter: Nou, dat heeft u heel goed gedaan. Volgens mij zijn we er al jarenlang achteraan aan het jagen en nu is het toch gelukt. Gefeliciteerd, hartstikke goed.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Goed, de volgende vergadering van deze commissie op 20 januari, dat is dus volgend jaar, daar gaat een jaarwisseling komt daar nog tussendoor en kerst. Goed, op die agenda staan dan in ieder geval ter advisering het Protocol geheimhoudingsplicht gemeente Haarlem 2021. De, ter bespreking de strategische visie Spaarnelanden, de strategisch personeelsbeleid, de werkwijze afhandeling klachten en bezwaren en dat is, of dat heeft Trots heeft dat geagendeerd. Dat is wel onder voorbehoud van aanlevering van het motivatieformulier. Zoals u weet moet dat even gemotiveerd worden, waarom dit geagendeerd moet worden. Trots heeft dan nog niet gedaan, dus daar hangt het nog even vanaf. De informatienota Informatiebeveiliging najaar 2021, die staat nu nog ter kennisname op de lijst onder punt 1.1. Zijn er verder nog ter kennisname, is, u wilt daar alvast een voorsprongetje op nemen ter kennisname de stukken die u wilt agenderen, mijnheer Trompetter?

De heer Trompetter: Nou dat niet, maar ik hoop toch wel dat bij die informatienota ook de openstaande vraag van mij wordt meegenomen, want Haarlem moest voor 1 november aan bepaalde voorwaarden voldoen, voor de beveiliging van de BRP en dat soort zaken. Ik hoop dat dat wel meegenomen wordt en of inderdaad Haarlem daaraan voldaan heeft per 1-11, want dat was een deadline.

De voorzitter: Oké, dank u wel.

De heer Trompetter: Nee, het is geen technische vraag. Het is een vraag die in de actielijst staat, dus een toezegging van de wethouder dat hij daarop terug zou komen. Gemeente Haarlem moest voor 1 november, moest verbeteringen hebben over de beveiliging vanuit SUWI en vanuit het BRP. Dat was een beveiligingslek en dat moest gedicht zijn voor 1-11 en ik, daar zou een terugkoppeling op komen. We zitten nu ver in 12.

De voorzitter: Dus als ik het goed begrepen heeft de wethouder die heeft een toezegging gedaan daarop terug te komen.

De heer Trompetter: Ja, precies. Daar heb ik over gemaaild. Ja.

De voorzitter: Daar, dat is niet gebeurd en daar heeft u een vraag over gesteld en dat wilt u toegevoegd zien aan dit onderwerp.

De heer Trompetter: En ik wil dat bij de informatie dat de veiligheid lijkt me dat handig om dat dan daar gelijk bij in mee te nemen, die vraag. Hebben daar over gemaïld, ik kan het nog wel een keer doen. Ik kan die mails allemaal wel terughalen, maar u moet het weten. Ik heb allemaal uitgezocht, ik heb het u allemaal gemaïld.

De voorzitter: We gaan dat nog even na, mijnheer Trompetter. Verder? Ja, mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel voorzitter. Ik zou heel graag 1.4: Onderzoek bestedingstempo investeringen openbare ruimte willen agenderen. Het zou kunnen zijn dat ook hetzelfde gebeurt ook in de commissie Beheer, dan moeten we denk ik even uitzoeken waar het het beste geagendeerd kan worden, maar ik zou daar graag over willen verder spreken.

De voorzitter: Ja, ik denk dat dat inderdaad bij Beheer hoort, maar daar gaan we het in het presidium even over hebben. Dus dat komt goed, dat geven we door. Verder nog ter kennisname? O, ja dat zal ik even vragen. Is er steun voor? Ja, dat vermoedde ik, ik voelde aan de energie hier in de commissie dat daar steun voor was. Dat motivatieformulier, mevrouw Van der Windt, u ziet aan het motivatieformulier waar dat vandaan komt, in welke commissie dat uiteindelijk terecht is gekomen. Zullen we dat zo afspreken? Goed. De jaarplanning en actielijst. Zijn er op de jaarplanning en actielijst nog zaken waar de commissie de wethouder wil vragen om verduidelijking? Of zijn er op de actielijst nog zaken die volgens de commissie van de lijst kunnen worden verwijderd, omdat deze inmiddels achterhaald zijn? Neen.

5. Transcript commissie d.d. 26 oktober 2021 en 4 november (openbaar en besloten) (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Zijn er nog opmerkingen over het transcript van 26 oktober of 4 november? Ja, mijnheer Rutten.

De heer Rutten: De mooiste mededeling was op 4 november, punt 5 over het stoppen van iZoof. Die wordt toebedacht aan wethouder Botter in het transcript, maar dat was toch echt mijnheer Roduner die dat antwoord heeft gegeven, het ja.

De voorzitter: De stemmen lijken die heel erg op elkaar. Zo'n computer kan het vaak niet uit elkaar houden, dus dat kan. Ja, dus het is inderdaad van mijnheer Roduner en niet mijnheer Botter.

De heer Rutten: Het is toch vals als mijnheer Botter met de eer gaat strijken.

Ter advisering aan de raad

6. Vaststellen Werkplan regionale samenwerking Zuid-Kennemerland 2021-2023 (RB)

De voorzitter: Goed, gaan wij over naar agendapunt 6, die staat ter advisering op de agenda. Het vaststellen Werkplan regionale samenwerking Zuid-Kennemerland. De hoofdpogave uit de Zuid-Kennemer agenda zijn uitgewerkt in het Werkplan regionale samenwerking Zuid-Kennemerland 2021-2023. Dit gebeurt in het kader van de nieuwe governance voor de regionale samenwerking in Zuid-Kennemerland in nauwe afstemming met de raden. Het werkplan is op 19 mei en 15 september 2021 in de regionale radenbijeenkomsten inmiddels al besproken. De raad wordt nu gevraagd het werkplan vast te stellen. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, dank u voorzitter. Het komt niet heel vaak voor, maar toen ik de oplegnota las wist ik nog niet waar het over ging. Ja, iets van governance. Nou ja, verder. Dus gelukkig ben ik toen maar verder gaan lezen. Ik ben blij dat we als gemeenteraad leden in de regionale agendacommissie krijgen. Daarmee mogen we

hopen dat we nog wat in te brengen hebben. Bij de acties van het werkplan zit ik te denken, ja, vergroting Nationaal Park Zuid-Kennemerland en versterking relatie met het recreatiegebied. Dat klinkt als het bijsturen van de bezoekers van de duinen naar Spaarnwoude, dat klinkt niet logisch. Volgens mij gaat dat niet lukken met een of ander beleidsstuk. Je gaat niet bordjes bij de duinen neerzetten: je moet van de regio naar Spaarnwoude toe. Bij actiepunt 4: een inzet op triple helix. Nou, daar heb ik ook geen verstand van. Dat is een beetje exemplarisch voor de rest van dat stuk. Het is soms een beetje te veel incrowd: we moeten geacht het allemaal te weten. Er lezen ook wel eens mensen het die nog niet er alles vanaf weten. Op pagina 7 staat er wat over stikstof en dat er dan allerlei maneges zouden moeten gaan verdwijnen uit de duinrand. Dat lijkt ons een beetje ver doorschieten. We zijn blij dat de doorfietsroute en de Velservoog ook hierin staan. Hoe vaker het ergens staat, hoe meer kans dat het ooit gaat lukken. En wat ook nog een minpuntje was: je had een stukje met kansen, die ging ik lezen, dat waren eigenlijk allemaal bedreigingen. En de kans was: als we het er nou eens over gaan hebben, dan is het een kans. Vervolgens kwamen de bedreigingen en die waren precies hetzelfde als de kansen. Dus ik ben benieuwd wat de wethouder daarvan vindt, of die meer kansen of bedreigingen ziet. Maar verder is het logisch.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Slik. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Dank aan het college voor dit stuk. Haarlem is de kartrekker van de opgave beter benutten van ons economisch kapitaal voor de regio. Nu is de economische visie van Haarlem niet zo uitgebreid, die gaat vooral over toerisme en dan nog de beterbedeelden onder hen. Kan het college de speerpunten benoemen waar dan aan wordt gedacht, want die mis ik wel een beetje. Bijvoorbeeld de woon-werkbalans in de regio en de daarmee samenhangende vervoersbewegingen. Oftewel, het creëren en behouden van banen in de regio. Opvallend is dat wel geconstateerd wordt dat vervoer een knelpunt is of wordt in de regio, het ov aan de maximale capaciteit dreigt te komen en het woord lightrail in het stuk niet voorkomt. Het geprognostiseerde ov-knooppunt aan de Schipholweg spreekt alleen over bussen. Wat maakt dat lightrail hier niet in staat? Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, in het stuk staan negen nieuwe acties en niet de acties waar we al mee bezig zijn. Lightrail is al een aantal keer besproken in het overleg, daar gaan we zeker met zijn allen voor. Dus daarom staat het er niet in, omdat alleen de nieuwe acties erin staan. Het is dus dat, ik zelf ben er vaak, ik zit tegenwoordig ook in de agendacommissie ook namens u, maar dan agenderen we dat zeker, dat soort dingen.

De heer Trompetter: Ik zie dat dan graag terugkomen in de volgende stukken en dat we dan een volledig plaatje, volledig beeld krijgen. En dat het niet alleen bij planvorming blijft, maar ook dat er acties uit voortkomen. Het is met dit soort dingen heel vaak dat er toch een hele hoop dingen in de planvorming blijven zitten. Ik ben erg nieuwsgierig naar de uitwerking.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel voorzitter. Ja, heel een helder stuk, mooi stuk. Ook fijn dat die regionale samenwerking toch wat concreter handen en voeten krijgt. Een aantal opmerkingen. Bij het versterken van het landschap en het klimaat miste ik toch wel enig gevoel van urgentie, zeker na het Urgenda-vonnis van twee jaar geleden denk ik dat we de tijd van vrijblijvendheid wel een beetje voorbij zijn en zou ik wel willen aandringen op wat meer snelheid om echt concreet te worden welke maatregelen we hier kunnen en waarschijnlijk ook wel moeten nemen. Dan met betrekking tot het economisch profiel. Dat ziet er op zich heel

erg mooi uit. Ik wil een kleine waarschuwing doen. De neiging is altijd heel groot om alle vormen van bedrijvigheid te noemen en eigenlijk alles belangrijk te vinden. Ik zou er ook op willen aandringen: wees vooral niet bang om keuzes te maken, van waar gaan wij ons als regio nou echt hard voor maken. Wat betreft de bereikbaarheid: als de Formule 1 één ding heeft laten zien, is dat fietsen werkt en fietsen ook kan, en heel mooi dat er nu ingezet wordt op Heemstede-Velsen, maar vergeet alsjeblieft ook niet het woon-werkverkeer van Haarlem richting Amsterdam niet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Van der Windt. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel. GroenLinks vindt dit een duidelijk stuk. Inderdaad is een van de lastige dingen van de regioraden is om tot acties over te gaan en tot daadwerkelijke afspraken te komen die voor alle betrokken gemeenten geldt. Ik denk met dit stuk leggen we een hele duidelijke focus waar we ons mee bezig willen houden en dat geeft ook, het committeert ons ook aan de uitkomsten daarvan. Dus ik denk dat dit stuk misschien een nieuw startschot is om de samenwerking die er al is nog beter en nog strakker vorm te geven. Daar zijn we heel erg blij mee. Ik ondersteun de, het landschap en het klimaat, de urgentie daarin, dat die wel wat hoger moet. Dan zie je dat je vaak met verschillende gemeenten werkt waar andere prioriteiten liggen, maar het ontslaat ons als Haarlem niet van om dat steeds te agenderen. Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Van den Doel. Mevrouw, ja, Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Ja, er zijn negen prioriteitsprojecten gedefinieerd. Daar komen nu concrete uitvoeringsplannen voor. Onze enige vraag aan de wethouder is: wanneer kunnen we die tegemoet zien? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Wisse.

De heer Klaver: Ik kon uw vraag niet verstaan, wat was de vraag?

Mevrouw Wisse: Wanneer de uitvoeringsplannen er komen voor de negen prioriteitsprojecten.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Hart voor Haarlem kan zich goed vinden in deze negen voorstellen. We zien het meer als een try-outfase. Het was eigenlijk onze intentie om samen te werken, maar waarop wisten we nog niet precies. Er zijn nu negen concrete punten. Dus laten we kijken of dat gaat werken en we zouden het ook na twee jaar evalueren volgens mij, dus we vinden het prima zo.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, wat het CDA betreft kan het werkplan ook worden vastgesteld. Negen mooie nieuwe acties op het gebied van groen, op het gebied van de economie, klimaat en de fiets. Dus wat dat betreft prima. Twee kleinigheidjes. In de inleiding staat dat het werkplan geldt tot 1 januari 2023, terwijl volgens mij toch de bedoeling is dat de reikwijdte van het werkplan tot en met 2023 is. Bij 5 over de snellere toevoeging van woningen, daar miste ik van wat hebben we nou in 2023 dan bereikt en wie de actie trekt en wanneer er afstemming is in radenbijeenkomsten. Dus ik zie dat allemaal netjes uitgewerkt, behalve bij die. Dus dat zijn twee kanttekeningen, maar voor de rest prima.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Klaver. Verder nog iemand die hier wat over wil zeggen? Nee? Wethouder, het woord is aan u.

Wethouder Berkhout: Ja, dank u wel. Dank u wel, commissie. Klopt, we hebben, we zijn bezig met een samenwerkingstraject denk ik de afgelopen jaren, om die samenwerking wat meer te bestendigen in Zuid-Kennemerland. Is ook het, de governance voor afgestemd ongeveer een jaar geleden. Hier is nu zo'n concreet werkplan met nieuwe, inderdaad nieuwe acties, maar ook overzichtelijk en in principe ook met een uitvoerende gemeente of een accounthouder eraan gekoppeld. Maar scherp van het CDA dat inderdaad bij de actie wonen dat niet is vermeld. Ik denk dat dat ook te maken heeft met de uitvoering van het Woonakkoord, dat dat wat generieker, maar ik zal dat wel eventjes navragen. De heer Slik was nog niet helemaal op de hoogte na de kernboodschap wat dit nou precies was. Dan raad ik u wel aan om bij de volgende regionale radenbijeenkomst aan te sluiten, want daar is het toch wel uitvoerig besproken tot tweemaal toe. Ik raad iedereen aan om daar ook bij te zijn, want ook het vervolg zal vaak daar worden besproken zoals u aan het eind van het stuk kunt zien. Dat werkt alleen als daar ook een ruime opkomst is vanuit de vier raden in Zuid-Kennemerland. In eerste instantie zal de, volgens mij de eerste heb ik, we krijgen natuurlijk ook een nieuwe bestuursperiode, dus de eerste regioradenbijeenkomst zal in het teken staan van hoe werken we met elkaar samen in de regio. Ik denk dat dat goed is, een soort van inwerkprogramma voor ook weer de deels nieuwe raadsleden. Maar de regioradenbijeenkomst daarna, zo nog voor de zomer, zal echt wel weer een uitvoering laten zien van deze negen acties. Dus daar, u ziet ook helemaal onderaan op pagina 28 eigenlijk de tijdslijn waar welke actie, wanneer die verder uitgewerkt wordt. Kunt daar dus over meegenomen worden in de radenbijeenkomsten, en vermoedelijk zo in die ene na de verkiezingen, na die na de verkiezingen en voor de zomer. Dan eventjes de balans. U had het, mijnheer Slik, over de duinen en Spaarnwoude ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, interruptie is een te groot woord, maar ik wil echt de oproep ondersteunen om deze vergaderingen bij te wonen, want de laatste keer zaten we echt met het minste aantal raadsleden van de hele regio aanwezig daar. En als Haarlem, als grootste gemeente, dan voel je je niet prettig als je daar zit. Dus ik wil jullie echt oproepen dit serieus te nemen, omdat ook we de regio steeds belangrijker maken, daar hoort dit stuk bij en net als de governance. Dus dat we dat, de belangrijkheid daarvan dat we dat inzien, want als de '...' Zuid-Kennemerland kunnen we, hebben we meer in de melk te brokkelen dan alleen Haarlem. Dus het helpt ons wel en zeker als het strakker geregisseerd wordt en wij er ook bij aanwezig zijn. Dat helpt, dus vandaar de oproep ondersteunen.

Wethouder Berkhout: Nou, dat is helemaal mooi. Uitstekend. Ja dat lijkt me, eens, dat is weer een bouwsteen in de regionale samenwerking.

De voorzitter: U heeft nog een opmerking van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ik heb een vraag: of die ook toegankelijk is voor schaduwraadsleden.

Wethouder Berkhout: Volgens mij wel, ja. Ja hoor, lijkt mij heel logisch omdat u hier ook zitting neemt, er hier over spreekt, dat u daar ook uitgenodigd bent, ja. Dan eventjes ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u had nog een opmerking?

De heer Van den Raadt: Ja, want kijk, in de begintekst staat natuurlijk in de tweede zin over de governance Regionale Samenwerking Zuid-Kennemerland in nauwe afstemming met de raden. Maar dat is dus misschien iets te optimistisch, want er is bijna niemand aanwezig. Of op een andere manier.

De voorzitter: Ik geloof dat iedereen is uitgenodigd, dus dat is aan de raden zelf.

De heer Van den Raadt: Ja oké, we worden wel uitgenodigd, maar die nauwe samenwerking dat zijn dus een paar man of vrouwen.

De voorzitter: En we spreken er vandaag over. Mijnheer Van den Doel, u wilt nog wat zeggen? Nou, dan ga ik graag door met de wethouder. Gaat u verder.

Wethouder Berkhout: Ja, ik ga verder. Er is wel degelijk een balans tussen de duinen, het nationaal park en ook vaak het NNN-gebied, de rustgebieden of de stiltegebieden, en de recreatiekant aan de andere kant van Haarlem, het recreatieschap Spaarnwoude, oorspronkelijk ook bedoeld voor meer het recreatieve en het andere meer voor de natuurkwaliteit. Tegelijkertijd zien we in coronatijd dat juist de druk op het nationaal park toeneemt en we investeren behoorlijk in het achterstallig onderhoud, maar ook weer in het aantrekkelijker maken van het recreatiegebied. Maar het wel echt ook bedoeld als overloopgebied voor de natuurwaarde van het nationaal park en het onder druk staan daarvan. Dat alles staat natuurlijk ook onder druk door de stikstofuitstoot. Dus daar zit wel degelijk een balans en we proberen ook te kijken naar de kruisverbindingen. En of dat nou de wandelpaden in de regio zijn die van de ene naar de andere kant gaan, of hoe we op andere manier dat doen. Hier wordt een nieuwe actie in touw gezet, maar we zijn daar ook degelijk zowel binnen het overlegorgaan nationaal park als binnen het bestuur van het recreatieschap waar ik zit in heb mee bezig. Dus ik, dat misschien voor de context. Dan, de Actiepartij geeft ook aan van vervoer of bereikbaarheid zie ik niet allemaal terug. Dat is ook heel logisch. Het staat hier minimaal, terwijl dat misschien wel een van de meest wezenlijke punten is de bereikbaarheid van Zuid-Kennemerland. Dat heeft er alles mee te maken, straks in de commissie Beheer stellen we de Bereikbaarheidsvisie vast. Dat was een parallel proces aan dit werkplan. Dacht, we gaan nou niet dubbelen. We gaan nou niet in dit werkplan ook de Bereikbaarheidsvisie en de actieagenda zetten die we met de GR bereikbaarheid Zuid-Kennemerland aan het uitvoeren zijn. Dus de verdieping van de bereikbaarheid, de uitdagingen, of het de ov-hub is, of de Velserversbinding, u ziet het hier wel terug, maar dat noemen we echt, pakken we op binnen de Bereikbaarheidsvisie later vanavond in de commissie Beheer. Dus daarom ziet u dat hier wat minimaal, maar weet dat het de maximale aandacht heeft. Dan denk ik dat dat een goed pleidooi is vanuit D66 en ondersteund door GroenLinks als het gaat om de urgentie voor het landschap. Weet ook dat daar de samenwerking wordt gezocht binnen de bredere binnenduinstrand natuurlijk, maar ook met de provincie. Vooral de provincie Noord-Holland heeft hier een enorme ambitie om een flinke hoeveelheid NNN-gebied toe te gaan voegen en zij kijken ook nadrukkelijk naar onze regio. Dat is natuurlijk een mooie kans. Tegelijkertijd zit daar ook een spanning op, misschien niet in onze gemeente, maar in de buurgemeenten als het gaat om de, hoe noemen we dat, de agrariërs die daar zitten. Ik denk dat daar wel, volgens mij wordt daar hard aan gewerkt, maar ook in die samenhang hebben wij bijvoorbeeld overleg binnen het Westelijk Tuinbouwgebied daarover. Dan, volgens mij, eens, dus PvdA uitvoering voor de zomer wordt echt een vervolgstap gezet. Hart voor Haarlem, ik denk dat het ook wel een goed woord is. Ik denk dat het iets steviger is dan een try-out, maar het is wel, we gaan, dit is de eerste poging, de eerste aanzet om echt een werkplan met elkaar vast te gaan stellen, concrete acties. En we moeten ook kijken hoe dat uitpakt inderdaad. Dus in die zin kan ik wel die manier van daarnaar kijken, we hebben het niet eerder gedaan, we gaan het op deze manier doen. We hebben ook een regisseur inmiddels voor de regio. We gaan ook kijken hoe dat allemaal bestendigt. Moeten

ook natuurlijk kijken voor volgende bestuursperiode in al deze regio's ook weer hetzelfde meerwaarde ziet van deze regionale samenwerking, want alleen op die manier kunnen we het ook echt bestuurlijk bestendigen. Het CDA, ik denk dat daar terechte punten zijn aangegeven voor, of ik denk kleine punten voor het stuk, maar in grote lijnen hoorde ik uw steun. Dus, dank.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Zijn er nog vragen blijven liggen? Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, volgens mij is er nog een vraag van de heer Slik blijven liggen over iets met stikstof en maneges.

Wethouder Berkhout: Ik weet de precieze vraag niet meer, maar ik heb geprobeerd in de context, wij gaan niet direct over maneges en stikstof, maar vooral de provincie is hier aan zet. Volgens mij heb ik op die manier proberen antwoord te geven en hoe die, hoe wij daar, ik denk dus niet in het kader van maneges, maar in de bredere aanpak van stikstof. Dat heeft ook heel erg betrekking op bijvoorbeeld ontwikkelzone Zuidwest, hoe kijk je daar nou naar, werken we samen met de provincie. Ik denk dat ik daar het algemene antwoord op kan laten.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, want ik vraag dat natuurlijk omdat wij laatst die twaalf miljoen aan het uitdelen waren en toen hadden gezegd dat iedereen paardrijles moest krijgen. Als we dan in regionaal verband de maneges gaan opdoeken, ja dan wordt het toch een lastig verhaal.

De voorzitter: Wethouder, wenst u daar nog op te reageren? Goed, dan vraag ik aan deze commissie of, hoe dit stuk naar de raad kan. Kan dat als hamerstuk? Ja? Hamerstuk staat genoteerd.

Overige punten ter bespreking

7. Resultaat deelnemingen 2020 (RB)

De voorzitter: Gaan we door naar agendapunt 7: resultaat deelnemingen. Vanwege tijdsgebrek tijdens de vorige vergadering is de behandeling doorgeschoven. De commissie heeft zich eerder uitgesproken over de werkwijze bij eventuele oprichting van een joint venture met gemeente Velsen. De focus is ligt nu op de bespreking van de behaalde financiële resultaten en het effect daarvan op de solvabiliteit en het dividend. Dit stuk is ter bespreking aangeboden aan deze commissie. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ja, het is inderdaad een doorgeschoven punt van een tijdje geleden. Wat de Actiepartij betreft blijft het besluit over het aange'...' beëindigen van deelneming en raadsbevoegdheid. Tot nu toe kan de raad en de commissie alleen iets zeggen over de begroting en de jaarrekening. Blij als het saldo matig positief is en bezorgd dat er toch geld bij moet. Dan een stukje werkpasholding. Wordt het niet tijd voor uitvoering van de motie revolverend werkgelegenheidsfonds? Zo niet, wat blijft op termijn dan nog over van de toegang tot sociale werkvoorziening? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Trompetter. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ja, de stukken zien er op zich prima uit en de resultaten ook eigenlijk, dankzij coronameevallers zou je kunnen zeggen. Wat mij wel triggerde bij Spaarnelanden is dat de kosten van afvalinzameling behoorlijk zijn toegenomen. Dat komt eigenlijk vooral ook door het extra verpakkingsmateriaal wat door alle online bestellingen natuurlijk in de stad terecht komt, versneld ook nog weer een keer door corona. De vraag is of dat, misschien dat het in de strategische visie van Spaarnelande aan de orde komt, maar dat dat toch misschien eens op de agenda zou moeten, wat die hele platformeconomie-ontwikkeling nu eigenlijk betekent voor dat soort lasten, die uiteindelijk toch ook weer in de woonlasten van de burger terechtkomen. Dus misschien moet je die platformjongens een kartonbelasting gaan opleggen of op de een of andere manier toch de vervuiler betaalt daar ook in de praktijk gaan brengen, zodat niet al die kosten automatisch weer bij de burger landen. Of in ieder geval, bij de burgers die daar dan ook gebruik van maken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Van den Doel heeft een interruptie op de heer IJsbrandy.

De heer Van den Doel: Ja, of een vraag. Bedoelt u dat dus de fabricatie van karton bijvoorbeeld al opcenten krijgt vanwege de afval weer, of dat de verstuurder dat, heeft u daar al iets op vormgegeven? Want ik vind het als gemeente wel wat ingewikkeld, omdat de pakjes komen allemaal van buiten de gemeente. Hoe, ik ben er op zich heel erg voor, maar ik ben heel nieuwsgierig daarnaar.

De heer IJsbrandy: Nou ja, ik heb het daar met Spaarnelanden toevallig ook wel eens over gehad. Ook al die vervoersbewegingen zijn natuurlijk ook niet zo heel efficiënt, als je zo bij mij in de wijk zo om een uur of vijf, dan komen het ene busje na het andere komt langs. Allemaal een pakketje hier, een pakketje daar. Ja, daar zijn best natuurlijk verbeterlagen in te maken. Het is natuurlijk voor het afvalinzameling van de bedrijven in de binnenstad is al een soort poule gevormd met, door Spaarnelanden coördineert dat. Zo zou je ook je kunnen voorstellen dat er een depot gevormd wordt waar alle pakjesjongens hun pakjes heen brengen, en Spaarnelanden zorgt ervoor dat die dan in bulk bij de mensen terechtkomen of zoiets. Dan heb je ook greep ook de logistieke stroom en daar kan je ook aan vormen van belasting denken, naar mate ... Er zijn partijen bijvoorbeeld die hele grote dozen voor hele kleine producten meesturen, er zijn ook anderen die daar beter op letten. Dus ja, daar zit wel een zeker prikkelnut om daar wat scherper op te zijn.

De voorzitter: Ja, mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, dank u voorzitter. Ik wil me concentreren op de SRO. De resultaten van de SRO zijn goed, maar dat komt eigenlijk alleen maar door de steun. Dus ja, dat is een soort sigaar uit andermans doos. De vraag is dan dus vooral aan de wethouder: wat vindt u ervan, hoe staat de SRO ervoor als we die wegdenken, die steun? Dus de solvabiliteit is toegenomen, weerstandsvermogen blijft matig. Ik ben wel benieuwd hoe matig matig is, zeg maar, en al die risico's erbij. Wel vinden we het goed dat de SRO voor de gemeente Haarlem het technisch vastgoedbeheer overneemt. Dat lijkt ons een goede zet. En we zijn ook een voorstander van het bekijken of die joint venture met Velsen een geschikte zet is.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad even over SRO en dat die het onderhoud van de gemeentepanden gaat doen. Ik denk dat het een goede zet is als je ziet wat de cijfers zijn bij de sportverenigingen en anderen. Dat zit boven de negen, dus ze doen het blijkbaar uitstekend en dat lijkt me ook een verlichting voor de afdeling vastgoed, die toch nog steeds alle zeilen moet bijzetten om het op orde te

houden. Verder ben ik het ermee eens over de SRO en de coronasteun, die krijg je juist voor verlies van inkomen, dus vandaar dat het bedrijf kan overleven, omdat de normale inkomsten zo ver teruglopen en daar worden ze voor gecompenseerd. Maar dat had de wethouder ook mogen zeggen, sorry.

De voorzitter: Is er nog een andere wethouder die het woord hierover wil voeren? Nee? Dan ga ik nu naar de echte wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Berkhout: Wil de echte wethouder opstaan? Ja ik, even kijken hoor, volgens mij inderdaad eerder in uw commissie maar even heel kort behandeld. Nu weer terug. Actiepartij, ik moet u even het antwoord over Werkpas schuldig blijven. Dat is ook, valt onder hoede van een collega, wethouder Roduner. Mocht u daar vragen over hebben, stel ik u voor even dat schriftelijk te doen. Ik kan wel iets zeggen natuurlijk over Spaarnelanden, in ieder geval de opmerkingen van de heer IJsbrandy. Ik vind trouwens een, helemaal geen slecht idee om eens wat breder te kijken naar hoe ontwikkelt zich dat nou inderdaad in coronatijd. Met name dus vorig jaar hebben we gezien dat er dertig procent meer verpakkingen, meer afval met zich meekwam, vooral omdat de stad Haarlem weer thuis ging werken en misschien ook wel meer binnenshuis om zich heen keek en ging inkopen. Dat heeft tot incidenteel 800.000 euro extra kosten geleid. Tegelijkertijd is het interessante dat wij ook door hogere grondstoffenprijzen, wellicht door schaarste, dat heeft zoals u allemaal heeft kunnen zien ook deze kosten weer helemaal hebben gecompenseerd. Dus juist het ingezamelde papier heeft weer een hogere prijs opgeleverd in deze schaarstemarkt, waardoor die incidentele uitgaven ook weer gecompenseerd zijn. Nou is dat natuurlijk idealiter het eindbeeld van afvalscheiding, grondstoffenstromen betalen zich uit. Wij zien alleen wel dat dat ook, ook dat waarschijnlijk coronagerelateerd was, dus dat je dat niet voor meerjarig kan inrekenen. Maar het was wel een interessante ontwikkeling dat door onze scheidingsystematiek wij dus ook wel de vruchten plukken van bijvoorbeeld die extra materialen. Tegelijkertijd denk ik inderdaad de discussie die u aanstipt, ook hier, Strategisch plan afvalscheiding staat later vanavond op de commissievergadering van de commissie Beheer, maar dit zal inderdaad iets zijn wat we allemaal wel in ons eigen leven ook herkennen, waar wij nu in eerste instantie gewoon aan de lat staan om dat ook op te ruimen. Dus een bredere discussie zou misschien, daar kunt u tweeledig naar kijken. Kunt als aandeelhouder van Spaarnelanden naar kijken, of als opdrachtgever. In eerste instantie zou het als opdrachtgever, is het een leuke discussie later bij commissie Beheer vanavond. De stadslogistiek stipt u ook aan, ook dat is natuurlijk een interessant thema ook voor de commissie Beheer. U had het over green collecting, het afval opruimen in de binnenstad met één vrachtwagen in plaats van een rijtje achter elkaar, succesvol al enige jaren. Dus, mooi onderwerp inderdaad. Dan ChristenUnie, SRO. U zegt: weerstandsvermogen ... U vraagt eigenlijk: hoe zit dat nou? Er zijn wel, en dat geeft de heer IJsbrandy ook aan, positieve resultaten, maar wel met name door die rijkssubsidies. Dat klopt, maar dat was ook wel hard nodig, want ze zijn ook door het Rijk grotendeels gesloten geweest, dus waren niet in staat hun eigen inkomsten te genereren. Tegelijkertijd ziet het er gewoon in algemene zin goed uit voor SRO. Gisteren aandeelhoudersvergadering. Nog steeds geconfronteerd met beperkte openingstijden, met situaties bij zwembaden, maar met een meerjarig positief beeld. En het weerstandsvermogen is matig, maar naar onze normen kunnen we zeggen valt dat mee, dus vinden we dat prima. Inderdaad, wat wij dit jaar, wat dit jaar is gebeurd is dat de, ons, het beheer en onderhoud van ons vastgoed is overgenomen door SRO. Zij hebben daar ook weer nieuw personeel voor aan kunnen nemen recent en ik denk dat daar een goede stap wordt gezet. Had een lange aanlooptijd, maar het is goed dat we nu die stap kunnen zetten. En misschien nog goed om u ook eventjes te informeren over de ontwikkeling van de joint venture Velsen. Zij vragen daar, zij zijn daar wel enige, zijn er wat langer mee bezig, dus zij vermoeden daar zo medio maart uit te kunnen komen, maar dan zal ik u uiteraard informeren over de ontwikkelingen. En mocht het anders zijn ook. Ik denk dat dat eventjes in grote lijnen de vragen waren, voorzitter.

De voorzitter: Vindt de commissie dat ook? Zijn er nog vragen gemist door deze wethouder? Nee? Dan stel ik voor dat wij dit onderwerp afsluiten, dan is het hiermee voldoende behandeld.

21. Definitieve Samenwerkingsafspraken Metropoolregio Amsterdam (RB)

21.1 Vaststellen Samenwerkingsafspraken MRA

De voorzitter: Dan, als u daarmee akkoord gaat, we hebben nog even, dan wil ik graag door met agendapunt 21. De definitieve samenwerkingsafspraken Metropoolregio Amsterdam. Gaat u daarmee akkoord, voordat wij verder gaan met de andere onderwerpen? Ja? Wie mag ik daar het eerst het woord geven? Op verzoek van de commissie, ik zal het even voorlezen nog, op verzoek van de commissie geagendeerd door D66. Dus mevrouw Van der Windt, mijn vraag is bij dezen beantwoord. Doel van de bespreking is de definitieve versie van de samenwerkingsafspraken met elkaar te bespreken en te bepalen de zienswijzen van de gemeente Haarlem op toereikende wijze zijn verwerkt en kan instemmen met de samenwerkingsafspraken. Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel mevrouw de voorzitter. Ja, we hebben deze samenwerkingsafspraken geagendeerd. Eigenlijk met name om uit te spreken dat we bijzonder teleurgesteld zijn hoe de organisatie is omgegaan met de zienswijzen. Niet alleen de zienswijzen die door de gemeente Haarlem zijn ingediend, maar ook de zienswijzen die door andere gemeentes zijn ingediend. Ik wilde eigenlijk vooral ook eventjes uitspreken dat dat niet een heel warm gevoel geeft dat we samen de MRA vormen, maar dat het een beetje een beeld geeft van een bureau dat het liefst zijn eigen gang gaat. Een oplossing heb ik niet, maar ik vond het wel een vervelende constatering.

De voorzitter: Zijn er verder nog mensen die het woord willen voeren? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ik kan me daarbij aansluiten. We hebben een geschiedenis van MRA als denkclub, waar het heel lang duurde voordat er dingen uit kwamen. En dan haal je dus informatie op bij de raden, als je daar vervolgens mee doet, dan leidt dat niet tot meer vertrouwen in het ondemocratische vehikel. En dat is toch jammer, want het zou toch mooi zijn als die samenwerking toch een beetje wordt ook op basis van de inbreng van de gemeentes uit de regio.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Trompetter. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik dacht eigenlijk dat D66 dit stuk met name had geagendeerd om het te laten bekrachtigen door de raad, omdat het dus geen aparte bestuurslaag is met eigen bevoegdheden of wettelijke taken, dat alle bevoegdheden blijven bij de raden en de staten blijven liggen. Dus ik dacht dat de bedoeling was, joh, we agenderen het en we gaan het nog via de raad leiden om daarmee te laten zien dat het onze bevoegdheid is om dit te bekrachtigen. Dat, ik dacht dat dat vooral de intentie was. Verder is het natuurlijk jammer met name van de zienswijze van het, van Haarlem, dat vooral dat spreekrecht voor inwoners vooruit wordt geschoven. Ik denk dat het vooral van belang is om dat punt in de gaten te houden.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Klaver. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, gehoord de vorige sprekers zou ik aan de wethouder willen vragen: wat vindt u van deze opmerkingen en wat gaat u ermee doen? Ik hoorde geen vragen verder, dus ik denk ik gooi er in ieder geval even een vraag in.

De voorzitter: O, de wethouder had net gehoopt dat hij daar een beetje omheen kon om deze opmerking. Ik zag het hem hopen hier achter die tafel. Mag ik nog iemand het woord geven? De wethouder dan. Wethouder, u mag het woord.

Wethouder Berkhout: Ja. Ja nee, ik ontkom er niet aan door de scherppte van de heer Slik om hier ook antwoord op te geven. Nee, ik hoor wat u zegt. Dus teleurgesteld, u zegt eigenlijk: dit was een kans voor misschien een samenwerking nieuwe stijl, of een MRA 2.0 en eigenlijk zegt u: dan had ik wat meer omarming van zienswijzen willen zien, dus dat is helder. Kan er twee dingen op zeggen. Tegelijkertijd aan de ene kant is het vaak een compromis tussen 35 partners. Wat is het inmiddels, 32 gemeenten, 2 provincies en de VRA, dus je zal nooit altijd je zin kunnen krijgen. Tegelijkertijd, volgens mij zijn een aantal van uw zienswijzen snap ik wel wat daar uw vraag achter is. Maar het is nog niet allemaal verloren, laat ik het maar zo zeggen. Het is niet in beton gegoten. Wij zijn zelf de MRA. Hier zit uw vertegenwoordiger voor platform Mobiliteit, platform Economie, het bestuur. En de burgemeester is vertegenwoordigd in de algemene vergadering, en de heer Roduner in platform Ruimte. Dus als u, die platforms zijn natuurlijk vooral uitvoerend van aard, het bestuur waar ik zitting in neem kan ook dit soort aandachtspunten. Als u dan zegt, als u het heeft over inspreekrecht om zo een transparanter orgaan te zijn, dat kan ik meenemen als bestuur. Ik wil u er wel op wijzen dat dat ook, dat is ook een zoektocht versus het inspreekrecht wil je hier denk ik hebben, dicht bij de bewoners, in plaats van bij zo'n toch wel wat bestuurlijke entiteit. Het is altijd schipperen, denk dat weet u ook als geen ander, tussen de legitimiteit van het orgaan en het coalition of the willing-gedachte, samen kunnen we meer middelen naar ons toekrijgen, kunnen we meer aandacht krijgen van het Rijk, kunnen we de woningbouw opstarten, kunnen we onze ambities realiseren, maar hier spreken we met de bewoners en in de deelregio's gebeurt het. Dus het is altijd een zoektocht. Volgens mij is er een poging gewaagd om die verankering meer in die deelregio's te krijgen. Tegelijkertijd hoor ik dat er nog werk aan de winkel is om ook dat vertrouwen te krijgen. Maar ik weet ook niet eerlijk gezegd, en dat is dus ook een reflectie, of spreekrecht op een MRA-schaal, of we daar uiteindelijk allemaal ook beter van worden, want het kan ook verwarring opleveren. Maar die andere punten, en dan heeft u bijvoorbeeld ook de ... U heeft ook ingebracht dus de hubfunctie van Schiphol om maar iets te zeggen. Ik denk dat dat, dan wordt het ook wat inhoudelijker, dat is met name iets wat ik in platform Mobiliteit onder de aandacht kan gaan brengen. Dus, maar ik hoor het ook graag, ik hoor ook, ben ook wel benieuwd hoe u kijkt naar hoe u betrokken wil worden bij de MRA, nu we die tweede stap ... Volgens mij is morgen wordt de State of the Region uitgesproken door burgemeester Femke Halsema, daarmee is het een soort van bekrachtiging van deze samenwerkingsafspraken en naar de toekomst toe. U zult ook zien dat u uitvoeriger betrokken wordt de komende jaar in wat de MRA precies doet. Maar dat moeten we ook wel met elkaar goed bekijken: gaat dat goed of niet. Dus we moeten denk ik met elkaar ook wat momenten in gaan lassen hoe u mij feedback geeft, hoe dat gaat, en hoe u mij voedt wat ik daar namens u doe. Het is nog een open vraag, wij gaan daar zelf ook over nadenken, we komen hier vaker over te spreken. U kunt mij daar nu ook input op geven, maar we kunnen ook weer een volgend moment prikken, want volgens mij die komen er nog geheid volgend jaar, om met elkaar nou eens even te kijken: hoe gaat dat en hoe, wat geeft u mij mee.

De voorzitter: Dank u wel wethouder. Wat zou een logisch volgend moment zijn?

Wethouder Berkhout: Volgens mij hebben we sowieso, dat zal dan denk rond maart, april zijn, de jaarstukken en het werkplan, dus dat is een eerste cyclus. Ik kan ook nog eventjes nagaan en schriftelijk u doen toekomen wat een volgend moment is.

De voorzitter: Lijkt mij prima. Ja, mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ik vroeg me af, is, u zegt: dat is het jaarplan wordt dan vast, de jaarplan is een logisch moment. Maar wat dit stuk nu heeft duidelijk gemaakt is dat als je niet heel erg vroeg in het proces je gedachten meegeeft, dat de kans dat dat later nog wordt bijgedraaid dat dat, die kans misschien net iets meer dan nihil is, maar in elk geval niet heel groot. Dus dan is voor mij de vraag: is dan het begin van het proces dat naar de bestuurders er voor het eerst over gaan praten, of is dan dat moment al geweest en gaat het daarna naar de raden?

Wethouder Berkhout: Kijk, krijg ook eventjes ambtelijk terug, april is het eerstvolgende moment waarop we er hier weer over komen te spreken. Maar wees, laten we duidelijk zijn dat de evaluatiecommissie inmiddels alweer tweeënhalf jaar geleden was een duidelijke aanleiding om het anders te gaan doen binnen de MRA. Daar zijn een aantal maatregelen doorgevoerd, maar dat moet zich ook gaan bewijzen komend jaar. Ik krijg uw signaal mee, dus dat neem ik al automatisch mee van betrek de raden en neem de raden serieus, ook in hun zienswijzen, want anders gaat het ook niet vliegen. Maar ik denk dat we dus met elkaar eerst als bestuurders zijn wij ook namens u aan zet de komende maanden om daarmee aan de slag te gaan. In april komen we daar weer over te spreken hoe dat gaat.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik zou toch eigenlijk wel willen dat deze samenwerkingsafspraken bekrachtigd worden door de raad, al was het maar als hamerstuk, zodat duidelijk is dat het van de raad is en niet een aparte bestuurslaag. Dus ik ben wel benieuwd hoe de commissie daarover denkt. En u had, over dat inspreekrecht, u had het over ja, het kan ook verwarring veroorzaken. Maar ik zou het toch wel mooi vinden in het kader van inspraak en participatie als daar onderwerpen aan de orde komen die door betrokkenen geraakt worden, dat die ook de mogelijkheid hebben om daar waar het erover gesproken wordt, om daar ook inspraak te kunnen leveren. Dus ik zou het mooi vinden als dat deel van de zienswijze, als u dat, en dat past in deze samenwerkingsafspraken, als u daar de komende tijd zich sterk voor maakt om dat alsnog voor elkaar te krijgen.

De voorzitter: Vraag aan de wethouder. Kunt u komen met een raadsvoorstel met betrekking tot wat de heer Klaver voorstelt, zodat de raad daarover kan beslissen?

Wethouder Berkhout: Nee, dat denk ik eerlijk gezegd niet. Dat is ook niet gebruikelijk omdat we dat, er is nu een lijn ingezet voor alle partners, alle 35, de 33 gemeenten, 32 gemeenten, twee provincies en één VRA. Het is ook niet de gebruikelijke lijn hoe we dat met de MRA doen. Ook de MRA-agenda is ook niet op die manier vastgesteld. Dus ik hoor wat u zegt, dat u zegt: ik wil een bepaalde commitment meegeven, maar dat is niet de geijkte manier hoe we dat hier doen. Dus ik denk dat dat ook bij een aantal ... We zijn misschien wat laat ook in deze cyclus, gezien de andere gemeenten is dit al, is dit ook, gaat dit al door, dus ik denk niet dat dat de logische wijze is. Ik krijg trouwens nu mee: er zijn ook andere raden die dit doen, wat u voorstelt. Kijk, nou, dan hebben we opeens openingen.

De heer Klaver: Ja, ik dacht wel even dat ik bijles moest krijgen en dat zou best kunnen, maar als hier staat, voorzitter, alle bevoegdheden blijven bij de raden en staten van de deelnemers, dan moet het toch zo zijn dat zo'n samenwerkingsafpraak, dat die bekrachtigd worden door de raad.

Wethouder Berkhout: Ik, dat is een leuke binnenkomer, u als nieuw lid van de commissie Bestuur. Ik, als dit kan, dan lijkt me, is het aan u of u dat wenst, maar dan kunnen we dat gaan regelen.

De voorzitter: Ik denk dat ik als ik dat nu zou vragen dat ik alleen maar vrolijke handjes zie naar boven, ik hoef niet eens te vragen volgens mij. Zelfs twee handjes bij mevrouw Van der Windt, heel mooi. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja ik, pardon, maar ik kom nog even met een nabrander, want we hebben het destijds ook bij de zienswijze gehad over die samenstelling van die raadtafel, maar in het stuk met de beantwoording van de zienswijze wordt nergens gerefereerd aan enige input van de gemeente Haarlem op dat punt. Dat is een beetje raar, want we hebben het toch wel heel nadrukkelijk besproken en volgens mij zat het ook in uw input naar de transitiecommissie.

Wethouder Berkhout: Ja wat wil, wat vraagt u precies van mij dat u, hoe u, hoe uw input ...

De heer Rutten: Nou ja hebben we dat, heeft ...

Wethouder Berkhout: Want er is namens u iemand afgevaardigd.

De heer Rutten: Is dat dan wel of niet meegegaan naar de transitiecommissie in de zienswijze van gemeente Haarlem? En waarom geeft de transitiecommissie daar dan geen reactie op?

Wethouder Berkhout: Maar kunt u even precies vragen wat dan mee is gegaan? Want u heeft, er is een vertegenwoordiger vanuit u aanwezig al geruime tijd bij de raadstafel, ook bij de voorloper daarvan. Dat is de heer Oomkes. Wat is precies dan uw vraag?

De heer Rutten: We hebben het toen gehad over de versterking en dat de kennisuitwisseling en dat moet ook op MRA-niveau voor alle raads- en statenleden binnen de MRA zou moeten plaatsvinden en niet maar een raadslid per raad. En daar wordt helemaal niet op gereageerd in het, in de zienswijzereactie.

Wethouder Berkhout: Ja, de raadtafel is een proces ...

De heer Rutten: Zeg maar waar die gebleven is.

Wethouder Berkhout: Ja. Ik denk dat het ook goed is, dit is ... Ja, wellicht had het ook handiger geweest als de heer Oomkes bij deze bespreking aanwezig was. Hij verte... Maar hij verte... Kijk, het is wel duidelijk, de raadtafel is niet een inhoudelijk orgaan, het is alleen een adviesorgaan over het proces. Daar zal, daar is namens elke gemeenteraad een raadslid vertegenwoordigd, maar niet om namens u op inhoud te spreken, maar om namens u het proces te begeleiden. Dat is, wederom bij u bekend, de heer Oomkes. Maar '...' lastig. Hij had hier ook bij kunnen zijn, dan kan hij ook toelichten hoe zo'n proces gaat. Daar is ook een bepaalde, daar ben ik ook eerlijk gezegd niet nauw bij betrokken of iets dergelijks, dus dat vraagt ook een bepaalde autonomie van raadsleden hoe dat tot stand komt. Dat vind ik ook alleen maar gezond.

De heer Rutten: Mag ik het voor mijn eigen gemoedsrust anders afmaken en ook even naar de griffie kijken. Ik zou graag technisch dan het stuk willen zien wat naar de transitiecommissie is gestuurd met onze zienswijze, om te zien of dat wat we hier besproken hebben daar ook in terecht is gekomen.

Wethouder Berkhout: Maar even kijken, als ik het goed heb: u heeft een zienswijze eerder ingediend en die is gewoon integraal verstuurd naar de transitiecommissie. Dus ik ...

De heer Rutten: Ja, maar die, dat is, het is allemaal maart vorig jaar geweest, dat we het hierover gehad hebben.

Wethouder Berkhout: Volgens mij later. Nee, maart vorig jaar is lang geleden. Ik denk dat dat ...

De heer Rutten: 24 maart 2021. We hebben namelijk in 8 april hebben we daarover gesproken en toen zou de griffie zou alle reacties bundelen in één document en dat opnemen in de agenda. Daar zat toen ook de zienswijze van het college bij. Ik heb gewoon even behoefte aan de uiteindelijke zienswijze die door de gemeente Haarlem naar de transitiecommissie is gestuurd.

Wethouder Berkhout: Ja wij kunnen dat uiteraard natuurlijk naar u toesturen hè, laat duidelijk zijn. Ik zit alleen even te zoeken wat u precies vraagt, want volgens mij is het gegaan zoals u zegt. Uw bundeling van wat u heeft meegegeven is in dat stuk gestuurd en is naar de transitiecommissie gestuurd.

De heer Rutten: Dan is het wonderlijk dat daar niet op gereageerd wordt door de transitiecommissie, dus dat wil ik gewoon even die stukken naast elkaar leggen. Ik heb ze niet paraat.

Wethouder Berkhout: Helder. We doen het, we doen het u toe... Ja, helder. We doen het u toekomen.

De voorzitter: Ja, staat genoteerd, ook bij de griffie. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik had daar ook nog een puntje. Is de VRA, Vervoerregio Amsterdam, daar mogen we steeds niet aan tafel zitten begrijp ik nog steeds. Daar moeten we zelf voor lobbyen. Is daar nog een plan voor? Ik weet dat u daarmee bezig bent geweest, maar wat is de status en hoe ziet het naar de toekomst eruit dat Haarlem daar een plek aan tafel krijgt? Kunt u dat wat vertellen?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Berkhout: Ja, uiteraard. Kijk, volgens mij heeft u begin deze periode u als raad twee moties ingediend. Volgens mij toetreding tot platform Mobiliteit en toetreding tot Vervoerregio Amsterdam. Eerste is nog niet gerealiseerd, maar per maart zal de eerste vergadering zijn van het platform Mobiliteit waar ook de nieuwe deelregio's, niet alleen Haarlem, maar ook IJmond en ook Gooi en Vechtstreek zal toetreden. Dus dat is wat ons betreft, laten we maar zo zeggen, stap een, want wij blijven een pleidooi houden in lijn met uw aangenomen motie, om te zeggen dat wij het niet juist vinden dat er ongelijkheid bestaat als het gaat om de, het spreken over mobiliteit of bereikbaarheid in de regio, dat vijftien gemeenten binnen de VRA zitten en de andere gemeenten bij de provincie. Tegelijkertijd vraagt dat natuurlijk meer dan toetreding tot een platform Mobiliteit, dus het is een aandachtspunt wat ook de burgemeester altijd vrij helder weet te verwoorden in de algemene vergadering, of voorheen de regiegroep. Maar weet wel trouwens, en dat is misschien ook wel goed om te zeggen, dat parallel daaraan ik denk de aanleiding waarom u dat vroeg, om het maar zo te zeggen, was natuurlijk ook dat wij getrapt onze, het gevoel kregen niet echt mee te doen als het ging om de grotere bereikbaarheidsissues in de MRA, omdat we dat via de provincie moesten inbrengen bij de MRA, en dan kijk je soms jaloersmakend naar de VRA waar je aan zo'n tafel zitting neemt. Tegelijkertijd denk ik dat de relatie met de provincie ongelofelijk is verbeterd de afgelopen jaren. We hebben een samenwerkingsagenda opgesteld, we werken samen aan bijvoorbeeld ov-projecten zoals ov-knooppunt Nieuw Zuid. Ik denk dat dat ook, dat is winst. Dus laat duidelijk zijn, volgens mij is uiteindelijk het resultaat staat centraal, namelijk een betere bereikbaarheid van deze regio. En of we dat nou doen door in een platform toe te treden, daar doe je dat natuurlijk ook niet mee, maar je geeft daarmee weer, je hebt een extra podium om die inhoudelijke wensen over het voetlicht te brengen. Maar weet dat wij ook parallel daaraan een ontwikkeling zien dus van 2018 tot nu, van een betere, goede samenwerking op inhoud met de provincie. En daar was het ons natuurlijk ook om te doen, om die resultaten te behalen. Maar we blijven in lijn met de motie daarvoor gaan.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. 2018, is dat toevallig? Het is precies het moment dat uw wethouder werd. Dat is ook toevallig hè.

Wethouder Berkhout: Nee, ik werd in 2019 wethouder, dus dat heeft mijn voorganger gedaan.

De voorzitter: O nou, goed zo. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, ik hoorde de wethouder net zeggen dat er tweeënhal jaar geleden evaluatierapport was geweest en dat we dan de komende jaren daarvan de vruchten gaan plukken, maar dat betekent dus dat het drieënhal jaar duurt voordat er iets verandert. Begrijp ik dat goed? En u zegt dan van, nou eigenlijk als ik het een beetje vrij vertaal: hou hoop, want ik, wethouder Berkhout en Roduner en de burgemeester zitten in de werkgroepen, dus dat komt allemaal goed. Dan wordt er gevraagd: wanneer is dan het eerstvolgende moment en dat is dan april. Begrijp ik dan daaruit dat er tot april geen werkgroepen zijn? En hoe weten wij eigenlijk als raad wat u nou eigenlijk in die werkgroepen zegt? Als we dat alleen later naderhand kunnen terugkijken, dan kunnen we misschien als raad zeggen: dat hadden we liever anders gehad wat u daar zegt. Is er een mogelijkheid dat wij van tevoren als raad, je zou als vast agendapunt een keer in de maand bij de eerste commissie Bestuur, de inbrengtekst van de werkgroepen bij de MRA neer kunnen schrijven. Dan kunnen we als raad kijken: vinden we dat nou fantastische input wat daar namens ons als raad, hoogste orgaan, gezegd wordt? Is dat ook een mogelijkheid?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Berkhout: Ja, helder. Volgens mij bent u allen in de commissie Bestuur ook uitvoerig meegenomen in de uitkomst, dus zelfs evaluatiecommissie is bij u langs geweest om het toe te lichten. We hebben ook allemaal gezien hoe lang het heeft geduurd inderdaad, voordat daar uiteindelijk uitvoering aan werd gegeven. Daar hebben we ook meerdere keren ons duidelijk over uitgesproken, ook namens u. Uiteindelijk staan we wel waar we nu staan. Corona heeft daar denk ik ook een rol in gespeeld. Tegelijkertijd hebben we daar wel volgens mij u ook in meegenomen, u als de commissie de afgelopen jaren in meegenomen. Het andere punt, hoe wordt u betrokken. Prima, dat is altijd goed, daar is ook een raadstafel voor, dat raadsleden aangeven hoe gaat dit proces nou? Is dit voor ons een black box, is het toegankelijk, hoe worden wij betrokken? U weet wel dat u op meerdere manieren betrokken wordt. U heeft een MRA-nieuwsbrief, u heeft de regioradenbijeenkomsten, u heeft meerdere momenten waarop u geïnformeerd wordt. U heeft ook in het verleden eerder aangegeven daar soms ook geen behoefte aan te hebben. Dus wees ook duidelijk wat u precies wilt, maar ik denk dat het ook heel goed is om met elkaar te kijken hoe gaan we dit de komende jaren doen. Ik denk dat dat ook het eerdere antwoord was op mevrouw Van der Windt. Maar ik denk dat de raadstafel met name er is namens alle gemeenteraden om te zeggen: hoe kunnen we dit proces en de aanhaling van raden versterken. Dus ik zou ook uw contactpersoon daarin bevragen over hoe ze daarover nadenken.

De heer Van den Raadt: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Van den Raadt: Hallo, een vervolgvraag.

De heer Rutten: Ja sorry voorzitter, ik maak er een beetje een rommeltje van in de behandeling, maar ik heb het stuk inmiddels boven tafel, onze zienswijze. Waar het over gaat en waar ik op aanhaak is dat punt h

daarin: versterking democratische legitimiteit. We hebben daar in de zienswijze, dat hebben we toen uitvoerig besproken vorig jaar, dat die primair wordt geborgd door de afzonderlijke raden in hun besluitvormingsproces, et cetera, en dat we, dan komen we weer bij die raadstafel, dat in de zienswijze dat we aangeven dat die uitsluitend een gremium is voor kennisdeling en ontmoeting, en geen vertegenwoordigende rol namens de raad in een netwerksamenleving, en er wordt verzocht meer dan een raadslid per gemeente in de raadstafel af te vaardigen. Daar wordt, op dat punt komt de naam Haarlem in de beantwoording door de MRA van de zienswijze niet voor. Dus er wordt wel iets, Diemen heeft geloof ik ook iets soortgelijks ingediend, maar dat wekt de indruk van o, het is alleen maar Diemen die dat roept, we schuiven hem aan de kant. Ik vind het een, niet helemaal comfortabel voelen dat op dat punt de zienswijze Haarlem niet concreet geduid wordt en daar een reactie op komt, want dan kan het zijn dat die ook te licht gewogen is.

Wethouder Berkhout: Ja, helder.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Berkhout: Ik kan me voorstellen dat u dat gevoel heeft, dus dat is onprettig. Laat duidelijk zijn: de raadstafel is geen vertegenwoordigend orgaan. Dus daarin, dat was het niet, is het niet, dus voor uw zienswijze, na uw zienswijze niet veranderd, is het niet. Meer dan een, dat niet, volgens mij is daar wel de afweging gemaakt om dat wel enigszins overzichtelijk te maken, gezien dat het 35 partijen zijn die daar zitting in nemen, dus dat is wellicht ook niet gewijzigd. Maar ik snap uw gevoel als u zegt: dit is een stevig pleidooi geweest waar wij echt wel ons zorgen over maken en daar wordt dan niet op gereageerd. Dat kan ik namens u meenemen in het bestuur van de MRA. Maar in algemene zin, het is dus geen, nogmaals, geen vertegenwoordigend orgaan.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja nog, ik wilde eigenlijk nog doorgaan met mijn bevraging, want ik had een vraag gesteld: is dan april de eerstvolgende keer dat u een werkgroep heeft? En u zegt dan: u wordt goed geïnformeerd, want u krijgt een nieuwsbrief. Maar die nieuwsbrief is waarschijnlijk na afloop samenvattend wat er is gebeurd. Maar mijn punt is juist dat ik in ieder geval als fractie Trots Haarlem, u spreekt namens ons, dat wij misschien u weet wanneer die werkgroepen er zijn en dat u dan misschien een keer in de maand kort kan aangeven: jongens, volgende week zitten we weer bij de MRA. Wethouder Berkhout heeft het onderwerp Schiphol. Wij gaan namens de gemeenteraad Haarlem zeggen dat Schiphol niet verder moet uitbreiden, ik noem maar een dwarsstraat. Vindt u dat een goed idee? Dat we het een beetje concreter krijgen als dat we na een tijdje een samenvatting krijgen van dit is er ongeveer gebeurd en dan zegt misschien de meerderheid: nou, dat is een beetje jammer wat daar is gebeurd.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Berkhout: Nee, wij hebben vaker platformoverleggen. Volgens mij koppelen we daar ook generiek over terug bijvoorbeeld in regioradenbijeenkomsten. Maar als u zegt: ik wil daar nauwer bij betrokken worden, prima. Dan denk ik dat het goed is dat u dat ook met uw collega's overlegt in welke vorm u dat wilt, maar dan kunnen we daar natuurlijk gevolg aan geven. Dus dan laat ik even bij u hoe u dat wenst, maar we staan daar altijd open om u daarover nader te informeren.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, nou dan ... Kijk, ik wil trouwens ook nog antwoord geven op de vraag die D66 in zijn motivatie stelt, want daar wordt, wat wordt van de andere fracties verwacht, vinden andere gemeenteraadsleden dat de zienswijzen toereikend zijn verwerkt? Trots Haarlem zegt nee. Kan de gemeenteraad wel of niet instemmen met de samenwerkingsafspraken? Trots Haarlem zegt op dat antwoord van D66 nee. Wat mijn voorstel nu is, is dat we dus eigenlijk, het voorstel aan deze commissie, dat wij weten: wanneer zijn al die bijeenkomsten waar onze afvaardiging het woord doet, wat ... Twee zinnen, wat het onderwerp is en dan twee zinnen wat de samenvatting is van de spreektekst van namens Haarlem. Bijvoorbeeld wat ik net zeg, het onderwerp is Schiphol. Haarlem gaat zeggen: Schiphol niet verder uitbreiden. Bent u hiermee akkoord? Dat we dat een keer in de maand te zien krijgen en dat we dan van tevoren weten wat er gebeurt? Is dat een, vindt u dat als commissie een leuk idee?

Wethouder Berkhout: Ja goed, ik kan daar nog op toelichten: ik voer alleen maar uit wat u mij opdraagt. Daar ben ik de vertegenwoordiger van, dat ben ik als college, dat is mijn hele college in alle overlegorganen waar wij namens u zitting in hebben. Dat, daar is de MRA niet ander aan. Dus ja, ik kan u ... En alle verslagen zijn openbaar. U krijgt ook in de nieuwsbrief altijd de terugkoppeling daarvan. Dit is wel de gebruikelijke werkwijze. Ik vind het mooi als u zegt met een bepaalde bevoegdheid: ik wil nauwer betrokken worden bij de MRA. Denk wel dat u ook moet zoeken naar een, maar dat laat ik aan u, aan een werkbare vorm. Maar wij doen dit, dit is ook een taak van het college om u te vertegenwoordigen in dit soort gremia.

De voorzitter: Dank u wel wethouder. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Vraag aan de wethouder: is het dan niet gewoon mogelijk om de agenda gewoon als ter kennisname stuk bij elke, dan elke vergadering op te nemen? Want dan is er iets makkelijker op te schieten door ons.

Wethouder Berkhout: Ja en dan krijgt u een agenda van een platform en dan gaat u daarop schieten. Wat wilt u daar dan mee? Krijgen we, ja ik zoek even naar de werkbare ...

De heer Slik: Nou, bijvoorbeeld wat de heer Van den Raadt aangeeft: we kunnen vooraf al meegeven van nou, de gemeenteraad denkt er een beetje zo over. Dan weet u dat alvast, dan kunt u dat meenemen, hoeft u niet alles zelf te verzinnen.

Wethouder Berkhout: Maar ik denk dat u ook goed moet kijken naar hoe we in de samenwerkingsafspraken, want dit was een deel van de evaluatie, daar heb je bijvoorbeeld een werkplan voor, daar geeft u op hoofdlijnen mee waar geven we aandacht aan of niet, de MRA-agenda is op die inhoud ingebouwd, dat voeren wij uit, het is uitvoering. Er komen nu meerdere momenten in het jaar waarop u dat mee kunt geven aan mij. Daar kan ik dan mee aan de slag. Ik, de werkbaarheid van elke agenda van tevoren meesturen, ik krijg hem vaak zelf niet eerder dan een week van tevoren, lijkt me onuitvoerbaar. Maar dat u op hoofdlijnen mij meegeeft en hoort wat ik namens u doe, dat lijkt me een relevante vraag en volgens mij is dat ook een verbeteringslag die de MRA gaat meemaken, maar ik zou dat niet op de gedetailleerdheid of het wekelijkse willen gaan doen. Ik denk dat daar een hoge mate van onuitvoerbaarheid uit voortkomt. Maar op hoofdlijnen ga, is dat een verbeteringslag waar we u dus vaker in het jaar gaan meenemen hoe u die kaders meegeeft, of dat een werkplan is en hoe wij daar vervolgens uitvoering aan geven.

De voorzitter: Dit was een ... Sorry hoor. Ja, het is een besprekingspunt. Het wordt toch een raadsvoorstel.

Wethouder Berkhout: Ja, het verzoek van de heer Klaver is om het op te waarderen tot raadsvoorstel ...

De voorzitter: Ja.

Wethouder Berkhout: ... en daar ben ik eventjes mee ...

De heer Klaver: Door de commissie.

Wethouder Berkhout: Ja.

De voorzitter: Goed, dan stel ik voor dat we dit onderwerp nu afsluiten. Dan kan de heer Berkhout naar zijn volgende vergadering. We hebben nog twee punten te behandelen voordat wij gaan eten.

Ter advisering aan de raad

8. Benoeming extern lid Rekenkamercommissie Haarlem

De voorzitter: Het eerste is een, het zijn twee adviespunten. De benoeming van een extern lid Rekenkamercommissie Haarlem. Wil iemand daar nog wat over zeggen, of kan dat door als hamerstuk naar de raad? Hamerstuk.

9. Raadsjaaragenda 2022

De voorzitter: En de raadsjaaragenda van 2022. Heeft iemand daar nog wat over te zeggen, of kan dat ook door als hamerstuk? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Kan door als hamerstuk wat mij betreft. Ik wil wel de vraag stellen of het mogelijk moet zijn om zaken die vanuit actualiteit toe te voegen, zeg maar de loop van het jaar, gedurende het jaar, de ontwikkelingen, of daar een meerderheid voor is. En voor wat betreft het genoemde risico van niet of niet tijdig aangeleverde stukken heb ik de vraag of we ervoor kunnen zorgen dat dit zo veel mogelijk voorkomen wordt. De vraag is of we, ... van de griffie, bijvoorbeeld de ambtelijke organisatie actief gaat herinneren aan het geagendeerde onderwerp zodat de stukken ook tijdig bij ons terechtkomen. Verder is het prima.

De voorzitter: Wat betreft het eerste wat u zegt, kan ik u zeggen dat dat sowieso altijd kan. Als er stukken actueel zijn, dan kunnen ze natuurlijk altijd op de agenda terechtkomen. Dat is altijd zo geweest. Ook een voorwaarde voor agendering. Goed. En het tweede punt ben ik niet helemaal ...

De heer Trompetter: Er zijn soms stukken die soms wel wat laat komen, die er eerder zijn zeg maar, en dat soort zaken, en hoe kunnen we er nou voor zorgen dat het, dat de zaken er ook tijdig bij de commissie zijn in verband met de voorbereidingstijd. Dank u.

De voorzitter: Ja, dat is, daar gaan we de wethouder, dat, daar zit de griffie al bovenop. We hebben regelmatig hebben we overleg hierover. Mocht dat inderdaad, mochten er stukken te laat aangeleverd worden, dan kunt u ervan op aan dat in ieder geval deze griffier daar bovenop zit met haar zweepje. En het is ook aan de commissie om de wethouder erop aan te spreken. Goed. Dan is het nu, even kijken hoor. Dus deze kan, o ja dat moet even, wil iemand anders hier nog wat over zeggen of kan het door als hamerstuk? Hamerstuk, prima.

10. Eetpauze

De voorzitter: Dan is het nu tijd om te gaan eten. Het is nu, even kijken hoor, tien voor half zeven. Ik stel voor dat we hier om tien over half ... Nou, zullen we gewoon kwart voor zeven van maken dan? Kwart voor zeven, ja? Tuurlijk, kwart voor zeven zijn we hier weer terug.

Ter advisering aan de raad

11. Haarlemse belastingvoorstellen 2022 (ER)

De voorzitter: Ja dames en heren, hartelijk welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Wij gaan door met agendapunt 11. We wachten nog even op de wethouder, onze nieuwe wethouder Eva de Raadt. Hartelijk welkom, tadaa. Voor het eerst schuift zij aan hier in deze commissie. Hartelijk welkom wethouder. We zijn razend benieuwd hoe u het ervan af gaat brengen en dat gaan wij nu meemaken. No pressure. De Haarlemse belastingvoorstellen 2022, daar gaan we het over hebben. In de programmabegroting 2022-2026 zijn de belastingopbrengsten geraamd. De nu ter vaststelling aangeboden belastingverordeningen 2022 en het kwijtscheldingsbesluit zijn een nadere uitwerking om de geraamde baten ook te kunnen realiseren. Het is een adviespunt. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ik bijt graag het spits af. Wij hebben een tijdje geleden, toen er gediscussieerd werd in deze, of in de raad eigenlijk, over de besteding van een meevaller van twaalf miljoen, gepleit voor een korting op de lasten van de burger met honderd euro per huishouden. Die motie heeft het helaas niet gehaald. Ook de linkse partijen in dit gezelschap die altijd zo hun mond vol hebben van armoedebeleid vonden het niet nodig om die motie te steunen. Maar we zien toch nog steeds waarde in deze motie. Iedereen is bekend dat de inflatie hoger is dan ooit, veel ook vooruitsnelt op mogelijke loonsverhogingen et cetera die daar altijd behoorlijk achteraan komen. Dus wij vinden het passend dat als de ruimte er is, dat we gewoon ook overschotten van middelen, dat we die teruggeven aan de burger. Dus we kondigen bij dezen alvast een amendement aan als deze belastingvoorstellen in de raad komen, dat wij dus opnieuw een amendement gaan inbrengen om honderd euro korting op de woonlasten per huishouden eenmalig te gaan invoeren.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, ik heb dan een vraag aan mijnheer IJsbrandy. Hoe gaat u dat in de begroting oplossen en hoe gaat u dat dan dekken?

De heer IJsbrandy: Ik ben blij dat u die vraag stelt. Ik wou hem eigenlijk beantwoorden bij de volgende agendapunt, want het toeval wil dat we ook een nota reserves vandaag gaan behandelen. En als we daar met een stofkam doorheen gaan, wat wij gedaan hebben, dan is daar met weinig moeite 25 miljoen uit te schoffelen, dus die dekking is niet zo moeilijk te vinden.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Het is goed om te lezen dat, te zien dat de lasten ... stijgen met de inflatiecorrectie, dat de waardevermindering in mindering wordt gebracht op een passend tarief. De verduidelijking van de precariolasten voor het afsluiten van de openbare weg kan op instemming van mijn fractie rekenen. Wat mijn fractie nog mist is de uitwerking van de voorstellen voor differentiatie voor belasting

van meerpersoonshuishoudens en het verlagen van de leges voor gastouders. Wanneer legt het college deze wijzigingen voor? Actiepartij is akkoord met de overige belastingvoorstellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Dank u wel. Ik had voornamelijk even een vraagje over die, de leges over gastouders. '...' de nieuwe wethouder weet precies waar we het over hebben. We hadden het volgens mij was er al de vraag aan de burgemeester daarover gesteld, die zei van dat hij ernaar zou gaan kijken. Is dat nu het resultaat van ernaar gaan kijken, of wachten we daar nog op?

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Linder. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja voorzitter, ik wil natuurlijk nog even zeggen dat het mijn eer is om hier de plek van de nieuwe wethouder in te nemen, dat heb ik aan het begin van de vergadering gezegd, maar nu in aanwezigheid van mevrouw De Raadt. Voor wat betreft de belastingvoorstellen, ja, dit is een technische uitwerking van de begroting. Al met al gaan de woonlasten met slechts 0,3 procent omhoog. Dit is 0,2 procent lager dan bij de begroting voorzien en mooi in het licht van de hoge inflatie. Een beperkte stijging dus, op grond waarvan het CDA hoopt en verwacht dat gemeente Haarlem zal dalen in de rangschikking van duurste grote gemeenten nu nog op plek zes. Verder vraagt het CDA zich af eigenlijk aan de commissie: zou het niet beter zijn om de toeristenbelasting ook jaarlijks aan te passen aan die inflatiecorrectie, in plaats van een schoksgewijze aanpassing eenmaal in de zoveel jaar? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Klaver. Wie mag ik het woord geven? Niemand? Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel. Ik heb alleen een klein praktisch puntje. Gaat weer over die leges gastouderopvang en ook de leges vergunning verhuur woonruimte. Die komen allebei terecht in de legesverordening. We hebben nu in bijlage E de legesverordening en dan die twee wijzigingen die ik net noemde, die komen in januari. Dus dan moet je eigenlijk twee maanden na elkaar publiceren. Kunnen we dan niet die bijlage E er nu uithalen en gewoon in januari de legesverordening vaststellen? Dank u wel.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, u kent het vaste standpunt van Trots Haarlem bij de belastingverhogingen. Dat is altijd: wij zijn voor alle belastingverlagingen en als het verhoogd moet worden, nooit meer dan het inflatietarief. Maar een wijziging, want wij zien wel dat de inflatie enorm gaat toenemen. In de stukken gelukkig niet. Daar was, daar zijn we zeer tevreden over. De verhogingen blijven echt minimaal een à twee procent. Dus voor de zekerheid gaan wij voortaan zeggen: maximaal twee procent, want wij vermoeden dat het volgend jaar wel vijf of zes procent inflatie kan worden en daar wordt niemand prettig van. Sowieso zijn we natuurlijk tegen de hondenbelasting, dus daar komen we weer met een motie om de hondenbelasting totaal af te schaffen. Dus wij verwachten ruime steun van de VVD met die motie. En wij willen eigenlijk ook voorstellen in de, in deze commissie, kijken hoe andere collega's daarover denken, om de kosten van het begraven van een foetus, moet je daar nu echt nog die mensen op dat moment ook nog mee belasten, tweehonderd euro? Het zal niet zo vaak voorkomen. Kunnen we die niet afschaffen? En een ander ding wat wij eigenlijk willen afschaffen is het aanleggen van een invalideparkeerplaats, 145 euro. Die eerste periode hè, als het dan verlengd moet worden na tien jaar, dan mag men wel betalen, maar de kosten voor een foetus begraven en een invalideparkeerplaats aanleggen, dingen waar je vaak niet voor kiest, om die dan af te schaffen. Dank u.

De voorzitter: Wie mag ik verder nog het woord geven? Niemand? Geef ik het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb een aantal vragen gehoord. In ieder geval zoals het CDA ook aangaf, dit is inderdaad een technische uitwerking van de programmabegroting, dus dat is ook direct het antwoord op de vraag van zowel de ChristenUnie als de Actiepartij waarom die wijziging van die gastouderleges nog niet is doorgevoerd. Dat komt dus bij de vaststelling van de eerste wijziging en dat is in januari, gaan we daar in ieder geval een voorstel voor doen. Hart voor Haarlem die geeft aan een amendement in te dienen. Dat is voor uw raad. Eens even kijken. Trots, ja Trots wil, geeft aan een aantal belastingen te willen afschaffen. Ja, ook hiervan kan ik dus zeggen: dit is een technische uitwijzing van de, een technische uitwerking van de programmabegroting. In die zin lijkt het me dan ook logischer wanneer u dit soort voorstellen tot afschaffing van de belastingen voor zover dat al kan, ook doet bij de begroting en niet zozeer bij dit belastingvoorstel. Dan een vraag over de toeristenbelasting, o dat was nog inderdaad een vraag van het CDA over de toeristenbelasting. De reden dat we het op deze manier doen is op verzoek van de hoteliers. Dat komt omdat de hoteliers die boeken ver vooruit en daarom willen zij geen jaarlijkse wijzigingen, maar liever dus schoksgewijs. Dan het antwoord op de vraag van de PvdA, die moet ik u vooralsnog even schuldig blijven. Ik ga het uitzoeken. Volgens mij, voorzitter, heb ik zo alle vragen beantwoord.

De voorzitter: Klopt dat? Heeft de wethouder alle vragen beantwoord? Is er nog wat blijven liggen, heeft iemand nog geen antwoord gehad op zijn of haar vraag? Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou ja, de wethouder heeft natuurlijk altijd gelijk, want het is een hele goede wethouder. Trots Haarlem die komt natuurlijk altijd met een ding over de hondenbelasting, dus in dat opzicht zit de wethouder, heeft ze daar gelijk, nou nee, eigenlijk niet gelijk, want dat hebben we bij de begroting ook aangediend. En die andere twee onderwerpen dat was inderdaad ook niet een vraag aan de wethouder, maar een vraag aan dit fijne commissie-elftal, of we niet, of zij, wat zij daarvan vinden. Want ik denk niet dat het heel vaak voorkomt, het begraven van een foetus. Dus daar praten we waarschijnlijk echt over een minimaal bedrag en dat lijkt me toch wel een schokkende gebeurtenis waar we dan een beetje coulant mee om kunnen gaan.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den Raadt. U checkt nu of er draagvlak is voor een eventueel amendement wat u wilt indienen? Oké, maar misschien moet u gewoon het amendement indienen en daar dan achter komen? Dat kan ook hè. Nou, ja, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik vind het een goede vraag moet ik zeggen. Tegelijkertijd denk ik: als ik straks van mijn fiets val en ik word doodgereden, dan hebben mijn nabestaanden ook opeens een enorm verdriet en die moet ik toch ook gewoon betalen. Dus waarom is, waarom maakt u een uitzondering voor een foetus, kunt u dat na, verder toelichten?

De heer Van den Raadt: Nou, omdat we van u al een tijd hebben kunnen genieten dan.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Het lijkt me handig als we er, stel dat we daarover zouden dan gaan praten, lijkt mij handig om te weten van hoeveel geld het wel gaat. Want daarvoor lijkt het mij moeilijk praten om wat wel of niet zou moeten kunnen.

De voorzitter: Ja.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik ga deze vraag ook technisch stellen hoor, hoe vaak dat nou voorkomt per jaar. Dus dan kunnen we het er misschien de volgende keer over hebben.

De voorzitter: Oké, goed. Nou en mocht er een amendement komen, dan zien we dat vanzelf tegemoet bij de eerstvolgende raadsvergadering. Moet dat ... Moet je dat nog even? Oké, er komt nog een antwoord op de vraag van mevrouw Wisse. Wethouder gaat ...

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel. Ja, de vraag van mevrouw Wisse, het antwoord op de vraag waarom het niet nu kwam maar pas in januari, dat is omdat we gewoon nog wat tijd nodig hadden om het uit te zoeken.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Ja, dan heb ik mijn vraag niet goed gesteld. Wat ik eigenlijk bedoelde is: er komen nu nog twee wijzigingen in de legesverordening in januari. Als we die dus vaststellen in januari, moet dat gepubliceerd worden. Maar we gaan nu ook al de gewijzigde legesverordening in december vaststellen en publiceren, dus dat is dan twee maanden na elkaar komt er een publicatie van de legesverordening. En ik dacht: kunnen we dan die niet eruit halen nu en in januari een keer publiceren met alle wijzigingen van nu en van januari erin.

Wethouder De Raadt: Nou, de verordeningen die moeten voor 1 januari zijn vastgesteld, dus dat is de reden. Dus daarom moet het helaas twee keer achter elkaar.

De voorzitter: Goed antwoord, wethouder. Goed, ja, dat weet je dan toch maar mooi. Goed, volgens mij is dit onderwerp voldoende behandeld en gaat dit als bespreekpunt naar de raad, want er komt een amendement van Hart voor Haarlem aan. Akkoord? Akkoord.

12. Nota reserves en voorzieningen 2021-2025 (ER)

De voorzitter: We gaan naar agendapunt 12: nota reserves en voorzieningen. Het college biedt de raad periodiek een nota reserves aan. De raad stelt de nota vast. De nota behandelt de vorming en besteding van de reserves en verwerking van rente over deze reserves. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Fijn dat deze nota reserves en voorzieningen er is, terwijl we tegelijkertijd een jonge, ambitieuze wethouder in ons midden mogen verwelkomen. Dan kan ze daar meteen mee aan de slag, want er zijn toch wel een paar dingen die denk ik een zekere verbetering mogelijk maken. In de eerste plaats over de spelregels. Er wordt in dit hele stuk gezegd heel sterk op de BBV geleund, zo van ja, dit zijn de spelregels maar dat moet nu eenmaal zo. We hebben recent het geluk gehad dat we even met de externe accountant ook over dit soort dingen hebben kunnen praten. Daar bleek toch wel uit dat gemeentes, ook al bestaat de BBV natuurlijk landelijk en is die voor iedereen hetzelfde, daar toch wel degelijk verschillende keuzes in kunnen maken. Een van de dingen waar ik me persoonlijk in ieder geval al vier jaar aan erger, is het feit dat we eigenlijk vanaf begroting, of tussen begroting en jaarrekening continu voortschrijdend nieuwe begrotingen maken en ook direct weer reserve af- en opboekingen doen gaande het jaar. Dat vertroebelt het beeld enorm, vind ik. Het is ook eigenlijk voor de organisatie geen goed teken als elke overschrijding meteen weer gladgestreken wordt met een reservemutatie. Het stimuleert de organisatie op geen enkele wijze om op zoek te gaan naar compensatie van overschrijdingen in de lopende exploitatie. Dus ons voorstel zou zijn om

tussen begroting en jaarrekening tussentijds geen reservemutaties te doen, maar dat pas in de eindverwerking, in de jaarrekening uiteindelijk te doen, zowel de dotaties als de overschrijdingen als de tekorten dat moment in de reserves te boeken en niet tussentijds, tussentijds alleen cijfers ex mutaties te gebruiken. Ja, verder zijn we met de stofkam door die reserves gegaan en er zijn toch best veel meer reserves die wat ons betreft opgeheven kunnen worden. Dat zijn eigenlijk allemaal reserves die niet aan de doelomschrijving beantwoorden, of niet meer beantwoorden, of die nagenoeg leeg zijn of helemaal leeg zijn, of die te hoog zijn opgelopen, die achterhaald zijn, of er een samenvoeging mogelijk is. Onze conclusie is dat in de reserves naar onze inschatting zeker 25 miljoen lucht zit op dit moment, in de vorm van overbodige reserves. Dus het lijkt ons zaak om daar gewoon eens eventjes goed naar te kijken. Ik wil best wat voorbeelden noemen om dat wat in te kleuren. Er is een reserve Wonen van 213.000 euro zit daar nog in. Daar wordt geen dotatie geleverd. Die loopt ook leeg, dus die kan opgeheven worden. Er is een reserve Participatie en Leefbaarheid waar twee miljoen in zit. Dat is eigenlijk alleen onderbestedingen van regulier budget. Oneigenlijk wat ons betreft, die kan gewoon via de begroting kan dat opgelost worden. Er is een reserve Leefomgeving van bijna zes miljoen. Wordt geen dotatie meer op gedaan, heeft een slapend bestaan, omdat er eigenlijk een andere bestemming ooit voor was die niet meer mag, omdat investeringen daar niet uitgehaald mogen worden, dus die kan eigenlijk ook afgebouwd worden. Hetzelfde geldt voor de reserve Beheer en onderhoud openbare ruimte, daar zit dertien miljoen in. Ook dat is eigenlijk een slapende reserve. Een reserve Rekenkamercommissie van 20.000 euro. Nou ja, dat is natuurlijk volstrekt marginaal, dat kan gewoon naar het budget van de griffie. Er is een reserve SROI. Zit niks in, wordt ook niks gedoteerd, kan ook opgeheven worden. Een reserve Minimageden, 870.000 euro, ook gevuld met onderbestedingen minimageden. Ja, dat kan ook gewoon via de begroting, is ook geen enkele reden om daar reserve voor te hebben. Er is een reserve Kunstaankopen openbare ruimte, vooral voor muurschilderingen heb ik begrepen. Daar zit niks in, er wordt ook niks gedoteerd, kan ook opgeheven worden. Dat levert dan ook weinig op, maar in ieder geval ja, dus een heleboel administratieve rompslomp die we ons kunnen besparen. De reserve Groei van de stad hebben we al eerder aan de orde gehad, die kan ook opgeheven worden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: De reserve Kapitaallasten activa maatschappelijk nut, dat is ook een leuke ...

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy?

De heer IJsbrandy: Pardon.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: U zat goed in uw verhaal. Ja maar, u beseft ook hoop ik dat het creëren van een reserve ook de, een afdeling de ruimte geeft om daaruit te putten. Als we alles uit de algemene reserve moeten halen dan is dat een veel zwaarder proces. Dus het is als je het allemaal zou in de algemene reserves zou gooien, dat betekent dat de slagkracht van bepaalde afdelingen wel vermindert. Het is, ik ben van GroenLinks en in ons verkiezingsprogramma staat: hoe minder reserves hoe beter, zo lang er maar de noodzakelijke reserves zijn, dat die wel gehandhaafd blijft. Dus ik ben niet geheel onsympathiek, maar ik hoor u ook een aantal noemen waarvan ik denk: nee, die zijn juist in het leven geroepen om in de toekomst uitgaves te kunnen doen. En dat denk ik toch dat het belangrijk is om dat te doen, omdat je anders ga je nog scherper aan de wind zeilen, want dan gaat je weerstandsvermogen gaat omhoog en dan, dus dan wordt het wel kwetsbaarder. Ja, ja, ik ...

De heer IJsbrandy: Nou ja goed, ik heb de reserves die natuurlijk ook moeten blijven bestaan heb ik niet genoemd, die wil ik ook nog wel even noemen, maar dan ... Dus natuurlijk hebben reserves nut, maar er zit nu 125 miljoen in de pot geloof ik. Er zijn er gewoon die zijn ooit met een bepaald doel opgericht en dat doel is gewoon, bestaat niet meer. Dus je ziet ook reserves gewoon oplopen omdat, bijvoorbeeld 4.3.2. is ook zo een, reserve Kapitaallasten activa maatschappelijk nut. Dat is ooit gecreëerd omdat er een verschuiving was in de BBV dat bepaalde posten die moesten geactiveerd worden, die mochten niet meer via de begroting lopen. Dus toen hadden we opeens eigenlijk geld over. Dat stond in de begroting namelijk voor die investeringen en dat mocht niet meer. Toen is gezegd: laten we daar dan een reserve van maken, dan kunnen we de afschrijving die uit die investering voortkomt uit die reserve betalen. Voor die eenmalige verschuiving kan ik me dat voorstellen, maar dat was ooit elf miljoen, het is inmiddels 25 miljoen. Dus dat is opgeplust met geactiveerde exploitatiekosten op een voor mij niet transparante wijze. Dus nogmaals: we moeten er in detail doorheen gaan om alles, nut en onz... nut en noodzaak van al die reserves natuurlijk met zijn allen een keer goed door te akkeren, maar het is, het verdient op dit moment geen schoonheidsprijs zoals het in elkaar zit. Dus dat wou ik daar even over melden.

De heer Van den Doel: Nog even een korte reactie.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties. Ik begin met de korte reactie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, nou ik denk dat het wel goed is om de reserves in ieder geval dan dat we ook weten waar het over hebben, om daar eens goed over te praten van welke reserves zijn nog noodzakelijk en niet. En dat is een goede vraag aan de wethouder om dat met elkaar eens een keer te gaan bespreken, dat vind ik wel heel belangrijk. Dus dank u wel.

De voorzitter: Maar mijnheer Van den ...

De heer IJsbrandy: Nou, bij dezen dan die vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Nou ja, ik, oké, dat wil ik best vragen aan de wethouder, maar het staat wel nu ook op de agenda, dus als er al een moment is om het erover te hebben is het op het moment dat het geagendeerd is en dat is nu. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja voorzitter, als ik Hart voor Haarlem goed begrijp, dan is het een technische wijziging om de reserves niet via de reserve te laten lopen, maar via de algemene reserve. En nou vroeg de VVD bij het vorige agendapunt: waar haalt u de dekking vandaan voor die honderd euro per huishouden geloof ik, of per inwoner, maar begrijp ik het nou goed dat er eigenlijk, dat u eigenlijk helemaal geen dekking heeft? Want het enige wat u doet is die algemene reserve schuiven, de reserves verschuiven naar de algemene reserve.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, maar zo doen wij dat hier in de gemeente. Die twaalf miljoen die was er ook niet, die is ook uit reserves gehaald.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, dus uw voorstel is om de dekking voor die honderd euro te laten bestaan uit een onttrekking aan de algemene reserve?

De heer Ijsbrandy: Nou, algemene of specifieke reserves die we kunnen laten vrijvallen, omdat ze niet meer nodig zijn.

De voorzitter: Duidelijk. Tenminste, het is mij duidelijk. Iemand nog? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u voorzitter. Dank aan het college voor dit stuk. Het is een groot belang om goed zich te hebben op de reserves die er zijn. Mijn fractie heeft wel een vraag over de nieuwe reserve Kapitaallasten economisch nut. Is dit een variant op de reserve Groei van de stad waar we het de vorige keer over hebben gehad, en wat maakt dat de kapitaallasten geen onderdeel zijn van de initiële investering? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Trompetter. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel voorzitter. Ja, dank voor de nota. De gemeente heeft, Hart voor Haarlem zei het ook al zojuist, best wel veel reserves en voorzieningen voor soms hele kleine bedragen, bijna nihil of nihil en ook wel wat vage doelen. D66 heeft met belangstelling gekeken naar de vergelijkingenlijst met andere gemeentes. We constateren dat het logo of de slogan er gaat niets boven Groningen ook opgaat voor de hoeveelheid reserveringen die worden gemaakt, want dat was echt helemaal adembenemend. Maar ik vroeg me wel af of de wethouder een beetje in navolging wat de heer Ijsbrandy van Hart voor Haarlem zojuist zei, bereid is om een voorzet te doen om voor een opschoonactie. En er zijn een aantal genoemd, die reserve Kunstaankopen, de reserve Groei van de stad, waarvan we allemaal inmiddels weten dat die bij oprichting toch een ander doel had dan uiteindelijk te verwezenlijken bleek. Verder vroeg ik me af of de wethouder mij kan vertellen wat nou de meerwaarde is van een aparte reserve Kapitaallasten economisch nut, naast de al bestaande reserve Kapitaallasten maatschappelijk nut. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Van der Windt. Ja, mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Dank u wel voorzitter. VVD is ook groot voorstander van die herziening van die reserves, dus ook steun van ons voor daar eens goed naar kijken. Een ander punt waar we ook in de begrotingsbehandeling aandacht voor hebben gevraagd en tegenaan lopen is het zicht op de mutaties en de informatievoorziening daarom. Je ziet dus, die zitten niet in de jaarrekening, zitten niet in de begroting, maar zien alleen op een gegeven moment die totaalposten. Tegelijkertijd wordt er nu bijvoorbeeld als het gaat om de reserve Beheer en onderhoud, wordt een principebesluit gevraagd om bij vertraging in het onderhoudsprogramma de werkzaamheden en het budget naar het volgend boekjaar door te schuiven en vice... andersom als er een versnelling plaatsvindt. Op zich is dat natuurlijk heel erg toe te juichen. Betekent dat u niet, als het nu uitgevoerd kan worden, hoeft u niet weer apart naar de raad, kunt u dat met die reserves kunt u dat gaan doen. Dus eigenlijk maak je van de reserve dan een soort rekening-courant. Maar op welk moment en hoe wil het college de raad dan informeren over die mutatie die dan plaatsvindt? Gebeurt dat dan maar een keer per jaar, of gebeurt dat met een raadsinformatiebrief op het moment dat dat gebeurt? Daar hebben we wel wat zorgen voor. Dat geldt ook bij het principebesluit ten aanzien van de reserve vastgoed en de werkelijke tekort op de exploitatie van onderhoud aan het eind van het jaar te onttrekken. Ja, we zijn, kunnen daar goed mee instemmen, maar we willen wel graag goede afspraken maken over wat er dan gemu..., wanneer er een mutatie plaatsvindt en dat we wel zicht houden ook op dat verloop van dat onderhoud aan die, dat vastgoed. Want als dat een keer per jaar dan overzien dat de reserve veranderd is, dan weet ook de commissie en de raad niet dat het veranderd is en op welk moment.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Rutten. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ook nog even een korte termijn. Zoals ik net al aangaf is GroenLinks voor zo min mogelijk reserves, maar wel verstandige reserves. Dus niet alles weggooien, maar er zit genoeg lucht tussen. Ik hoef niet aan te vullen waar we het over hebben. En ik, daar zou ik als GroenLinks het graag een keer over hebben. Nu ligt de nota voor, daar kunnen we akkoord mee gaan, maar het lijkt me goed dat we voor de volgende moment dat we dat goed voorbereid kunnen bespreken, van welke reserve voldoet nog aan het doel en welke reserve is daarvoor. En ik wil nog wel een keer zeggen ook dat als je een reserve ergens voor bestemt, dat het ook eenvoudiger is om uit te geven, als het aan het doel beantwoordt, dan dat het allemaal uit de algemene reserve moet, want dan gaan we weer bakkeleien met zijn allen of het zo veel moet zijn en of het wat moet zijn en ... Ik bedoel, dat werkt averechts, dus die reserves zijn niet voor niks, maar we zouden wel graag dat een keer willen herzien en dat we bij de volgende keer als we dit bespreken dat we dat uitgebreid kunnen adresseren, maar dat is in een nieuwe periode. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Van den Doel. U wilt, heeft een interruptie op mijnheer Van den Doel? Gaat uw gang, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja mijnheer Van den Doel, vindt u niet dat dat gebakkelei ook niet een bepaald nut heeft? Het is natuurlijk fijn dat een afdeling makkelijker geld uit kan geven, maar ja, moeten we dat als raad per se motiveren of stimuleren zeg maar, door ze daar de ruimte voor te geven?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Het is een dunne balans tussen werkbaar en niet werkbaar. Het is niet werkbaar als je over alles moet soebatten, terwijl je al van tevoren weet dat het komt en dat je de reserve erop inzet. Zoals kunst in de buitenruimte, het is leuk als er voor kunst daar een budget is, dan weten mensen dat ze daaruit kunnen putten. En als dat elke keer opnieuw het hele aanvraagtraject moet doorlopen, dan wordt het wel reuze ingewikkeld. Dus nee, dat ben ik niet helemaal met u eens dus uiteindelijk, is het antwoord.

De voorzitter: Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja voorzitter, CDA is akkoord met de op te heffen reserves. En wij zijn ook niet voor nutteloze reserves, net zoals GroenLinks, Hart voor Haarlem, D66. Ik ben ook met een stofkam door die reserves heengegaan. Ik denk dat de reserve Wonen wel opgeheven kan worden, de reserve Rekenkamercommissie, de reserve SROI, de reserve Kunstaankopen en de reserve Schuldbeheersing. Dat zijn allemaal reserves die eigenlijk op nul staan of niet gebruikt worden, dus laten we inderdaad maar eens opschonen. Maar dat levert dus niet die 25 miljoen op, want de reserves die ik net noemde staan allemaal op nul, of op nihil, of klein, of wat dan ook. Als het gaat om het onttrekken of doteren, de reserve Participatie en Leefbaarheid die staat op een maximum van twee miljoen, dus ik neem aan dat we daar het komend jaar afzien van een verdere toevoeging. De reserve Ongedeelde stad is gemaximeerd op tien miljoen, 8,2 miljoen daarvan is bestemd voor Zuidwest, dus hier zou je je kunnen afvragen met alle plannen die we hebben: moet daar het maximum juist niet omhoog? En ja verder, maar dat is misschien niet voor nu, de reserve Wonen, Opvang en Herstel is ruim dertien miljoen groot, dus daar hebben we natuurlijk bepaalde plannen mee met Domus Plus en enzovoort, dus dat is misschien voor een andere commissie, maar daar ben ik wel nieuwsgierig naar welke bestedingen we daar voor ogen hebben met die dertien miljoen verder. Het CDA is positief over de principebesluiten 4, 5 en 6 en over het instellen van de reserve zoals genoemd onder de besluiten 7 en 8. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja mijnheer Klaver, bent u zich er van bewust dat een deel van de middelen voor Wonen, Opvang en Herstel geormerkte gelden zijn die nergens anders voor gebruikt mogen worden? Dus wat over is, dat je dan ergens moet laten.

De heer Klaver: Ja, mijn vraag is ook niet een politieke vraag, meer een technische vraag eigenlijk van joh, welke bestedingen hebben we nu tegenover die dertien miljoen naar de toekomst toe? Daar zou ik wel eens wat inzicht willen hebben. Maar dat ga ik technisch nog wel uitvragen als ik daar behoefte aan heb.

De voorzitter: Dat waren de bijdragen tot nog toe? Dan ga ik nu naar de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, een aantal vragen. Allereerst denk ik misschien nog goed om te vermelden dat dit een overzichtsnota betreft. Dus inderdaad, hier staan alle bestaande reserves en voorzieningen staan hierin. En ook voor deze actualisatie zijn alle reserves ook getoetst, in ieder geval of ze passen binnen het beleid. En het antwoord daarop is ja. En daarnaast is er ook specifiek door de controllers gekeken naar de hoogte van de reserves. Als we echt het gesprek willen aangaan over specifieke reserves en of die wel of niet zouden moeten worden opgeheven, dan zou ik willen voorstellen om dat niet op dit moment te doen, maar met de desbetreffende vakwethouder daarvoor gewoon in de desbetreffende commissie een sessie voor te boeken. En ik begrijp wel overigens waar de vragen vandaan komen, want het klopt wel dat de reserves die zijn ingenomen, of toegenomen in omvang. Fors ook, van zo'n tachtig miljoen naar zo'n 152 miljoen. Maar wellicht is het wel goed om deze toename nog een beetje in perspectief te zetten, want daar is ook wel naar gekeken, daar is specifiek onderzoek naar gedaan en hebben wij onszelf vergeleken met elf andere 100.000-plus-gemeentes. Als je dan naar het resultaat kijkt, dan zitten we dus eigenlijk nog onder het gemiddelde voor het, zowel voor het aantal reserves, maar ook voor de omvang van de reserves. Zo hebben wij nu op dit moment 27 reserves en het gemiddelde staat dus op 33. En ook qua hoeveelheid zitten we onder het gemiddelde, ongeveer op zo'n zeven procent onder het gemiddelde. Die vergelijkingen die kunt u overigens vinden in bijlage 2.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, dat klopt wat u zegt, en op zich kan je daar weer blij mee zijn natuurlijk. Tegelijkertijd de vraag of de reserves nog voldoen aan het nut en of ze nog in stand gehouden moeten worden blijft staan natuurlijk. Maar uw suggestie is om dat met de inhoudelijke wethouder te bespreken. Dat lijkt me een vraag aan de griffie uiteindelijk om te kijken of ze dat kunnen organiseren, als ze dat kunnen agenderen eventueel, was mijn vraag.

Wethouder De Raadt: Ja, dus de, het is inderdaad, de reserves zijn getoetst aan het beleid en dat is nog conform. Ja, of ze daadwerkelijk nut hebben, dat is dan aan uw raad en dan is mijn voorstel inderdaad om dat te bespreken met de desbetreffende vakwethouder.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja dat lijkt me toch erg onhandig, want dan krijgen we een zeer versnipperde discussie over dit onderwerp, met allerlei verschillende mensen die weer van toeten noch blazen weten. Dus ik denk dat je dat echt centraal moet doen, omdat je dan pas een afweging kan maken van ja, dit wel, dit niet, kan je dingen samenvoegen. Dingen hebben soms meerdere soms financieringsdingen, los van dat ze een bepaalde, bij een bepaalde wethouder per se horen, dus ik denk dat het niet een goed voorstel is om het allemaal versnipperd te gaan behandelen eerlijk gezegd.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik kan me heel goed vinden in het voorstel van de wethouder om dit op een later moment te bespreken, maar ik kan me ook heel erg goed vinden in de suggestie van de heer IJsbrandy om dat niet te laten versnipperen over allerlei commissies, maar om dat dan centraal te doen, waarbij wij ervoor zorg dragen dat we met onze collega's die dan in de andere commissies zitten af te stemmen hoe we daarmee omgaan.

De voorzitter: Dank u wel. Ik, procesmatig zie ik dat dan nog niet helemaal voor me, maar dat wordt misschien allengs duidelijk. Wethouder?

Wethouder De Raadt: Ja, dank u wel. Dan ga ik door met de volgende vragen die nog open staan. Hart voor Haarlem die vroeg ook of we zouden kunnen stoppen met de tussentijdse mutaties. Het antwoord daarop is dat kan niet, want dat zou niet rechtmatig zijn. Dan is er nog een vraag volgens mij van de Actiepartij en van D66 over waarom er een aparte reserve is voor het economisch nut, als er ook al een reserve is voor het maatschappelijk nut. Dat antwoord is, dat is een administratieve, dat heeft een administratieve reden. Meer weet ik daar even niet over. Wilt u daar meer informatie over, dan kan dat altijd natuurlijk aan u geleverd worden. Maar op dit moment wil ik me graag beroepen op een administratieve reden.

De voorzitter: Wethouder ...

Wethouder De Raadt: Ja.

De voorzitter: ... u heeft twee interrupties. De eerste van de heer IJsbrandy en dan de heer Trompetter.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Het punt van die rechtmatigheid is ook met de externe accountant aan de orde geweest, misschien dat u er ook uw licht nog even bij hem moet opsteken. Het gaat erom dat alle begrotingsmutaties, dat die natuurlijk wel door de raad ook gesanctioneerd moeten worden om die rechtmatigheid in stand te houden, maar om dat onmiddellijk ook in de reserves dan tot uiting te brengen, dat is volgens wat ik ervan begrepen heb niet noodzakelijk om dat ook tussentijds te doen.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer IJsbrandy: We maken ook geen tussentijdse balans namelijk.

De heer Trompetter: Ik had nog een vraag: wat maakt dat de kapitaallasten in de reserve Economisch nut geen onderdeel zijn van de initiële investering? En hetzelfde geldt eigenlijk voor die, de reserve met maatschappelijk nut.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder De Raadt: Kunt u nog een keer de vraag herhalen?

De heer Trompetter: Wat maakt dat de kapitaallasten, waar dit voor is, want er mag niet geïnvesteerd worden vanuit die reserves, geen onderdeel zijn van de initiële investering? Waarom is daar die niet in meegenomen en hebben we een aparte reserve Kapitaallasten nodig?

Wethouder De Raadt: Excuus. Ja, het maatschappelijk nut dat is voor een specifiek deel van de investeringen die niet in het investeringsplan zaten. Even kijken, heb ik nog meer vragen open staan. O ja, de VVD die vroeg nog: wanneer worden wij geïnformeerd over de mutaties? En ja, dat is sowieso bij de, alle P&C-producten.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, dat was het antwoord bij de begroting ook, maar we zien die mutaties niet per reserve langskomen wat er gebeurt. Het gaat mij met name nu over die twee vragen die het college stelt over de reserve Beheer en onderhoud en de reserve Exploitatie van het vastgoed. Ik snap de wendbaarheid die afdeling daarin wil hebben, om daar snel in te kunnen manoeuvreren en uit die reserve te kunnen putten en ook, en als dat sneller geïnvesteerd kan worden in die, in dat inlopen van dat vastgoed dat je dat uit die reserve haalt, maar bij die exploitatie bijvoorbeeld, van het vastgoed, is het nu nog zo dat die exploitatie dan gemeld wordt bij de commissie Ontwikkeling dat er dingen, geld moet geïnvesteerd worden in die exploitatie van het vastgoed. Op het moment dat je dat allemaal via die reserve laat lopen, ga je het als een rekening-courant gebruiken waar die zoals die ook ingericht is, maar raakt dat die raad raakt dat zicht kwijt op die verloop in die vastgoedportefeuille en die exploitatie van dat onderhoud in die vastgoedportefeuille. Hetzelfde geldt voor die investeringen in de openbare ruimte. Op het moment dat je zegt: we halen dat, we gebruiken die reserve als een rekening-courant, is er, dreigt er een verlies in de informatie die de raad heeft over het investeringstempo. En dat is een heel heikel punt, want het college heeft ook een paar weken geleden net een nota opgehoest over die investe..., waarom dat investeringen achterblijven bij de ambitie die we hebben. Dus het gaat mij met name over: hoe borg je op het moment dat je deze twee reserves op deze manier in gaat richten, als een rekening-courant, hoe borg je dan dat de raad goed op de hoogte blijft van welke investeringen er gedaan worden, waarom de investeringen vertraagd zijn en welke investeringen er versneld worden?

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Rutten. Wethouder.

Wethouder De Raadt: Ja, dank u wel. Voorzitter, ik zie inderdaad nog een vraag ook openstaan van het CDA over reserve Opvang, Wonen en Herstel. Het antwoord, dat is me niet helemaal duidelijk moet ik u eerlijk zeggen. In ieder geval, wat ik op de VVD nog kan antwoorden is dat sowieso worden alle mutaties getoetst aan de beleidskaders. In het kader van onze actieve informatieplicht zult u daar ook via die weg over worden geïnformeerd.

De voorzitter: Is dat een antwoord waar u wat mee kunt, mijnheer Rutten? Nee?

De heer Rutten: Nee, helaas, nee.

De voorzitter: Wilt u er dan nog wat op zeggen?

De heer Rutten: Nee. Ja, uiteraard is er een informatieplicht, ammehoela. Het zou u geraden zijn dat u daar niet aan voldoet. Ik wil het op hetzelfde, kunt u, dan ga ik hem heel simpel maken. Kunt u beloven dat die informatie over dat wat er gebeurt rondom die mutaties in die twee reserves waar u nu om vraagt, exploitatie vastgoed en de reserve Beheer en onderhoud, dat de informatie die op dit moment naar de raad gaat aangaande investeringen of dingen rond die exploitatie, die worden aan de raad gestuurd, dat die op datzelfde moment en op dezelfde manier aan de raad gemeld worden, ondanks dat u het nu op een andere manier afrekent en financiert?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder De Raadt: Ik kan u toezeggen dat u daarover wordt geïnformeerd.

De voorzitter: En op welke wijze zou dat ...

De heer Rutten: Informatie antwoord op de vraag, of informatie, worden we, is het gewoon ja, u wordt op dezelfde wijze geïnformeerd als in het verleden als we hier ja tegen zeggen?

Wethouder De Raadt: U wordt even goed geïnformeerd als in het verleden.

De heer Rutten: Op dezelfde wijze en op hetzelfde moment dat de mutaties plaatsvinden? Of het even goed is kan ook op een andere manier zijn namelijk.

Wethouder De Raadt: Ik wil voor u nagaan wat de beste wijze is van die informatie aan u verstrekken, die ik ook gewoon aan u wil verstrekken. Alleen ik kan op dit moment even niet overzien of de beste wijze de oude manier is, of dat er wellicht nog een betere manier is. Maar u zult geïnformeerd worden.

De voorzitter: En wanneer denkt u deze commissie daarover te kunnen informeren?

Wethouder De Raadt: Dat is op het moment dat het plaats gaat vinden en sowieso via de P&C-producten.

De voorzitter: Oké. Goed, zijn er verder nog vragen of opmerkingen uit deze commissie? Ja, mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, we hebben natuurlijk net, de wethouder heeft net gezegd: ik wil wel kijken naar het opschonen. Ik vroeg me ook af wanneer we dat dan weer terugzien.

Wethouder De Raadt: Ja, dan verwijst ik op zich naar mijn eerdere antwoord, dat dit in principe gewoon een overzichtsnota was en als we echt de specifieke reserves willen bespreken ... Kijk, nogmaals, ze zijn getoetst aan het beleid, dus in die zin voldoen ze gewoon, maar als de commissie zegt: we willen per reserve er gewoon over spreken of ze ook daadwerkelijk nuttig zijn, ja dan moet dat volgens mij met de vakinhoudelijke wethouder.

De voorzitter: Dat is ook procesmatig voor mij en voor de griffie is het nog een beetje onduidelijk. Ik weet wat u wil, u wilt deze lijst wilt u opschonen en ik geloof dat daar echt wel een meerderheid voor is, alleen we kunnen natuurlijk niet zeggen dat we het er allemaal over eens zijn welke reserves opgeschoond kunnen worden en welke niet. Als ik nog even mijn verhaal mag afmaken. Dus ik zit nu echt te dubben op een procesvoorstel hoe we dat kunnen gaan doen, ook met medenemen van de vakwethouders hierover. Dus ik, als iemand een briljant idee heeft hierover hoor ik dat graag. Ik begrijp de noodzaak en begrijp de wens. Ja, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, een procesidee zou volgens mij zijn dat de wethouder financiën het initiatief hiertoe neemt, de controller bij zich roept die grilt op elke post wat er staat en waarom het er staat. Vervolgens met een voorstel naar het college B en W gaat, daar met de vakbroeders overlegt of die zich kunnen vinden in bepaalde aanpassingen, en dan met een compleet voorstel terugkomt naar ons of naar de raad, van zo kunnen we het ook doen. In plaats van het initiatief bij de raad te leggen om dat allemaal weer daar te laten uitzoeken.

De voorzitter: Dus dan wilt u het overlaten aan de wethouder die op dit moment dit stuk voorlegt om vastgesteld te worden in de raad?

De heer IJsbrandy: Ja, maar goed, ik kan me voorstellen dat ze geen gelegenheid heeft gehad om dat tot de laatste komma uit te zoeken in de korte tijd die ze tot nu toe gehad heeft, maar er komt een duidelijk signaal uit de raad dat we dit stuk eigenlijk onvoldoende vinden, of dat we toch verbeteringsmogelijkheden zien. Dus dan willen we graag de wethouder de gelegenheid geven om dat dan te gaan uitzoeken.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, met het gevaar dat ik in herhaling val, nogmaals, dit is een actualisatie van een overzichtsnota. Als uw commissie ook voor de rest inhoudelijk wil praten over de verschillende reserves, bedoel die wens die begrijp ik, maar die is denk ik niet aan het college om daar vervolgens initiatief op te nemen. Ik zou zeggen: uw commissie gaat over uw eigen agenda en agendeer welke reserves u wilt bespreken en dan zal de desbetreffende vakwethouder met alle liefde komen aanschuiven. Als u wilt dat ik hier als wethouder financiën ook nog naast ga zitten dan is dat natuurlijk ook geen enkel probleem, maar ik zie op dit moment geen rol voor het college om hier het voortouw in te nemen.

De voorzitter: Maar u zou in principe wel een onderbouwing ook kunnen aanleveren van de verschillende reserves en de stand van zaken daarvan?

Wethouder De Raadt: Nou ja, dit is de overzichtsnota. Ja, ik wil u wel, nou ja, wat ik u wel kan toezeggen is wij willen de coördinatie wel op ons nemen als u inderdaad graag een, met alle vakwethouders per reserve wil bespreken. Maar dan nogmaals wel wil ik erbij benadrukken dat we dus echt wel onder het gemiddelde zitten, wat betreft andere 100.000-plus-gemeentes. Dus we hebben minder reserves en de omvang van de reserves zijn ook wel lager. Maar als u nog ziet kans om toch nog daar verder in te strepen, dan gaan we dat doen en dan willen wij een coördinerende rol op ons nemen, maar ik denk wel dat dat dan in samenspraak is met vooral met de commissie.

De voorzitter: Nou, misschien is het dan een idee dat er in ieder geval, dat deze lijst dan wordt voorzien van een onderbouwde motivatie waarom dit, waarom deze reserve bestaat en waarom die in stand gehouden dient te worden, en dat er dan op een gegeven moment weer een stuk terugkomt naar deze commissie waarin er dan wat uitgebreider over gesproken kan worden met die medeneming van de motivatie van de verschillende wethouders. Zou dat wat zijn? Ik ben op zoek naar een proces hè, want anders blijft het een beetje hangen en dan ...

De heer IJsbrandy: Misschien kunnen we het wel omkeren, dat we zeggen: we willen dat alle reserves opgeheven worden en laat de wethouder per reserve die die dan echt per se in stand wil houden aangeven waarom die die in stand wil houden en hoe hoog die moet zijn. Dat we dus bottom-up benaderen.

De voorzitter: Ja, het is een heel interessant voorstel, het is eigenlijk precies wat ik voorstel, maar dan benaderd vanuit nul en niet benaderd vanuit honderd. Dus dat is ongeveer de, het idee. Kan allebei. Ik denk dat het, dat de verschillende wethouders best in staat en genegen zijn om te motiveren waarom een bepaalde reserve in stand gehouden moet worden. Daar kunnen wij dan vervolgens als commissie, kunt u als commissie kunt het daar nog over hebben. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik zal proberen een bijdrage te leveren aan een oplossing. Voor de reserves is een minimum, wordt een minimum gehanteerd van 100.000 euro kwam ik tegen in dit stuk. Als we nou zouden kijken naar de reserves die kleiner zijn dan 100.000 euro en daar het college vragen: waarom moeten die nog blijven bestaan? Want daar zou het uitgangspunt kunnen zijn omdat we een minimum hanteren van 100.000 euro: alles wat kleiner is zou in principe opgeheven kunnen worden. Waarom zou die dan toch nog moeten blijven bestaan? En dan zouden we kunnen besluiten om het al dan niet op te heffen.

De voorzitter: Maar u bent het dan met me eens dat deze commissie het er ook over eens moet zijn dat die 100.000 euro niet arbitrair is, dat dat een bedrag is waarmee iedereen kan leven? Want je kan voor hetzelfde geld ook voor 250.000 kiezen, of ... Goed, ik gooi maar even, ik even advocaat van de duivel, maar ik probeer hem echt ...

De heer Klaver: Ja voorzitter, dat kan, ...

De voorzitter: ... scherp te krijgen zodat ...

De heer Klaver: ... maar die 100.000 euro staat nu in de nota, die wordt nu als uitgangspunt gehanteerd. En om even praktisch te maken, om het even praktisch te maken nu en te kijken van wat zou een oplossing kunnen zijn, zouden we dat criterium kunnen hanteren. Dan maken we in ieder geval al een eerste schifting van die reserves die zo klein zijn, die eigenlijk, ja waarom zijn ze er dan nog? En dan kan het college aangeven: ja, maar er zit wel 50.000 euro in, maar hij moet toch blijven bestaan, want hier en daarom.

De voorzitter: Dus u wilt het dan alleen over die reserves onder de ton hebben?

De heer Klaver: Dat is mijn voorstel.

De voorzitter: Ik vind het best een goed voorstel. Ja, mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Ik zou het liever houden bij het voorstel zoals u dat net deed. Dus gewoon de reserves zoals er nu staan met een onderbouwing: is dit wettelijk verplicht, moet het van de BBV, of kan de vakwethouder toelichten waarom die er is.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, de meeste reserves staan op zich wel uitgelegd, dus dan moeten we als commissie ook wel weten wat we precies willen vragen. Ik denk dat het handig is om, dat we deze vaststellen voor nu en dat we dan een nieuwe raad en dus de nieuwe samenstelling van het bestuur, dat we daar de commissie de opdracht geven om een goede vraag te formuleren richting het college, zodat het college daarmee aan de gang. Want we verschillen nu allemaal van standpunt. Dus we zijn het over een ding eens: het mag wel een onsje minder, maar hoe precies daar zijn we het allemaal mee oneens. En ik denk: laten we dat overlaten aan een nieuwe club mensen. Die moet vier jaar ermee gaan werken en die moet daarmee op stap. En dan hebben we ook de tijd, dat kunnen wij al voorbereiden eventueel als commissie, om een goede vraag te formuleren, want hier gaan we niet uitkomen hoor ik al, want ik denk er net weer anders over dan het CDA of dan Hart voor Haarlem of ... En het lijkt me goed om het eerst even bij onszelf te laten, maar dan vooral ook in de periode. Want ik, om het er nu mee druk te maken ...

De voorzitter: Ik heb een voorstel. Dit gaat zo meteen naar de raad als hamerstuk of nou, nee weet ik helemaal niet, maar het gaat naar de raad. Dus als het nou een hamerstuk met stemverklaring wordt, dan hebben we allemaal nog even twee weken om daarover na te denken, en dat er dan misschien in die stemverklaring een richting wordt gegeven door u naar aan welke kan... welke kant het op gaat met de verdere behandeling in de volgende periode van de reserves. Of is dit echt het aller slechtste voorstel ever? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Nou, het is niet het aller slechtste voordeel ever, maar wat er nu dreigt te gebeuren, want ik ben ook nog niet voldaan over de punten die ik heb aangekaart over de principebesluiten ten aanzien met bijvoorbeeld de reserve Vastgoed en de informatie die we krijgen, dat het gewoon een bespreekpunt gaat worden, dat we straks in de raad deze hele commissievergadering nog een keer over gaan zitten doen en nog steeds over die punten die hier besproken zijn. Dus laten we in vredesnaam proberen om er hier gewoon uit te komen, want anders dan wordt dat een hele rare vertoning ben ik bang.

De voorzitter: Mijn voorstel was ook niet een bespreekpunt, maar een hamerstuk met stemverklaringen die iedereen nog even kon roepen.

De heer Rutten: Ja, maar ja, die stemverklaringen zouden dan richting moeten geven. Ja, tot uw dienst.

De voorzitter: Graag gedaan. Ja, met alle liefde. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, ja volgens mij wil Hart voor Haarlem die wil wat dingen aanpassen, die krijgt bijval van verschillende partijen. Dan is het lief om natuurlijk te zeggen tegen de nieuwe wethouder: wij geven u de vrijheid om alles op te gaan lepelen en uit te gaan zoeken, maar misschien is het dan zit je overbodige taken te doen. Dan zit je van 27 reserveposten alles uit te zoeken en willen de partijen hier in deze commissie uiteindelijk er maar tien schrappen. Als we nou gewoon allemaal inleveren wat we dan willen schrappen, dan is dat misschien veel minder werk voor de wethouder en ambtenaren die ook betaald moeten worden. En dan komen we veel sneller tot de eindconclusie in plaats van alles te laten onderzoeken en dan alles hier op te lepelen. Terwijl we misschien maar 20 procent willen schrappen. Lever dan die 20 procent in en kijk dan waar de wethouder mee terugkomt.

De voorzitter: Ja, daar was ik al bang voor, voor deze suggestie. Dat probeerde ik juist te voorkomen. Dat iedereen nu van alles gaat inleveren en allemaal. Dat moet allemaal uitgezocht worden. Dat kost allemaal tijd en geld. Dus, ik. Misschien. Dan doe ik nog één voorstel. Ik vind eigenlijk, mijnheer Klaver. U bent echt een aanwinst voor deze commissie. Ik vind eigenlijk dat uw voorstel.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik zou wel graag horen wat de wethouder daarvan vindt. Ik had het niet tegen u persoonlijk.

De voorzitter: Ja, dat snap ik. Mijnheer Van den Raadt, dat snap ik. Maar ik denk dat de wethouder ook een beetje zit te wachten op een procesvoorstel van ons. De wethouder kan zo meteen nog even reageren op uw opmerking. Maar ik wil toch even kijken of we ergens kunnen komen met hoe we dit verder gaan aanpakken. Meneer Klaver stelt voor om alle reserves onder een ton, want dat is inderdaad de grens die is genoemd, om daar goed naar te kijken. Om daar een duidelijke uitvraag te doen bij de wethouders: waarom dient deze reserve al dan niet in stand te blijven? En dat we daar dan een lijstje, want dat zijn er denk ik tien. Zoiets. Ik weet niet hoeveel het er zijn. Maar dat we daar dan een duidelijke motivatie van het college als ze in stand gehouden dienen te worden, dat wij een duidelijke motivatie krijgen van de desbetreffende wethouder. En dat

we daar dan over gaan oordelen. Dan hebben we in ieder geval al een groot gedeelte van de problemen opgelost, denk ik. Meneer IJsbrandy wil. Nee, ik had. Ja, meneer IJsbrandy wil ook de reserves van boven een ton graag opheffen, begrijp ik. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Oké.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt eerst even. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, want dat dacht ik daarnet ook al bij meneer Klaver. Kijk, dat is gewoon toeval, dat er nu niks in zo'n reserve zit. Dat had vorig jaar misschien wel tien miljoen geweest. Dus dan ga je nu kijken: het is leeg. Nou, afschaffen. Maar hoe zit dat dan gemiddeld met die reserve? Dat kan net een momentopname zijn.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Is er misschien een middenweg mogelijk als we zeggen van: alles wat onder de honderdduizend is gaan we sowieso een uitleg over krijgen. Stel dat partijen graag nog dingen van boven de honderdduizend willen, dat elke partij die kan aanleveren. Dus niet zo'n hoop waarschijnlijk, hopelijk.

De voorzitter: Mijnheer Linder, ik denk dat we er daarmee wel zijn. Ik denk dat dat een goede suggestie is. Ja, wethouder. Wil u ook nog wat zeggen? Gaat uw gang.

Wethouder De Raadt: Ja, nee. Ik denk dat het inderdaad goed is om dat eventjes goed af te hechten. Nou, voor alsnog. Kijk, al deze reserves zijn sowieso door deze raad ingesteld met een bepaald doel ook. Er kan natuurlijk sprake zijn van voortschrijdend inzicht en dat jullie nu inderdaad wel een aantal reserves zouden willen opheffen. Nou, dat zou kunnen. Ik bedoel: uiteindelijk gaat u erover. Wat ik wel bij deze kan toezeggen is het voorstel van het CDA om in ieder geval voor de kleinere reserves, dus die onder de honderdduizend euro, omdat het ook een beleidsregel is, dat we dat nog even allemaal toelichten. Ik kan bijvoorbeeld. Ik zou kunnen zeggen over de reserve kunst aankopen. Daar heeft ook iemand inderdaad een vraag over gesteld. Die staat op nul. Waarom zit die er dan toch in. Nou, dat komt omdat er op dit moment zijn ze bezig om een plan uit te werken voor de financiële toevoer van die reserve. Dus dat plan, dat zit al in de uitwerking. Dus vandaar dat de reserve er al is, maar op dit moment nog niet op nul staat. Nou, zo kan ik op zich wel, kunnen wij voor al die reserves van onder de honderdduizend euro, dat kan ik u toezeggen. Dat we daar nog even mee bij u terugkomen. En dan denk ik dat het voor de grotere reserves. Ja, dan zou ik toch wel het voorstel willen doen dat er dan in ieder geval wordt gekeken naar: waar is een meerderheid voor. Om daarover te praten. En dan lijkt het me ook gewoon echt wel verstandig dat daar ook de vak wethouder bij aanwezig is. Nou, ja. En dan nog één antwoord op de VVD. Want ik wil meneer Rutten niet teleurgesteld achterlaten, want zo leek het even. Nee. Kijk, wat u. Dat was ook een beetje de reden waarom ik uw vraag niet helemaal goed begreep. U gaf aan van: de VVD wil gewoon alle mutaties zien conform die motie die u ook heeft ingediend of uw partij heeft ingediend bij de begroting. Nu is het natuurlijk zo dat die motie is natuurlijk niet aangenomen. En mocht u op een later moment daar wel een meerderheid voor krijgen. Kijk, dat kan wel. Alleen dat wordt toch gezien, dat is dan zo'n berg aan informatie dat dat eigenlijk niet passend is bij het niveau van de raad. Ja, de beheersing is wat dat betreft, nou ja, meer aan het college. Een ander gevolg is dat de PC-producten dan echt een stuk dikker gaan worden. En een andere wens en vraag van de raad is hier meermaals geweest, juist om ze dunner te maken. Dus dat wil ik u wel nog eventjes meegeven.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, dan praten we toch weer over verschillende dingen. Punt zes van de besluitvorming. Een principebesluit ten aanzien van de reserve vastgoed om eventuele werkelijke tekorten op de exploitatie van onderhoud aan het einde van het jaar te onttrekken aan de reserve. Dat betekent nu, de huidige situatie, dat als er een werkelijk tekort is op de exploitatie van onderhoud, dat de wethouder naar de raad komt en daar meldt: ik heb een tekort op de exploitatie van het onderhoud. Als we instemmen met punt zes gaat dat dus via de reserve lopen. En ik wil zeker stellen dat die informatie die bij die raad nu komt, ik heb een tekort op de exploitatie van het onderhoud aan het einde van het jaar, dat die informatie nog steeds bij de raad komt. En niet dat dat even via die rekening courant weggewerkt wordt uit de reserve. Daar zit de pijn als het gaat om het instemmen met punt zes. En bij punt vijf gaat het over beheer en onderhoud, vertraging of versnelling. Hartstikke goed dat we daar meer flexibiliteit in doen. En ik vind dat ook bij punt zes. Alleen hoe zorgen we er nog steeds voor dat als er sprake is van een vertraging in het onderhoudsprogramma, dat we dat ook nog steeds bij de raad melden en weten. En als er sprake is van een versnelling, waar dus in deze situatie zonder die reserve de wethouder naar de raad toekomt en om budget vraagt. Nu gaat het via die reserve. En we zien die mutaties in die reserve niet. Dus daar, in die samenhang, zit mijn zorg en zit voor alsnog een bezwaar om in te stemmen met punt vijf en zes.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, u heeft een interruptie op meneer Rutten?

De heer Klaver: Ja, mijnheer Rutten, even een vraag. Want als er een tekort is op de exploitatie, dan is dat er. Dat is dan een gegeven. En die krijgen we dan toch, als dat ten laste zou gaan van de reserve, dan krijgen we dat toch verantwoord in de jaarrekening in de toelichting op de reserves en in de toelichting op de exploitatie?

De heer Rutten: Ja, maar we zien niet de reservemutaties. En hij verdwijnt daar in een hele berg waar die nu heel expliciet kenbaar wordt gemaakt. En het gaat daar om. Dat we door in te stemmen daarmee, dat je dus meer van die informatie weg gaat zetten, waardoor het zicht op die mutaties nog minder wordt. Daar gaat het mij om.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder De Raadt: Ja. Ik denk dat ik u toch tevreden naar huis kan laten gaan. Ik ga het toezeggen. En u wordt geïnformeerd.

De voorzitter: Dus deze commissie wordt proactief geïnformeerd op het moment dat er mutaties optreden op deze twee.

De heer Rutten: En de vak commissies waar het gaat over beheer en onderhoud en de mutaties.

De voorzitter: Ja, een terechte opmerking.

De heer Rutten: Die vak wethouders, ja. Dank u wel.

De voorzitter: Oké. Dat staat genoteerd. Dank u wel, wethouder. Dan nog even terug naar het punt waar we het eerder over hadden. Ik stel voor dat wij akkoord gaan met de wijze die meneer Klaver voorstelde. Alles onder de ton wordt gemotiveerd toegelicht. En alles boven een ton. Mocht meneer IJsbrandy, want ik zie met name bij u een soort van eagerness om alle reserves weg te halen. Als u met enige voorzichtigheid wil betrachten, dan nemen we dat ook mee. Als u dan ook nog een paar reserves van boven een ton waar u echt niet mee kan leven, dat u dat dan even meldt voor volgende week donderdag aan de griffie. En dat geldt ook

voor alle andere fracties uiteraard, welke reserves u nog meer toegelicht wil hebben en een motivatie van het college wil hebben waarom deze wel in stand gehouden moeten worden. Als u dat inlevert voor volgende week woensdag bij de griffie, dan gaan wij dat doorsturen naar het college. En dan komen zij met een scherpe onderbouwing daarvan. En alle reserves onder een ton sowieso gemotiveerd. Wethouder. Tenminste, als de commissie daarmee kan leven?

De heer IJsbrandy: Ik stuur u een brief. Geen probleem.

De voorzitter: Hoeft niet naar mij. Liever niet, mijnheer IJsbrandy, want dan raakt die kwijt. Dus als de commissie hiermee kan leven, dan gaat het inderdaad. De deadline is volgende week woensdag. Alles wat daarna binnenkomt telt niet meer. Daar krijgt u geen motivatie op. En alles tot en met woensdag, dat wordt meegenomen en gemotiveerd beantwoord. Wethouder, kunt u daar ook mee leven?

Wethouder De Raadt: Ja, volgens mij is dat weer net. U formuleert het weer net iets anders dan waar we net op waren uitgekomen. Ik ga in ieder geval zorgen dat er een lijst komt van die reserves onder een ton. Daar gaan we even van motiveren waarom we vinden dat die toch moeten blijven staan. En daarnaast. Nou ja, dan ga ik weer in herhaling vallen. Ja, kijk. Als uw commissie ook nog in gesprek wil over die grotere reserves, ja, dan kan dat. En, ja. U gaat over uw eigen agenda.

De voorzitter: Ja, maar ik probeer. Ik probeer ook het college een beetje te ontlasten. Want zoals u het nu stelt, dan gaan we alle reserves motiveren. En ik wil daar juist een beetje. Sowieso alles onder een ton. Maar als we doen wat u nu zegt, dan vind ik eigenlijk dat we alle reserves gemotiveerd moeten onderbouwen. Maar ik wil daar juist een beetje terughoudend in opereren, want sommige reserves spreken ook voor zich. Maar als bijvoorbeeld meneer IJsbrandy wil dat er nog een aantal, maar misschien ook andere leden van deze commissie, nog een aantal reserves gemotiveerd worden onderbouwt, dan kan dat natuurlijk. En dat is dan voor volgende week woensdag om te voorkomen dat we al die reserves gemotiveerd moeten onderbouwen.

De heer IJsbrandy: Een aantal zijn ook onderbouwd in de nota, maar niet allemaal.

De voorzitter: Nou, precies. En waar nog vragen over zijn, die moeten dan even.

De heer IJsbrandy: Die zal ik dan stellen.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, heeft dat dan ook betrekking. Want er wordt nu één nieuwe reserve voorgesteld om in te stellen. Dat is die van het economisch nut, terwijl het ons allemaal niet duidelijk is wat nou het verschil is tussen het economisch nut en het maatschappelijk nut. Moeten we daar dan ook nog aanvullende vragen over stellen? Of komt de wethouder daar nog zelfstandig op terug, zodat we kunnen beoordelen of het zinvol is om die in te stellen?

De voorzitter: Ja, ik denk dat dat technisch uitgevraagd moet worden. Maar gaat uw gang.

Wethouder De Raadt: Ja, zoals wat ik heb begrepen was het dus, daar zat dus een administratieve reden in. Die komt vanuit de BBV. Ja, als u daar nog meer informatie over wil, dan kan ik dat inderdaad nog aan u doen toekomen.

De voorzitter: Dus er hoeft geen, niet nogmaals een technische vraag gesteld te worden? Daar komt informatie voor? Ja? Oké, proactief. Oké. Prima. Ja, dan zitten we met het stuk zelf. Hoe gaat het naar de raad. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, de beantwoording van deze vraag is voor mij geen belemmering om het als hamerstuk te behandelen.

De voorzitter: Nou, dat kan rekenen op een juichende meerderheid hier in deze commissie. Dus het gaat als hamerstuk door naar de raad. Goed.

13. Initiatiefvoorstel Burgerberaad Haarlem (Actiepartij D66 GLH) (JB)

De voorzitter: Wij gaan door naar het volgende agendapunt. Agendapunt dertien. Dank u wel voor uw aanwezigheid, wethouder. U hoeft niet meer terug te komen bij ons, geloof ik, vandaag.

Wethouder De Raadt: Ik ben blij dat u erachter zegt vandaag.

*13.1 *20210604573 Zienswijze college herzien initiatiefvoorstel 'Burgerberaad Haarlem'*

De voorzitter: Vandaag niet. Bedankt. Goed. Het volgende agendapunt. Het initiatiefvoorstel burgerberaad Haarlem. Dat is geagendeerd door de Actiepartij, D66, GroenLinks. Hartelijk welkom wethouder Botter. In mei heeft de behandeling plaatsgevonden van de eerste versie van dit initiatiefvoorstel. De uitkomst hiervan was dat de initiatiefnemers en ambtelijke ondersteuning het voorstel zouden gaan uitwerken. En deze ligt dan vandaag voor ter bespreking. Het is een adviespunt. Het ligt ter advisering voor aan deze commissie. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dit is de tweede maal dat u dit initiatiefvoorstel aangeboden krijgt. De initiatiefnemers hebben goed geluisterd naar de opmerkingen in de vorige behandeling en gepoogd deze op een goede manier te verwerken. Vanaf deze plek spreek ik mijn dank uit aan D66 en GroenLinks voor de constructieve samenwerking in de beschrijving en de aanpassingen in het voorstel. Dank ook aan het college voor de reactie op ons voorstel. Daar kan mijn fractie zich in grote lijnen vinden. Alleen het punt dat het niet zou lukken om deze periode tot een verordening te komen verontrust mijn fractie. Is het college bereid om een tijdsplan met stappenplan op te stellen voor de uitvoering als de raad besluit om over te gaan tot het instellen van het burgerberaad, is mijn vraag? Dan voor de raad, voor u als raad. Van belang is, denk ik, dat het burgerberaad advies een zwaarwegend advies is die in de plaats treedt van de besluitvorming van de gemeenteraad zelf. Het is evident dat er serieus wordt gekeken naar de voorstellen die de raad vraagt aan de burgers. Zeker als die wel in vorm tot stand zijn gekomen. Daarin wijkt het burgerberaad dus af van het welbekende referendum. Als extra instrument in het kader van de nieuwe democratie lijkt ons het burgerberaad een goede aanvulling. Graag uw reactie.

De heer Klaver: Voorzitter, mag ik een vraag stellen?

De voorzitter: Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: U zegt: u wil tempo maken met de verordening. Wat vindt u van de zienswijze van ons college om eerst, als u een burgerberaad wil, om eerst te experimenteren?

De heer Trompetter: Op zich kan ik mij wel in die gedachte vinden, maar de gemeente Amsterdam heeft bijvoorbeeld al zo'n verordening nu. Ik snap niet waarom wij dat niet kunnen analyseren. Maar als het nodig is om eerst met een pilot te komen, dan vind ik dat in principe ook prima. Ik vind het belangrijker dat het er wel komt. Maar om te voorkomen dat het wegloopt en tussen onze vingers doorglijdt, zeg maar, met de uitvoering van moties in Haarlem. U weet hoe het daarmee gesteld is. Dat het niet tussen onze vingers wegloopt. Dat er een duidelijk tijdspad komt van: wanneer is het klaar, die pilot. En wanneer gaan we dus over tot die verordening. Dat het ook echt vast ligt. Dat we het er dan over gaan hebben. Dat in ieder geval het besluitpunt allemaal vast wordt gelegd in een tijdspad. Ik weet niet of u zich daarin kan vinden, maar dat zou mijn. Maar ik vind het belangrijker om het te hebben, om het te gaan doen. Dat is nog belangrijker dan het nu snel te gaan doen. Dus wat onze fractie betreft is de komst ervan belangrijker dan het tempo. Maar we willen het heel graag als aanvulling op ons democratisch instrumentarium.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ja, een burgerberaad is een intensief proces om met een groep burgers tot onderbouwde aanbevelingen te komen over belangrijke maatschappelijke thema's. Belangrijke maatschappelijke onderwerpen zijn vaak ook controversiële onderwerpen. Het gaat om tegenstrijdige belangen, tegenstrijdige meningen en verschillen in macht, inkomen en vermogensposities. Je kunt praten wat je wil, maar fundamenteel overbrug je deze verschillen niet. Je kunt hooguit komen tot meerderheidsstandpunten of compromissen. Kortom, het is net politiek. Burgerraden kosten aanzienlijk veel tijd. Er worden experts ingevlogen en er worden flinke kosten gemaakt. Nu wil het toeval dat we hier in deze commissie of in de raad in het algemeen ook al een zelfs democratisch gekozen groep burgers hebben die exact hetzelfde geacht worden te doen. Namelijk in onderling beraad tot weloverwogen voorstellen te komen. Alleen doen we dat niet. We spelen hier onnozele coalitie-oppositie spelletjes. We gebruiken de aanwezig expertise niet. We confronteren de raad geregeld met verwarrende feiten. En we steken in het algemeen met zijn allen veel te weinig quality time in kaderzetting en beleidsvoorbereiding. Dat is het fundamentele democratische tekort in dit land. We investeren gewoon te weinig in onze bestaande instituties. Een burgerberaad gaat dit niet oplossen. Het is een stoplap die alleen maar leidt tot verdere vertroebeling van bestuurlijke processen. Het is draagvlak voorrang geven boven leiderschap. Waar leiderschap ontbreekt heerst verdeeldheid. We kunnen in de aanpak van de coronacrisis elke dag zien waar dit toe leidt. Hart voor Haarlem is uiteraard niet tegen goede gesprekken met de burgers.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, ik word tot de orde geroepen door meneer Van den Doel met een klik van zijn vingers. Dus, mijnheer Van den Doel, interruptie? Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Nou, eerst mijn excuus, voorzitter. Dat had wat eleganter gekund, het aankondigen van deze interruptie. Mijnheer IJsbrandy, ja. Als ik uw betoog hoor, dan denk ik: dat was fantastisch in de jaren zestig en zeventig. Maar waar we nu in leven, dat is een democratie waarin de burger steeds meer zeggenschap eist. En dat is niet een gebrek aan leiderschap. Het is juist leiderschap om de burger die ruimte te geven om direct invloed te hebben op de politieke besluitvorming, op de besluiten die genomen worden. Het burgerberaad is daar juist het instrument voor om een groep mensen die niet dagelijks met de politiek bezig is, dus die niet in het pad loopt waar wij wel in zitten, maar breed en ook gedeeld, meer divers dan de raad, een probleem benaderd en met oplossingen komt. En ik denk dat het dus van leiderschap getuigd, in tegenstelling tot wat u zegt, om de burger die ruimte te geven. En ik denk dat dit instrument daar goed is. Hoe kijkt u? Ik kan wel zeggen: bent u het met mij eens. Maar ik wil echt. Het is echt een vraag aan u. Hoe u

daarnaar kijkt. Of dat u verder wil uitleggen wat u zegt, een gebrek aan leiderschap. Bent u het met mij eens, zal ik dan maar afsluiten.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Ja, u liet mij niet uitspreken. Maar we zijn uiteraard voor goede gesprekken met burgers in de aanloop naar besluitvorming. In de gewone wereld organiseren we focusgroepen om met klanten of burgers in dit geval van gedachte te wisselen over nieuwe beleidsterreinen, nieuwe thema's die zich voordoen. Dat kan natuurlijk hele nuttige informatie opleveren aan de bestuurders die vervolgens beslissingen moeten nemen. Daarnaast kan je natuurlijk een uitbreiding maken van de referenda, het referendum wat we in feiten ook al hebben, om daar veel actiever gebruik van te maken om als we dan bepaalde keuzes uiteindelijk uit dat proces komen, om die dan daadwerkelijk aan de burger voor te leggen. Dus ik ben er absoluut voor om met burgers te praten over dingen. Ik ben ook voor om keuzes, beslissingen, aan burgers voor te leggen. Maar ik geloof niet dat burgerberaad daar veel aan toe gaat volgen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft allerlei interrupties. Ik begin bij meneer Trompetter. Dat doe ik voor straf, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. U noemt burgerberaad in één adem met de referenda. Maar dat zijn toch twee totaal verschillende dingen. Een referendum is gewoon een soort stelling waar campagne voor wordt gemaakt. Niet in een vorm. Brexit achtige toestanden krijg je daarvan. Maar bent u het met mij eens dat een referendum totaal iets anders is dan een vorm op basis van consent genomen advies?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Technisch is het zeker iets anders. Maar, goed. Een referenda. Je kan natuurlijk hele grote referenda doen die je maar af en toe doet met heel veel politiek erin. Maar je kunt het ook zoals in Zwitserland doen. Dat zijn vaak hele laagdrempelige referenda over vrij simpele onderwerpen. Er zit een breed spectrum aan dingen die je in een referendum op gegeven moment kan afoetsen. Het is ook niet per se nodig om voor alles een referendum te organiseren. Maar je kan ook best een gesprek met burgers organiseren over dingen. Maar dat je op basis daarvan tot een beter besluit komt, dat waag ik sterk te betwijfelen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer IJsbrandy, inderdaad. Een referendum is ja-nee. En een burgerberaad, daar denken mensen heel lang over na. Plus, het is uit verschillende. Het is een geloot burgerberaad. Het is voor honderd mensen die geloot zijn. Dat is een evenwichtige loting, dus dat betekent vanuit alle groepen van de bevolking zijn vertegenwoordigers. Ook de groepen die zich normaal niet zo mengen. Die worden ook aangesproken om mee te doen. Dus je krijgt. Het probleem van ja-nee is dat je: ja, ik ben het er wel gedeeltelijk mee eens. En nee, ik ben het er gedeeltelijk niet mee eens. Dan heb je geen keus. Dan moet je ja en nee invullen, terwijl je toch eigenlijk denkt: er zitten ook wel goede dingen in. Het burgerberaad adresseert juist dat. Dat als je een dilemma hebt waar je pro's en contra's hebt, dan wordt daarover gesproken. En dan wordt daar. En dat is zo belangrijk. En daar gaat u aan voorbij door te zeggen van: het voegt niet zoveel toe. Hoe kunt u dat zeggen als u honderd burgers meeneemt en een vraag voorlegt, een goede vraag voorlegt, en de burgers de ruimte geeft om zich daar op de hoogte te brengen van wat er aan de hand is. En daar met elkaar uit te komen. Hoe mooi kan het zijn als honderd mensen met 70 procent

overeenstemming tot een oplossing komen. En dat is niet zomaar ja-nee, maar dat is echt een oplossing. Dat is toch heel bijzonder. En dat voegt toch juist iets toe, vindt u niet?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, u stelt het zich nu heel ideaal voor, maar er zijn natuurlijk genoeg voorbeelden van dat soort burgerberaden waar hele lijsten met voorstellen uit kwamen, die dan vervolgens door de betreffende president of diegene die daar dan uiteindelijk over moest beslissen lang niet allemaal gehonoreerd zijn, wat ook weer tot veel frustratie bij diezelfde groep burgers geleid heeft. Verder, de totale bevolking is natuurlijk geen deelgenoot van dat proces, dus voor die is het nog steeds een black box. Of je daar nou met honderd burgers meer of minder over gesproken hebt. Dus ik kan me best voorstellen dat het voor die honderd mensen een heel bevredigend proces kan zijn als er een gedragen voorstel uitkomt en de bestuurder vervolgens zegt: nou, fantastisch. Dat gaan we meteen doen. Maar daarmee heb je de, laat ik zeggen, de intrinsieke verdeeldheid in de samenleving nog niet per se overbrugd. Tenzij je zo'n burgerberaad veel meer macht gaat geven. Dan ga je er echt een nieuw instituut van maken. Wat daar uitkomt, dat gaan we.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, sorry dat ik u onderbreek, maar u heeft nul tijd meer over.

De heer IJsbrandy: Ja, hoe kan dat nou.

De voorzitter: Op. Dus u mag uw zin nog even afmaken, maar dan bent u echt uitgesproken.

De heer IJsbrandy: Nou, dan ga ik naar huis.

De voorzitter: Dag mag niet. U moet blijven zitten, maar u mag niks meer zeggen. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, heel kort. D66 heeft met heel veel plezier meegewerkt aan dit raadsvoorstel. Dank voor de constructieve kritiek van het college. De inzet was natuurlijk om gelijk te gaan naar een verordening, maar we denken dat de suggestie om eerst ervaringen op te doen in een pilot, dat die heel zinvol is. En wij kunnen ons daar goed in vinden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Mevrouw Van der Windt, bent u het wel met mijn fractie eens dat we daar ook een tijdspad moeten hebben die uiteindelijk leidt tot die verordening? Dat het niet, zeg maar, een soort los dingetje zou moeten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Nee, we zijn het zeker eens dat er een goed tijdspad moet komen met een duidelijk moment om te evalueren en verder te gaan. Ja.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Nou, ik vind het eerst heel mooi natuurlijk het idee dat we proberen burgers beter te betrekken bij de politiek die speelt in de stad. Alleen ik heb echt mijn twijfels of we met een burgerberaad precies dat bereiken wat we graag willen. Want voor mijn gevoel is het zo iets van: als wij een burgerberaad

willen gaan opstellen, dan zeggen we eigenlijk gewoon dat wijzelf niet goede vertegenwoordigers zijn. Blijkbaar niet weten wat in de wijken gebeurt. En zitten we ergens nog een soort bijna managementlaag tussenin te schuiven. Mensen die geschoold moeten worden. En waar ik denk van: is het niet handiger om. Een interruptie.

De voorzitter: Ja, ik zag hem bewegen hoor. Ik zag dat meneer Drost ook een ander geluidseffectje had toegevoegd. Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Nou, in principe is dat toch bij elk participatieproject of proces, elk participatieproces. Dat je gaat ophalen bij de burgers hoe ze erover denken. En als dat allemaal een tekortkoming is van de raad, dan wordt het wel heel ingewikkeld. Want dat is wat u uiteindelijk zegt. Een burgerberaad stellen we in omdat wij niet kunnen besluiten. Nee, we leven in 2021. En daar wil de burger, die eist het woord. Die eist ook invloed in de besluiten. De demonstraties zijn niet van lucht tegenwoordig. En daar moeten we ruimte aan geven. En daar is dit een goed instrument voor. Wat u zegt is uiteindelijk van: de burger weet het niet, want wij weten het beter. Toch?

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Nou, dat klopt niet helemaal, die vaststelling. Ik ga even verder met mijn betoog, want het antwoord is wel duidelijk. Want ik ben niet tegen dat wij de burgers gaan beter betrekken bij democratie, bij de raad. Wat hier in de gemeente gebeurt. Maar ik denk dat de burgerraad niet de juiste tool is. Ik denk dat je eerder moet denken aan een soort referendums of ergens een manier waardoor echt gewoon heel laagdrempelig gewoon mensen simpelweg hun mening kunnen zeggen. Ik ben het hier mee eens. Ik ben het hier niet mee eens. Wel of niet. Klaar, goed. En iedereen kan meedoen in plaats van dat u daar mensen gaat uitloten die dan uiteindelijk geschoold worden. Dan heb ik het gevoel, dan schuiven we ergens hiertussen. Ik vind ook dat er een. We hebben wijkraden die wij veel beter kunnen mee of misschien er beter bij kunnen betrekken. Om echt uit de wijk te halen wat echt hun mening is.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft een interruptie van mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Mijnheer Linder, u zegt: we kunnen misschien meer doen met referenda. En op zich staat D66 altijd heel positief tegenover referenda. Maar het nadeel is natuurlijk vaak dat je heel erg binair, ja-nee, antwoord kan geven. Het zijn heel veel problemen die er zijn, vaak veel geschakeerde zijn. Als wij bijvoorbeeld de bewoners van Haarlem zouden willen vragen hoe ze willen omgaan met de openbare ruimte, bijvoorbeeld het parkeren, dan kan je heel erg voorleggen: vindt u dat in deze wijk betaald parkeren moet worden ingevoerd. En dan zijn mensen voor of tegen. Terwijl als je ze samen aan het werk laat gaan van hoe ze samen die openbare ruimte ingericht willen hebben, dat daar iets veel geschakeerd uit kan komen dat veel meer recht doet aan de wensen in die wijk. Bent u het daar met mij eens?

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Nou, ik denk nog eens. Ik vraag mij af of het burgerberaad daar de juiste tool voor is. Wij hebben ook wijkraden die we misschien wat beter kunnen gebruiken om dit soort dingen te doen. En wat is mis met ja en nee? Mensen kunnen initiatieven indienen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van meneer Rutten.

De heer Rutten: Ja, mijnheer Linder. U vindt dan wijkraden een geschikt alternatief. Maar als het gaat over stad brede dilemma's, dan strand ik al bij één wijkraad. Dan hebben we het over heel veel grotere dingen die er aan de hand zijn dan iets wat op wijkniveau speelt. Dus misschien is uw beeld van welke type vragen er binnenkomen niet helemaal in overeenstemming met het beeld wat wij ervan hebben. Klopt dat?

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik weet even niet uit mijn hoofd hoeveel, vergeeft u mij daarvoor, hoeveel raadsleden er zijn. Maar ik vraag me af: waarom zouden wij raadsleden in principe veel minder moeten weten dan honderd mensen die zijn uitgeloot. Die willekeurig uitgeloot zijn. Dus ik vraag me dan af: doen we dan niet gewoon ons tekort? En als we echt naar de basis willen gaan. Wat vinden de mensen. Dan vind ik een referendum waarschijnlijk nog de betere keuze.

De voorzitter: Duidelijk. Dank u wel, mijnheer Linder. Mijnheer Van den Doel, termijn. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, als mede-indiener wil ik ook de beide partijen, de Actiepartij en D66, bedanken. Zij hebben er heel veel werk in gestoken. Maar we zijn ervan overtuigd dat het voorstel van het college, dat dat een werkbaar voorstel is. En inderdaad om het tempo erin te houden zou het fijn zijn om daar deadlines of het proces te schetsen ook qua tijd. En ze melden van twee pilots. Dat lijkt me wat overdreven. Ik denk dat we het na één heel goed weten. Dus daarin verschil ik echt van het college. Voor de rest, het college geeft een aantal dingen aan die eigenlijk ook al verstoep zaten in het voorstel. Iets beter uitgewerkt. En daar ben ik ze dankbaar voor. Ik denk dat het werkbaar is wat het college voorstelt zolang het tempo blijft wat we beogen. En ik hoop dat het college daarin kan meewerken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Nou, in ons verkiezingsprogramma staat ook heel braaf: de VVD de inwoners van Haarlem actief wil betrekken om mee te denken over de toekomst in Haarlem en de bijbehorende dilemma's. En daarbij valt te denken aan een brede maatschappelijke discussie of een burgerforum. Nou, dat burgerforum kan je gewoon rustig vervangen door het burgerinitiatief. De korte discussie die ik met meneer Linder ook had. Het gaat natuurlijk niet meer alleen om praktische oplossingen op wijkniveau, maar het gaat wel over grote dilemma's die in de stad spelen. Ik vind de reactie van het college wat dat betreft ook heel prettig, om het niet meteen naar een verordening te tillen. We moeten er wel ervaring mee gaan opdoen en daarmee gaan experimenteren. Dus wat dat betreft ook al onze steun daarvoor.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, voorzitter. Het CDA koestert onze representatieve democratie en vindt inspraak buitengewoon belangrijk. Wij hebben toch twijfel en veel vragen bij het voorliggende initiatiefvoorstel. Het CDA heeft uiteraard wel waardering voor de initiatiefnemers om te zoeken naar mogelijkheden om de burgers zo goed mogelijk te betrekken bij vraagstukken waar we als samenleving voor staan. En ik richt me tot de initiatiefnemers met een aantal vragen. In het initiatiefvoorstel staat dat u eigenlijk niet zo enthousiast bent over een referendum. Het leent zich alleen voor binaire vragen en veelal spelen gevoelens een rol die geen verband houden met de vraag. Vinden de initiatiefnemers dat we moeten stoppen met referenda? De kosten worden ondergebracht bij het project of het beleidsdoel, zo stelt u in uw voorstel. Waarom wordt er geen dekking gezocht in de reserve participatie en leefbaarheid met een voeding van twee miljoen? Derde. Als burgers worden ingeloot maar niet willen, wat dan? Vier. Deelnemers kunnen anoniem blijven totdat het

advies wordt uitgebracht. Waarom is dat eigenlijk? Is dat realistisch? Vijf. Als 70 procent van de deelnemers uit het burgerberaad voor het advies is, is er dan sprake van een bindend advies of niet? Dat is mij niet duidelijk. Wat vinden de initiatiefnemers van de zienswijze van het college? U heeft daar een paar dingen over gezegd, over het experiment. Dat dat dus eigenlijk ook uw voorkeur heeft. Zou het dan niet beter zijn om nog eens even te kijken naar de zienswijze van het college en wat u daarvan als initiatiefnemer zou willen overnemen en niet overnemen? Het voorstel daarop aan passen en dat in stemming brengen. Want dan weten we het ook waar we het over hebben. Want nu hebben we een voorstel en een zienswijze wat u gedeeltelijk wel en niet overneemt. En dat komt dan straks in de raad. Dat is volgens mij onduidelijk. Dus mijn procesvoorstel zou zijn: kijk naar de zienswijze. Kijk wat u daar wil in verwerken in het voorstel. En breng dat in stemming in de raad. En de laatste vraag die ik heb is: wat zijn de succesvolle voorbeelden in Nederland waar u zich aan spiegelt?

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij sluiten deels aan bij het CDA. Allereerst veel dank aan de indieners voor het uitwerken van deze herziene versie. De eerste versie was natuurlijk al heel veel werk en de herziening ongetwijfeld evenveel. En deze herziene versie komt ook zeker tegemoet aan de commissie, maar voor wat betreft de PvdA nog niet ver genoeg. We hebben nog drie punten van aandacht die eigenlijk ook wel deels overlappen met wat we de vorige keer zeiden. Het eerste punt is dat er nu wel een duidelijk gemiddelde kostenraming in staat. Maar de kosten die best wel hoog zijn, die komen nog steeds, net als het CDA opmerkte, ten koste van het uitvoeringsgeld, het werkgeld. Dus eigenlijk ten koste van het project of het beleidsveld dat onderzocht wordt. Wij zouden veel liever een aparte begroting hebben voor de kosten van burgerberaden. Bijvoorbeeld voor twee burgerberaden per jaar of zo iets dergelijks. Het tweede punt. Er staat nu inderdaad niet meer in het voorstel dat het burgerberaad bindend advies geeft. Het eindoordeel is aan de gemeenteraad staat er letterlijk in. Maar opnieuw zoals het CDA ook net aangaf, er staat wel in het voorstel dat 70 procent van de deelnemers, als die het advies steunt, dat we het in beginsel overnemen. En ik zag al een artikeltje in het Haarlems weekblad waarbij in beginsel al weggelaten werd. Dat snap ik ook. Het is verwarrend. Is het eindoordeel nou schoon aan de gemeenteraad of zijn we eigenlijk inderdaad, zoals het CDA ook al zei, min of meer verplicht om bij 70 procent het toch over te nemen? Ik vind dat verwarrend. Ik zou het er graag uit laten en het een schoon oordeel aan de gemeenteraad laten. En als derde punt zouden wij graag zien dat het burgerberaad echt alleen op grote maatschappelijke vraagstukken adviseert. En om dat te waarborgen zouden wij graag zien dat de raad ook bij bewoners aanvraagt voor een advies en alsnog een uitspraak zou doen over de precieze onderzoeksvraag. Nou ja, verder kan de PvdA zich zeker ook vinden in het collegeadvies. Ik hoorde gelukkig dat de indieners zich daar ook in kunnen vinden. Dus dat pilotberaad, dat komt er nu denk ik wel, iedereen gehoord hebbende. En één punt zou ik daaraan willen toevoegen. We kunnen misschien ook de nieuwe participatieverordening afwachten die er straks aankomt verplicht voor alle gemeentes. En kijken of we niet het burgerberaad gewoon in die nieuwe participatieverordening kunnen opnemen in plaats van een aparte verordening. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Er ligt nog een zestal vragen van het CDA aan de initiatiefnemers. Wie mag ik het woord geven om die vragen te beantwoorden? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, ik heb heel weinig spreektijd nog over. U had het CDA gezien het advies vragen vooraf waren gestuurd. Dan hadden we die vooraf kunnen beantwoorden. Als het gaat over de financiering. Ja, het maakt mij op zich niet zo heel veel uit waar het vandaan komt. Uw voorstel kan ik evengoed mee leven. Ik ga even naar de PvdA. Het is niet bindend. De raad gaat er altijd over. Het is een zwaarwegend advies. En in

principe overnemen, dat doe je. Dat geef je dus aan om ook het advies wat je vraagt serieus te nemen. De raad gaat uiteindelijk over de vraagstelling en gaat er ook over of we het aannemen of niet. En dat is ook wettelijk zo geregeld. De anonimiteit laat ik even over aan iemand anders. Bindend. Ik laat even deze punten zo.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja. Over het referendum, nee. Dat gaan wij absoluut niet opdoeken. Het referendum is een fantastisch instrument als de vraag zich daartoe leent, dus als de raadpleging daartoe leent. Het budget. Daar kan ik akkoord gaan met de Actiepartij. De ingelote burgers. Natuurlijk zullen een aantal burgers niet willen. Dan wordt de volgende geloot. En er wordt ook evenwichtig geloot. De gemeente Haarlem heeft er al ervaring mee met eerdere trajecten. Dus uiteindelijk komt er een groep van honderd mensen die wel beschikbaar is. Maar het is natuurlijk een illusie om te denken als je honderd mensen uitkiest dat alle honderd zeggen: ja, ja, ja, ik doe mee. Dat is echt niet zo. Maar we willen wel nog steeds de representatie van de stad terugzien in die honderd gelote mensen, dus het moet wel een weerspiegeling zijn daarvan. Anoniem.

De voorzitter: Ik laat meneer Van den Doel even zijn vraag beantwoorden, mijnheer Linder, en dan kom ik bij u.

De heer Van den Doel: Ja, als mevrouw Van der Windt het goed vindt dat ik er nog een paar beantwoord. Anoniem, dat is omdat mensen over grote vraagstukken praten. Vaak in hun omgeving misschien andersdenkende hebben of op wat voor manier dan ook. En dan willen ze in alle rust zonder zich daar te hoeven verantwoorden kunnen ze zich aan het vraagstuk wijden. En als het klaar is het voorstel, dan is die anonimiteit niet meer nodig. Je gaat erin zitten en uiteindelijk wordt bekend dat je er hebt in gezeten. Maar tijdens het proces is het fijn om je vizier open te houden mocht je dat willen. Het is niet een verplicht ding.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Bent u dan niet bang dat er uiteindelijk uit diegene die overblijven, dat het eigenlijk dezelfde zijn die uiteindelijk. Laten we het zo zeggen: dat het niet meer een weerspiegeling is van de maatschappij, omdat daar dan ook verplichtingen aan zitten. Je moet een training volgen. Dat gewoon diegene die je eigenlijk wil spreken, dat je die op deze manier helemaal niet te spreken krijgt. Die je misschien wel met een referendum zou kunnen bereiken.

De heer Van den Doel: Nee, hoor. Totaal niet. De ervaring is gewoon dat mensen eigenlijk zich zeer vereerd voelen en graag willen meedoen. Het probleem is wat u zegt: met de wijkraden. Dat is vaak de usual suspect. Dat zijn de mensen die zich altijd voor de stad inzetten. En daar hebben we grote waardering voor. Maar het is meestal een vrij homogene groep. En juist met die loting maak je het veel meer divers.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van meneer Klaver.

De heer Klaver: Ja, nog even over die anonimiteit, want dan hebben we dat gehad. Is dat nou realistisch? Dan heb je honderd mensen. 25 zeggen: ik wil anoniem blijven. Die gaan drie maanden aan de gang met een diepgaand onderzoek. Die doen van alles en nog wat. En dan zegt u: die 25, die blijven anoniem tot aan het eind. Is dat vol te houden?

De heer Van den Doel: Dat gaan we uitvinden in de pilot. Ik denk van wel, maar dat gaan we uitvinden in de pilot. Dus ik vind uw vraag terecht. Ik snap hem ook. Ik denk dat het kan, maar dat gaan we uitvinden.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, mijnheer Klaver. In het kader van de privacy is het volgens mij ook zo dat ook zelfs bezwaarmakers en burgers die, zeg maar, dat hun namen uit de stukken worden weggehaald totdat het helemaal klaar is. Daar zou u hier een aansluiting bij kunnen vinden als die namen ooit al. Die komen wel ter kennisname voor ons, maar die worden niet publiekelijk in de stukken gezien tegenwoordig met de AVG. Dus ik denk dat we hier ook wel aansluiting bij vinden.

De heer Klaver: Ja, voorzitter. Maar het zou toch fantastisch zijn als het juist zich in de openbaarheid afspeelt. Dat we weten welke honderd mensen zich met dat onderwerp bezighouden. Dat je daarmee in gesprek kan. Dan is het juist toch helemaal niet wenselijk dat mensen anoniem blijven en niet aanspreekbaar zijn.

De heer Trompetter: Ik ben het geheel met u eens. Ik ben helemaal voor openheid en openbaarheid. Maar we hebben ook privacywetgeving en ook de AVG. Daar moet echt naar gekeken in hoeverre het allemaal kan en mogelijk is.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik moet straks nog mijn inbreng doen hoor. Maar ik had nu alvast een vraag die erop aansluit. Want dat snap ik eigenlijk niet helemaal. Er staat dan van: de deelnemers van het burgerberaad worden geloot. En bij na controle, als het dan niet representatief blijkt. Dus je gaat loten. Dat is volgens mij altijd het beste van het beste. Maar dan, als je het naderhand niet eens bent met wat er is uitgekomen, dan kan je nog het corrigeren. Hoe moet ik dat zien?

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dat is omdat je natuurlijk altijd. Net als dat je statistisch een kans hebt dat je dertig keer zes achter elkaar gooit zou je ook statistisch een kans hebben dat je met loten probeert een representatieve vertegenwoordiging van de bewoners van de gemeente Haarlem krijgt en dat je uiteindelijk ziet dat je alleen maar blanke mannen van rond de 45 jaar hebt uitgetrokken. Dan zie je dus dat dat niet helemaal representatief is. En dan controleer je dat en corrigeer je dat. Maar uiteindelijk ga je ervanuit als je gewoon goed loot dat de kans dat dat gebeurt heel klein is. Maar er zit wel een controle op voor die ene toevallige keer dat je die dertig zes op een rij trekt.

De heer Van den Raadt: Ja, maar dan.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Die blanke mannen, die kunnen natuurlijk onderling ook nog enorm verschillen. Die ene heeft kinderen en die andere niet. Noem nog maar tienduizend verschillen op. Ik bedoel, dan gaat u dus kijken op het kenmerk huidskleur en dan denkt u: die zijn hetzelfde. Maar die zijn natuurlijk helemaal niet hetzelfde.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, wil u daar nog wat op zeggen?

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik ben het met u eens dat ieder mens uniek is. Maar er zijn natuurlijk gewoon een aantal algemene kenmerken waarvan je zegt: daar kan je zien of het een beetje representatief is of dat je toch wel iets hebt wat wel heel erg verdacht op allemaal zessen lijkt. Daar corrigeer je op.

De heer Van den Raadt: Oké, maar is die lijst ergens bekend dan? Hoeveel van die honderd mensen uiteindelijk zoveel mannetjes en zoveel vrouwtjes moeten zijn. Zoveel van die kleur en zoveel van dit inkomen en zoveel van dat inkomen. Is daar dan ergens iets van bekend? Want nogmaals, gewoon loten lijkt mij gewoon de allerbeste oplossing. Dan zal je misschien één keer in de duizend keer zes keer een zes gooien. Ja, dat is ook een mogelijkheid.

Mevrouw Van der Windt: De gemeente heeft natuurlijk gewoon in algemene zin wel lijsten met het geslacht van de bewoners van Haarlem en de leeftijd van de bewoners van Haarlem. En enig idee waar mensen wonen. Dus daar kan je natuurlijk nog eventjes kijken of je niet toevallig alleen maar een specifieke groep uit een specifieke buurt per ongeluk hebt getrokken.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nou, oké. Dan hebben we dus de conclusie dat er tien of twintig eruit moeten. En hoe gaat het dan verder? Want dat vind ik wel een gevaarlijk dingetje eigenlijk hier. U weet: Trots Haarlem is helemaal voor burgerberaden en referenda. Mooi te horen dat er nu ook een paar partijen voor referenda zijn. We hebben er al vijf voorgesteld, die werden allemaal keihard afgeslacht. Maar nu hebben we dus hier honderd mensen nodig. Dan zitten er twintig mensen tussen die dan toevallig allemaal bruine ogen hebben en dat is dan niet goed. Maar hoe gaat u dan zorgen dat u de twintig krijgt die dan wel voldoen? Want er wordt ook gerefereerd naar dat bomenpanel. En dat doet mij wel een beetje angst, geeft mij een beetje angst, want daarvan weet ik dat mensen gewoon gebeld zijn op gegeven moment. En dat wordt nog steeds ontkent, maar het is echt waar. Dat er gewoon mensen gebeld werden van: ja, jongens. We hebben nog wat mensen nodig. Zou jij niet willen. Nou, dan moet je dus bekend zijn bij de gemeente, want anders hebben ze je telefoonnummer niet. En dan krijg je dus nog die usual suspects erin. Dus hoe gaan we dat nou goed in deze situatie regelen?

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, zo is alles een probleem. Er is een systeem binnen de gemeente Haarlem die zorgt dat de loting zo divers als mogelijk is. Als mensen zeggen: ik wil niet, dan proberen we uit diezelfde groep, voor zover dat bekend is, daar weer iemand uit te loten. En daarmee zorgen we dat, als het enigszins mogelijk is, elke groep in Haarlem zich vertegenwoordigd voelt door één of meer vertegenwoordigers in de groep van honderd mensen. En u gooit allemaal hindernissen op die er niet zijn. Dat vind ik een beetje vervelend, eerlijk gezegd. Ik begrijp ook niet waarom. Waarom u dat precies doet. Maar dat laten we even voor wat het is. We hebben nu uitgelegd voor de derde keer hoe het in elkaar steekt. En als u dat niet voldoende vindt, dan spijt het me. Maar wij kunnen er niet meer over zeggen dan dit.

De heer Van den Raadt: Nou, voorzitter. Dat vind ik een beetje jammer dat het deze toon opgaat. Ik zeg juist in het begin: ik ben helemaal voor loten. Dat daar een keertje honderd zessen tussen zitten vind ik ook prima. Maar u komt met dit stuk dat u zegt: nee, dan moeten we eigenlijk gaan zoeken dat er dan ook nog een paar enen en tweeën tussen zitten. Terwijl ik juist zeg: loten is totaal random. En het probleem zit hem juist in het geval, ga je zeggen: oké, we hebben er honderd. Twintig voldoen er niet aan. Aan welke regels voldoen ze dan niet. En dan gaan wij nog zoeken of er mensen zich dan kunnen herkennen in die mensen die wij dan nog op

de één of andere manier toe gaan voegen. Ik zou mij best vertegenwoordigd vinden hoor als inwoner van de gemeente Haarlem als die groep die toevallig mag beslissen uit honderd Ethiopiërs van oorspronkelijke afkomst bestaat. Dat maakt mij echt helemaal niet uit, want die mensen zijn geloot. Ik vind het raar dat u dan weer gaat zeggen: nee, wij gaan dan proberen te zorgen dat dan iedereen zich in die groep herkent. Waarom moet dat?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, wil u daarop antwoorden?

De heer Van den Doel: Eén zin. Het gaat over representatie, een representativiteit. Dus dat mensen zich gepresenteerd voelen in de groep die zich buigt over een stad breed item. En als dat maar één groep is voelen alle andere groepen zich niet gepresenteerd en ook niet geroepen om de uitkomst daarvan te respecteren. Vandaar dat we daarvoor kiezen. Ik vind het lovend wat u zegt, zondermeer. Maar ik denk toch dat het verstandig is als stad om te zorgen dat als je een burgerreferendum houdt of burgerraad houdt, burgerberaad, dat zoveel mogelijk bewoners zich zullen herkennen in de mensen die in die honderd zitten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Volgens mij is alles wel zo'n beetje gezegd. Meneer Van den Raadt wil ook nog. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, ik moest ook nog mijn betoog houden. Ja, ik blijf het dan toch jammer vinden dat dan zo'n groep op de één of andere manier. Kijk, je loot het. Dus dat is een afspiegeling van de maatschappij. Maar, goed. Laten we die discussie dan maar stoppen. Even kijken. Er waren nog een paar dingen waarvan ik dacht: daar heb ik een vraag over. Ja, kijk. Het mag niet tegen hogere regelgeving gaan en het mag niet over. Er stond geloof ik ook iets in over een bepaald budget. Zo kan je natuurlijk ook heel goed sturen als jij zegt als gemeente: we maken tienduizend beschikbaar voor wat het mag kosten. Zodat die mensen hooguit kunnen bepalen met zijn allen van: we willen ergens tien bomen meer. Maar ze kunnen natuurlijk nooit bepalen: wij willen een Havo, Mavo, Vwo-school in Schalkwijk. Want dat kost veel meer als tienduizend euro. Dus op zo'n manier stuur je natuurlijk ook heel erg als gemeente waar het over gaat. Hoe ziet u dat? En dan was er inderdaad nog een verschil met. Want, kijk. Dat die mensen zelf iets kunnen bedenken als burgerberaad, dat vind ik helemaal prima. Maar het wordt ook weer een beetje tricky als het dan op initiatief van de gemeenteraad zelf gaat. Want laten we wel wezen. Laten we nou zeggen dat er straks een college komt van partij x en y. Die zijn met zijn tweeën verreweg de grootste. En die hebben een bepaalde richting, denkbeelden. Als die dan op het initiatief een burgerberaad laten bijeenkomen, dan gaat het waarschijnlijk over onderwerpen die die twee partijen ook wel heel gezellig en leuk vinden. En dan uiteindelijk bepaald de raad wat er dan mee gedaan wordt. Dat zijn dan die twee hele grote partijen. Dus hoe ziet u dat, dat dat een beetje eerlijk en objectief blijft?

De voorzitter: Dat was het. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, als alles roze was, dan was de wereld een stuk leuker. Dat is ongeveer wat u zegt. Nee, dat is niet per se mijn mening. Maar zo zou je het kunnen zeggen. Kijk, dat is democratie. Als de meerderheid ergens voor is, dan is dat zo. En dat kan je jammer vinden. Maar juist het burgerberaad wordt in het leven geroepen om de burgers te consulteren. En dat betekent dat ook als je met twee partijen de meerderheid hebt en je stelt een vraag dat het antwoord je weleens niet kan bevallen. En daar kan je dan nee tegen zeggen. Maar jongens, dames en heren. Als je nee zegt tegen de uitkomst van een burgerberaad dat met meer dan 70 procent wordt gedragen, dan heb je politiek nogal een explosief ding om daar keihard nee tegen te zeggen. Tenzij je argumenten hebt waar je niet omheen kan. Maar dat wordt gecheckt juridisch, financieel. Noem maar op. Of een oplossing mogelijk is, ja of nee. Dus ik vind het fantastisch om het in

beginsel te noemen en uiteindelijk, de uiteindelijk beslissing, ligt het bij de raad. Maar je hebt echt een formidabel probleem als je nee zegt tegen de uitkomst van een burgerberaad. En dat dient u zich wel te realiseren. Vandaar dat het college ook hamert op de vraagstelling, zodat je wel een antwoord krijgt waar je wat mee kan. En als dat één partij is die verreweg de meerderheid heeft in de raad, dan is dat zo. Dat is democratie.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Mijn collega heeft denk ik niet begrepen wat ik bedoelde. Want mijn bedoeling was om aan te tonen dat je dus als je twee partijen hebt die verreweg de meerderheid hebben. En je krijgt dus een burgerraad op initiatief van de gemeenteraad. Dat die waarschijnlijk niet zullen zeggen: nou. Stel nou dat er twee partijen zijn voor het totaal invoeren van betaald parkeren van tien euro per uur in elke straat. Zullen zij dan, die twee partijen die dat heel graag willen, zeggen op initiatief van de gemeenteraad: wij willen graag een burgerberaad die ook de mogelijkheid heeft om dat tarief naar nul of overal af te schaffen. Nou, dat geloof ik niet. Kijk, als die mensen dat zelf kunnen doen, op eigen initiatief, wel. Maar ik vraag me af: als een gemeenteraad iets heel graag wil, dat ze dan maar gaan zeggen: oké, wij willen dit onderwerp heel graag. Wij hebben nu er al een meerderheid voor. Maar dan gaan we ook nog een burgerberaad erover houden. En die mensen kunnen misschien weleens het tegenovergestelde gaan zeggen. Maar dan kunnen wij achteraf als gemeenteraad daar nog in meerderheid over beslissen of we er wel of niet mee akkoord gaan. Denkt u nou werkelijk dat dat in de realiteit voorkomt? Ik zou het heel knap vinden, maar ik denk niet dat het in de realiteit vaak voorkomt.

De voorzitter: Meneer Trompetter wil deze vragen beantwoorden. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Mijnheer Van den Raadt, hoe groot acht u de kans dat in het verdeelde politieke landschap wat Nederland nu heeft dat er twee partijen zo groot worden zoals vroeger, dat die samen de stad gaan besturen. Dat is mijn vraag aan u.

De heer Van den Raadt: Ja, u kunt nu op het voorbeeld van twee partijen gaan. Dat was gewoon een voorbeeld. We kunnen ook vijf hebben die hetzelfde vinden. Dat je alles moet verhogen tot tien euro in de straat. Dat is ook een voorbeeld. Dus daar hoeft u ook niet over te gaan vragen. Noem een aantal partijen in een onderwerp x. Maar die zijn het met elkaar eens en dan gaan die op initiatief. Die gaan dan zelf zeggen: hier willen we een burgerberaad over, over dit onderwerp. Terwijl ze het er al knetter mee eens zijn. Dan gaat dat toch nooit gebeuren.

De voorzitter: Goed. Ik denk eerlijk gezegd. Ik kan ook 120 voorbeelden verzinnen waarom iets wel of geen goed idee is. Dat ga ik niet doen, want het helpt deze discussie volgens mij op dit punt niet echt heel erg veel verder. Nee. Nee, de voorzitter is even aan het woord, mijnheer Van den Doel. Dus ik stel voor dat wij nu even vragen aan de wethouder hoe hij hiernaar kijkt. En dat we dan. Ja, het is van ons. Maar het lijkt me gewoon een verfrissende gedachte om even iemand anders aan het woord te laten om deze discussie misschien naar een wat realistischer niveau te trekken. Wethouder, gaat uw gang. Aan u de schone taak.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Nou ja, kijk. De reden waarom we niet in staat zijn om een gemeentelijke verordening nog te maken heeft er ook alles mee te maken dat dit echt een experiment is op gemeentelijk niveau voor heel Nederland. Er is weliswaar in Amsterdam een project wat loopt, maar dat is eigenlijk in een hele korte tijd gestopt. Dus ook een experiment. Ligt ook nog geen verordening aan ten grondslag. Maar dat is een periode geweest van, zeg maar, een burgerberaad quick. Heel snel, binnen veertien

dagen. En dat is toch iets heel anders, volgens mij, van wat u beoogt met elkaar. Ik vind het heel interessant om van u onderling te horen hoe u tegen een aantal dingen aankijkt. Maar ik denk dat u het allemaal eens bent over het feit van dat er hoe dan ook een goed tijdspad moet komen. Duidelijk met mijlpalen. Iets over evaluatie en hoe verder. Datzelfde geldt ook voor de financiën. Voor een eerste experiment is het heel goed mogelijk om dat uit het initiatief- en leefbaarheidsfonds te betalen. Maar als het echt gaat om een continuering en een herhalende activiteit, dan is het denk ik wel iets wat moet worden meegenomen sowieso in de besprekingen rondom de coalitie wat u wil met vormen van nieuwe democratie, burgerparticipatie, enzovoort. Want de budgetten die lopen tot het einde van 2021, die we daarvoor beschikbaar hebben. En als je in 2022 ook nog één keer een experiment wil hebben wat gefinancierd kan worden, waarvoor ook mogelijkheden zijn, dan kan dat. En ik denk alleen als ik meneer. Ik meende iets van een soort langs elkaar heen praten te horen als het ging over meneer Van den Raadt. Waarbij het ging over de vraag van: ja, als iemand dan een referendum, of hoe heet het, een burgerberaad wil organiseren en het is maar tienduizend euro, ja, daar kan je geen school voor neerzetten. Nee, dat haal je de koekoek. Maar het gaat vervolgens om de vraag van of je die vraagstelling en dat burgerberaad zelf over die school, of je dat kan organiseren. En dan kan je dat misschien voor een bepaald bedrag doen. En dan is vervolgens na honorering van de gemeenteraad of die school er dan daadwerkelijk moet komen. Of welke uitkomst van een burgerberaad. Dat ligt natuurlijk voor uzelf dan ter tafel hoe u daarmee denkt om te gaan. Maar dat staat los van de begrenzing van het budget wat je zou beschikbaar stellen voor de vraagstelling. Dat geldt eigenlijk ook, want daar meende ik ook. Ik kan het verkeerd hebben hoor. Maar ik meende ook dat u langs elkaar heen aan het praten was als het ging over de vraag van: stel nou dat er vanuit de gemeenteraad de behoefte is om een bepaald thema op de agenda te zetten voor het burgerberaad. Hoe zuiver is dat. Nou, ik denk dat je met elkaar dus wel regels moet afspreken. Dat je niet discussies die hier in de gemeenteraad sowieso worden gevoerd moet gebruiken om via een achterdeurtje burgers op te juttten om te zeggen van: daar moet een beraad over worden gehouden. En dan is het vervolgens nog een keer de vraag dat het natuurlijk hier weer ter tafel komt om te kijken van wat de vraagstelling wordt en hoe het eruit komt te zien. En heel concreet naast hoger gelegen wet- en regeling. Ja, wij kunnen niet mensen voor de gek houden dat ze een burgerberaad kunnen organiseren over een bepaald thema waar wij als gemeente niet over gaan. Dus stel het gaat over een project met lezen en ganzen in Schalkwijk, dan kunnen wij daaraan geen gehoor geven, omdat de provincie over het faunabeheer gaat. En die is verantwoordelijk voor de wetgeving op dat terrein. Dus er zitten hele goede elementen aan een burgerberaad, vinden wij als college. En ik kan ook namens het college zeggen dat wij het zeer achter het experiment staan. Wij hebben ook inmiddels van de V&G de toezegging gekregen van democratie in actie dat ze met ons na willen denken hoe je de, zeg maar, verordening vorm zou kunnen geven. Zodat we dat ook meteen voor andere gemeenten die geïnteresseerd zijn kunnen oppakken. Dus daar hebben we in ieder geval van gezegd: mocht u besluiten om dat te gaan doen, dan gaan we daarin graag mee. En ja, dan is het vervolgens nu aan uzelf hoe u er verder mee wil omgaan. Maar als u zegt. Ja, er is een suggestie gedaan vanuit het CDA om te zeggen van: neem het nou weer mee terug en ga het incorporeren. Maar je kunt ook zeggen van: het stuk wat er nu ligt is voldoende uitgewerkt en we voegen als addendum de collegereactie toe en dat is hetgeen wat je in stemming zou kunnen brengen. En dan heb je ook het complete verhaal in ieder geval om te zeggen van: daarmee gaan we in ieder geval volgend jaar een experiment aan conform de wijze zoals in het stuk beschreven staat. Dan is het ook mogelijk om alle. Het is spannend. Het is heel erg spannen natuurlijk. Maar om alle koudwatervrees een beetje weg te nemen. Ik heb zelf, ja, ook nog wel een vraag aan de initiatiefnemers. Want ik ben bijvoorbeeld heel erg benieuwd hoe dit initiatief samenhangt met de voorstellen die er vanuit de griffie en de commissie en ook de nieuwe wijze van werken van hoe de gemeenteraad wil voorstellen om vanaf maart 2022 te werken. Ik heb begrepen dat één dezer dagen wordt bekend gemaakt of wordt besproken wat die ideeën zijn. Ik heb meermaals ernaar gevraagd wat dat voor ideeën zijn. Maar dat heb ik nog niet gehoord. Maar ik denk wel dat het voor u van belang is om te kijken of dit experiment ook

gewoon heel erg goed past binnen die ontwikkelingen die u samen met de griffie aan het vormgeven bent. Dus dat was voor mij mijn reactie. En ik hoop dat het de verheldering heeft gebracht die u hoopte, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Nou, ik ben daar heel erg blij mee. Dank u wel. Mijnheer Trompetter, nog een laatste vraag?

De heer Trompetter: Nou, en ook een antwoord. Dank voor uw steun, wethouder. Zeker. En die vraag die u stelt. Ik weet daar helemaal niks van. Ik weet helemaal nog niks van een nieuwe werkwijze van een nieuwe raad. Dus ik ben even nieuwsgierig als u daarnaar.

De voorzitter: Ik denk dat u het heeft over de griffie, over de nieuwe functie van de griffie? Nee?

De heer Rutten: Misschien kan de voorzitter van het seniorenconvent daar een toelichting op geven? Want dit wordt besproken in het seniorenconvent.

De voorzitter: Mijnheer Drost, wil u daar wat over zeggen? Ja, de vraag is: wordt de nieuwe werkwijze besproken. Even kijken hoor. Dat heeft te maken met het seniorenconvent. De nieuwe rol van het seniorenconvent, volgens mij gaat het daarover. Nee? Heeft het daar niks mee te maken?

De heer Rutten: Hoe dit voorstel zich verhoudt tot de verandering in de werkwijze die in het seniorenconvent wordt besproken voor de volgende bestuursperiode. De wethouder geeft naar mijn idee terecht aan: raad, breng dat wel met elkaar in samenhang, want anders zit het langs elkaar heen te akkeren. Nou, dat lijkt me. Maar misschien kan de voorzitter van het seniorenconvent dan aan de wethouder vertellen wat we daar op dit moment over kwijt kunnen.

De heer Drost: Ja, dank voor de opheldering. Nee, ik zie niet direct dat dat elkaar bijt in alle eerlijkheid. We gaan maandag daar met elkaar over het gesprek verder voeren. Maar dat is een stuk breder. Ik denk dat het maar een klein onderdeel is, het burgerberaad. We hebben het over hoe we met elkaar vergaderen. Hoe we daar ook de burgers bij betrekken. Maar ik zie dat niet elkaar bijten. Nee, eigenlijk helemaal niet.

De voorzitter: Om het niet nodeloos complexer te maken dan het al is. Wethouder, bedankt voor deze vraag. Gaan we dat weer lostrekken van elkaar. Lijkt mij verstandig. U heeft een suggestie gedaan hoe dit naar de raad gaat met het collegevoorstel als addendum bijgevoegd bij het burgerberaad zoals dat nu is vormgegeven. Lijkt mij een goed voorstel. Meneer Van den Raadt wil daar nog wat over zeggen. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Nou, daar niet over, maar over een vraag die ik had gesteld. Daar hoor ik nog graag de reactie van de wethouder. Want, kijk. Als wij natuurlijk. En ik ben eigenlijk. Ik ben supergroot voorstander van dit. Want ik heb al eerder gezegd: ik hoop dat wij gewoon over vijf of tien jaar de gemeenteraad kunnen halveren.

De voorzitter: Denkt u om uw spreektijd, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: En dat we alleen nog de wettelijke taken doen. Maar hoe ziet u nou dat met dat we gaan alles loten. Dan gaan we toch ergens nog zeggen: ja, het klopt niet. We gaan dan weer opnieuw loten. Een paar mensen erbij. Ik heb liever dat we af en toe allemaal zessen hebben dan dat we elke keer één, twee, drie, vier, vijf, zes precies eruit krijgen. Want dat geloof ik dan niet.

De voorzitter: Ja, wethouder gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga daar geen antwoord op geven. Het is niet aan mij. Het is een initiatiefvoorstel wat komt uit uw raad. En daar is denk ik afdoende antwoord op gegeven door diegene die het initiatief hiertoe hebben genomen. En uiteindelijk moet u besluiten of u het wel of niet steunt.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik vind het voorstel van de wethouder om de zienswijze van het college als addendum te voegen bij het initiatiefvoorstel, vind ik geen goed voorstel. Omdat ik dan niet weet waarover ik stem. De zienswijze laat open of we uitgaan van een experiment of dat we gelijk een verordening gaan invoeren. Dat laat het voorstel over. Er zitten inleidende teksten met allerlei suggestie in de zienswijze. Dus dat scheidt onduidelijkheid. Ik zou toch de initiatiefnemers willen vragen om te kijken wat u van die zienswijze zou willen overnemen en dat te verwerken in het voorstel en dat in stemming te brengen.

De voorzitter: Ja, initiatiefnemers. Ik heb mijn best gedaan om dit moment te voorkomen. Het is niet gelukt. Dus inderdaad, hij moet voor de zoveelste keer back to the drawing board en inderdaad de zienswijze en ook misschien het besluit van het college daarin meenemen. Dat denk ik wel, dat dat het meest zuivere voorstel is. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, volgens mij zijn wij heel duidelijk geweest over wat wij hierin allemaal willen overnemen en meenemen. Het is volgens mij een vertragingstactiek. Want kan het allemaal nog voor de volgende raad of niet. Want dat is dus de vraag. En ik wil het echt niet uitstellen tot volgend jaar. Daarom vraag ik of er een meerderheid is voor uw voorstel, mijnheer Klaver.

De voorzitter: Oké, prima. Is er een voorstel voor. Is er een meerderheid voor het voorstel van meneer Klaver? Het voorstel van meneer Klaver is om het nog één keer terug te nemen, het stuk terug te nemen, nog de punten toe te voegen, de zienswijze ook van het college, dat toe te voegen aan het definitieve stuk en dat in januari in stemming te brengen in plaats van al deze maand in december. Dat is het voorstel van meneer Klaver. Het andere voorstel wat voorligt is om inderdaad het college, de reactie van het college, als addendum toe te voegen aan het stuk zoals het er nu ligt. Wie is er voor het voorstel van meneer Klaver? Nog één keer terug in januari, in zuiverheid alles op tafel. Ja. Ja, u bent ook voor meneer Klaver? U heeft nog een derde voorstel vrees ik. Of niet? U mag uw hand opsteken. Zolang u zwijgt mag u alles doen wat u wil, mijnheer IJsbrandy. Goed. Dus ook meneer IJsbrandy. Ik heb net, volgens mij, echt wel een meerderheid gezien. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, ik zie hem niet. Ik zie nu dezelfde stemverhouding als vorige keer. Toen hebben we het teruggetrokken, dus de stemmen gaan staken. Dat zie ik nu al. Dus dan moet het toch weer terug naar de tekentafel. Jammer, maar dat zullen we moeten doen. Want we hebben nu geen meerderheid. We moeten het voorstel van meneer Klaver maar uitvoeren dan. En gaan we nog een maand wachten.

De heer Klaver: Mijnheer Trompetter, het is echt niet. Het is echt niet bedoelt als een vertragingstechniek. Ik wil echt gewoon helder hebben waar we over ja of nee tegen stemmen als raad. En u heeft gelijk als u zegt: ik heb een aantal vragen gesteld. Van: had u die niet op voorhand kunnen aangeven. Dat had ik zeker wel kunnen doen, dus daarvoor excuus.

De voorzitter: Goed. Intussen hebben wij hier zitten rekenen aan deze kant van de tafel. Want in dit soort gevallen, als wij twijfelen aan is er een meerderheid of niet, dan gaan wij even de gewogen meerderheid opzoeken. Wij zitten nu op een. Wij zitten niet op een meerderheid voor het voorstel van meneer Klaver. We

zitten op vijftien personen, als u dat omzet in raadszetels. Dus dan stel ik toch voor dat we hem inbrengen in de komende raad met het addendum erbij.

De heer Klaver: Is dat echt wat de initiatiefnemers willen?

De voorzitter: Als de initiatiefnemers het daar in ieder geval mee eens zijn om het op die manier te doen. We hebben een korte schorsing. Heel kort dan. Er zit ook een inspreker te wachten.

De heer Rutten: Ik wou nog wat zand in de raderen strooien.

De heer Trompetter: Wij kiezen voor een maand uitstel, omdat ook zeker de partijen die daarom vragen daar dan constructief naar willen kijken in januari en dan daar ook dan mee willen instemmen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Lijkt mij een wijs besluit. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, volgens mij hoeft het ook niet zo heel ingewikkeld te zijn, want er is een gevraagd besluit. Dat bestaat uit 1ab en 2ab. En het initiatiefvoorstel, in te stemmen dit plan in handen te stellen van het college om dit initiatiefvoorstel tot uitvoer te brengen. Daar kan je heel simpel aan toevoegen: in de lijn van de zienswijze. Dan heb je met vier woorden, in de lijn van de zienswijze. Het zijn er zes. Dan heb je voor 23 december een voorstel liggen.

De heer Trompetter: Graag. Graag, mijnheer Rutten. Ik vind het een prima voorstel.

De voorzitter: Prima, maar dan neem ik aan dat deze commissie nog wel even kort wil kijken naar de zienswijze of die juist geïnterpreteerd zijn of niet.

De heer Rutten: Die worden er dan aan toegevoegd in het besluitvoorstel. Het college wordt verzocht om het in uitvoer te brengen.

De voorzitter: Het is een beetje van allebei.

De heer Rutten: In die lijn van die zienswijze. Nou, dan denk ik dat je een heel aardig pakket hebt waar ik in ieder geval ja tegen kan zeggen.

De heer Trompetter: Prachtig, dank u wel.

De voorzitter: Oké, maar dan moet er dus wel een aangepast stuk komen van de initiatiefnemers.

De heer Trompetter: Die komt er dan zo snel mogelijk.

De voorzitter: Ja, we zijn eruit. Hij gaat gewoon naar de raad van december. En dan gaat die als hamerstuk met stemverklaring neem ik aan? Of niet?

De heer Trompetter: Graag.

De voorzitter: Om toch nog een beetje ruimte te bieden aan eventuele tijd en. Ja? Goed. Zo dat was dat.

14. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: We hebben nu het volgende agendapunt. Dat is agendapunt veertien. Spreektijd voor belangstellenden over niet op de agenda staande onderwerpen. We hebben een inspreker, meneer Jaap van Deursen. Die wordt nu uit de antichambre gehaald waar hij heel geduldig heeft zitten wachten en heeft toehoren als belangstellend burger. Bewoner moet ik zeggen. Hartelijk welkom, mijnheer Van Deursen. Excuses voor de vertraging. En dank voor uw geduld. Heeft u al eerder ingesproken?

De heer Van Deursen: Nee.

De voorzitter: Nee. Zal ik u heel kort uitleggen hoe het werkt. U krijgt drie minuten de tijd. Dat wist u waarschijnlijk al. Als ik merk dat u bijna aan uw drie minuten zit, dan ga ik u even vriendelijk verzoeken om af te ronden. En als u klaar bent met het inspreken, dan is het aan deze commissie om vragen aan u te stellen als daar behoefte aan is. En dan kunt u daarop antwoorden. En als u wil spreken, dan moet u het rechterknopje van het. Ja. Het rechterknopje van het microfoontje induwen. Dan heeft u een lichtje en dan kunt u spreken. Dus gaat uw gang.

De heer Van Deursen: Hou ik hem ingedrukt? Oké, dan snap ik hem. Goedenavond. Ik ben Jaap van Deursen. Ik ben gymleerkracht hier in Haarlem. En ik maak graag gebruik van deze gelegenheid om iets te delen over een gesprek wat ik met mijn zoons had over: in Haarlem kies je zelf wie je liefhebt. En elke keer als ik door Haarlem fiets en ik zie die poster, dan word ik geraakt. Dan denk ik: wauw. Ook ik voel mij gesteund in mijn veiligheid en gesteund door u hierin. Het gesprek wat ik een maand geleden met mijn zoon had, hij wil binnenkort gaan studeren, was van: pa, ik ga binnenkort naar de Uni of naar de Hbo toe, maar hoe zit het nou. Je dient een coronapas te hebben daar. En daar had ik geen antwoord op. Ik wil mijn zoons allebei graag bijstaan met gewoon raad en daad en wat ik kan doen. En ik was stil. Ik werd koud van zijn volgende zin. Pa, dat is toch uitsluiten van mensen? En dan zie ik die posters: in Haarlem kies je zelf wie je bent. Dat is toch niet alleen voor mensen die een prik gehaald hebben? Dat gesprek past ook bij: wat kan ik doen zodat mijn zoons in een democratisch land opgroeien. Toen ze allebei op de basisschool zaten en van die kleine lieve mannetjes waren, toen had meneer Wilders op gegeven moment zijn uitspraak van: meer of minder. Nou, de rest kent u. Ik heb vol trots met ze gekeken naar meneer Rutte die zei bij het jeugdjournaal en bij andere uitzendingen van: in Nederland discriminatie op je afkomst, medische staat, je geloof. Zolang ik minister ben. Nee, het staat zelfs in de grondwet. Dat kan niet. Ik weet het nu niet. Klopt het voor u dat mensen zoals ik die niet kunnen of niet willen of niet durven om een prik te halen worden uitgesloten van de maatschappij? Mijn uitnodiging aan u is om eens te kijken, om u hard te maken, van gemeentepersoneel. Te zorgen dat die niet worden uitgesloten door een QR-maatschappij op QR-gronden. Een gesprek te voeren met de stakeholders van het onderwijs hier in Haarlem. En te zorgen dat er gelijkheid blijft tussen mensen met of zonder prik. En wat u vast gelezen heeft in de krant, die bizarre regel bij zwemscholen. Als je geen prikje hebt gehaald, geen QR-code, dan moet je buiten je natte kindje opwachten na de zwemles. Ik volg het niet meer. Ik kan het aan mezelf niet uitleggen en niet aan mijn zoons. En met die uitnodiging wordt ook de waarheid, wordt ook voor mij extra van kracht: in Haarlem kies je zelf wie je liefhebt. Het wordt inclusief voor elke Haarlemmer. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Deursen. Zijn er nog vragen aan deze inspreker? Mijnheer Linder.

De heer Linder: Bedankt voor uw bijdrage, dat u kwam inspreken. Een heleboel wat u hier noemt is natuurlijk van de overheid, waar de gemeente zelf niet zoveel invloed op heeft. De vraag is: wat zou je willen wat de gemeente doet? Wat de gemeente ook heel concreet iets mee kan als gemeentes bevoegdheid erop hebben?

De heer Van Deursen: De bevoegdheden van de gemeente ken ik niet. Ik ken wel mijn bevoegdheden als gymleraar. Die ken ik heel goed. Ik denk dat je als gemeente kan uitstralen dat iedereen welkom is. Dat we geen mensen gaan uitsluiten op grond van geloof, medische achtergrond, of wat dan ook. Dat.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen? Nee? Dan wil ik u danken voor uw komst en voor uw inspraakbijdrage. En tot volgende keer en nog een fijne avond. Dank u wel voor uw geduld. Dag.

Overige punten ter bespreking

15. Strategisch Inkoopbeleid 2021 (JB)

*15.1 *20210207609 Toezegging aanpassen strategisch inkoopbeleid*

De voorzitter: Wij gaan door naar het volgende punt op deze agenda. Ter bespreking. Agendapunt vijftien, het strategisch inkoopbeleid. Wie mag ik hierover het woord geven? Gaat uw gang, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Het is goed om te lezen dat er nu echt werk wordt gemaakt van de duurzame inkoop. Wij hebben in 2019 al de eerste motie van de Actiepartij hierover aangenomen. Waar ook standaarden in stonden. Ik heb het idee dat dat ook nu het geval is. En ik hoor graag van de wethouder of die standaarden ook in het inkoopbeleid zitten. In de visie van de Actiepartij zou een complimenteren regionale munt met gebruik van blockchain technologie nog meer kunnen bijdragen aan het verduurzamen van de inkoop en de inkoop bij lokale ondernemers verder te bevorderen. De ondernemers zijn daar denk ik nog niet helemaal rijp voor, maar we blijven daarvoor ijveren. Er rest mij nu nog één vraag aan de wethouder. Kunt u de commissie actief op de hoogte houden van de ontwikkelingen van het inkoopbeleid, ook als er problemen ontstaan in de uitvoering waar u de raad voor nodig heeft? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had eigenlijk niet zo heel veel opmerkingen. Ik vond het een mooie notitie. Ik vond hem wel erg kalig. Ik vroeg me ook een beetje af voor wie dit nu eigenlijk bedoeld was en welk kader er nu precies wordt geschetst. Verder vroeg ik me af, omdat ik zie dat het een reactie is op een stuk van het CDA. Vroeg ik me af: wordt het dan nu vanaf nu dat er bij meervoudig onderhandse aanbestedingen, dat het altijd lokaal is tenzij dat niet kan vanwege marktomstandigheden of aanbestedingsregels. En worden er dan nu ook prestatiecriteria opgenomen? Want dat kon ik niet helemaal uit de notities halen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Onze CDA wethouder, Eva de Raadt, heeft als raadslid in deze commissie in april gevraagd om die juridische ruimte te gebruiken waarmee eisen kunnen worden gesteld aan lokale kennis en ervaring. Zij heeft verder gevraagd om een duidelijke en informatieve inkoopkalender op de site en om een uitnodigingsbeleid. Wellicht voorzagen mevrouw De Raadt en wethouder Botter toen al hoe belangrijk een samenwerking is. Want mevrouw De Raadt deed suggesties voor het inkoopbeleid. Wethouder Botter deed toezeggingen en heeft ze verwerkt in het beleid. Als dit exemplarisch is voor de samenwerking in het college, dan belooft dat nog wat moois voor de komende maanden. Het CDA is dus blij met het strategisch inkoopbeleid zoals nu door het college is vastgesteld. Nu allemaal netjes op papier staat de stap naar de praktijk. Daar heb ik enkele technische vragen over gesteld om wat gevoel te krijgen bij die praktijk. Uit de

beantwoording lees ik dat de intenties in ieder geval goed zijn. Alleen de inkoopkalender op de site, voorzitter, die schiet nog echt tekort. Het is geen kalender. Het is geschiedschijf. Alles wat erop staat gaat over 2021 en niet over de komende tijd. En 2021, ja, dat jaar is voorbij. Wanneer komt de inkoopkalender voor 2022 erop? De beschrijvingen kunnen toch ook nog veel beter. Verplaats u in een mogelijke leverancier. Wat zou die willen weten om te bepalen of er iets op de kalender staat wat voor diegene relevant is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Er komt natuurlijk nog een implementatieplan met concrete inkoopdoelstellingen. Maar ik had toch vast de vraag of het niet bijvoorbeeld handiger is om te proberen zoveel mogelijk onder de aanbestedingsgrens te blijven en te werken met kleine opdrachten voor lokale ondernemers. En als je lokaal wil aanbesteden, of er dan niet met gemeentegrenzen wordt gewerkt maar bijvoorbeeld met een radius van dertig tot vijftig kilometer. En ik vroeg me ook af of er nu al lokaal wordt ingekocht. En ik denk het eigenlijk niet, want dan zouden deze vragen natuurlijk al beantwoord zijn. Maar als dat toch zo is, bij hoeveel partijen. En welke criteria zijn dan gebruikt voor lokaal inkopen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wij hebben in april al een uitgebreide discussie hierover gevoerd. Dus ik dacht nog in eerste instantie: ik kan nog een keer die Procura award benoemen. Dat we die hebben gewonnen op basis van een aantal aanbestedingen uit 2017 al. Dus ik kan ook natuurlijk nog even herhalen dat we hier allang mee bezig zijn met duurzaam aanbesteden. Ik wil er toch nog eentje aan toevoegen. Elk jaar publiceert bouwend Nederland een lijst met top 25 van de meest duurzame aanbesteders binnen de infra. Volgens mij staat Haarlem daar niet tussen. Dus misschien is dat ook een mooie volgende stap richting bestuur om te kijken of we daartussen kunnen komen. Maar desalniettemin hebben we natuurlijk mooie resultaten gehaald als Haarlem. Een aantal vragen. Overigens, de aanpassingen hartstikke goed. Fijn dat u dat heeft uitgezocht voor de commissie. Ik heb alleen een vraagje. Dat implementatieplan, daar zijn we natuurlijk benieuwd naar. En daarnaast geeft u een aantal risico's en kanttekeningen aan, onder andere rond het niet volgen van standaard inkoopprocedures, de ontoereikende budgetten en omvang en kwaliteit van de inkoopfunctie. We zijn eigenlijk benieuwd naar welke beheersmaatregelen u in gaat zetten om die risico's zo klein mogelijk te houden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Wie mag ik het woord geven? Wethouder, het woord is aan u.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Natuurlijk zullen we de commissie op de hoogte houden op het moment dat dingen goed gaan maar ook fout gaan. Dus dat is de eerste reactie. Het is in principe altijd lokaal, als het niet anders kan. Maar daar zit natuurlijk wel de beperking aan vast dat op het moment dat het een groot bedrag is wat je in één keer uitgeeft, dan is het moeilijk om dat altijd lokaal aan te kunnen besteden. Dat staat ook in de notitie. Als je kijkt naar de vraag van mevrouw Wisse, die daar meteen aan gekoppeld, wil ik daarover beantwoorden dat je net onder de aanbestedingsgrens gaat zitten of dat je lager gaat zitten dan de Europese normen. Daar zijn in ieder geval accountants heel goed in om dat te doorgronden van dat je dan de wet en regels ontduikt. Dat krijg je dan ook echt gewoon terug. Dus dat is niet handig en het mag ook niet, want het is ontduiking. Als het gaat over de vraag van: wordt er al lokaal ingekocht. Er wordt zeker lokaal ingekocht door bij de cateraars. Dat doen we bij een aantal andere producten die we hebben. Maar daar zullen we nu dat het echt staand beleid is geworden in de uitvoeringsprogramma's op terugkomen, over het uitvoeringsprogramma. We gaan het zo meteen hebben over de ontwikkelingen binnen de organisatie. En daar zal ik ook een tipje van de sluier oplichten van waarom we niet nog verder zijn

gekomen met het strategisch personeelsplan. Daar zijn we wel al met elkaar over in gesprek en ook tussen het college en de directie. Maar het is gewoon op dit moment enorm aanpoten hier in huis. Er zijn heel veel vacatures en er zijn heel veel mensen de afgelopen periode weggegaan. Vanaf januari tot en met oktober 134. Dus dat betekent in ieder geval dat daar heel veel naar moet worden gekeken. Daar gaan we het zo meteen over hebben. Dus wanneer en hoe snel u al uw stukken zult krijgen. We doen ons uiterste best daarin. En volgens mij staat die op de raadsjaaragenda die vorige week in de commissies is geweest, dus daar zal ik nog even naar moeten kijken wanneer dat is. Als het gaat over die 25 aanbesteders van bouwers over duurzaam aanbesteden. Ja, we gaan ons best doen om daartussen te komen. Haarlem is vaak te bescheiden als het gaat om zich tussen dat soort lijsten te wringen. Maar ik denk dat we gewoon goed moeten kijken van. Een gesprek daarover is dan de eerste stap. Hoe we daartussen kunnen komen. En volgens mij, even kijken, heb ik dan de. Ja, de inkoopkalender. Daar gaan we gewoon ook heel snel mee aan de slag om te zorgen dat die geactualiseerd wordt en dat die meer toekomstgericht is dan alleen maar geschiedschrijving. Dus dat zijn, volgens mij, de antwoorden op de vragen die u heeft gesteld.

De voorzitter: Zijn er nog vragen blijven liggen? Nee. Kunnen wij dit? Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik had nog gevraagd of de standaarden ook waren opgenomen in het.

Wethouder Botter: Ja, alle wettelijke standaarden zijn opgenomen.

De voorzitter: Oké. Dan heb ik nog één vraag aan u. Volgens mij is het antwoord daar, heb ik al langs horen komen.

15.2 Strategisch inkoopbeleid - toezeggingen aan de commissie Bestuur

De voorzitter: De wethouder heeft vorige keer een aantal toezeggingen gedaan om het inkoopbeleid aan te passen. Is die toezegging bij deze afgedaan door de wethouder? Ja, ik zie knikkende hoofden. Dus ook dat is in orde.

16. Aanpak programma organisatieontwikkeling (JB)

De voorzitter: Gaan wij door naar agendapunt zestien. Aanpak programma organisatieontwikkeling. In de commissie bestuur van 4 november 2021 is besloten tot agendering van bespreekpunten door GroenLinks. Klopt dat? Ja. Dit is toch wel het juiste onderwerp? Ja, oké. Neem mij niet kwalijk. Ja. Reden voor agendering is dat de commissie hierover twee jaar geleden heeft gesproken en er nu sprake lijkt te zijn van een aantal wijzigingen. Nee, dat dacht ik al. Het gaat over een ander onderwerp. Pagina zes. Neem mij niet kwalijk. Ik ben het kwijt. Nee. Nee. Goed. We gaan het hebben over de organisatieontwikkeling. Wie mag ik als eerste het woord geven? Ja. We hebben een speciale gast. Nanda Hagedoorn, hartelijk welkom. Directeur afdeling organisatie directeur. Goed. Wie zou er zijn? Catrien Lenstra zou er zijn, onze gemeentesecretaris, maar die is vanwege persoonlijke omstandigheden helaas niet in staat om hier vanavond aan te schuiven. We zijn er. Het onderwerp. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Nieuwe waarden. Open, betrokken en gedreven. Ik zou eigenlijk wel graag een toelichting willen waarom u op deze waarden bent uitgekomen. En natuurlijk, wat gaan de inwoners van Haarlem daarvan merken. Het gaat denk ik om cultuur en cultuur die zich kenmerkt dus door die openheid, betrokkenheid en gedrevenheid. Wat zijn de knoppen waaraan u draait om die gewenste cultuur te

realiseren? En ik vraag dat eigenlijk met name hierom: leiders zijn, denk ik, key als het gaat om cultuur. En heeft u naar uw inschatting en beoordeling de goede leiders in huis? Want u kunt er nog zoveel leiderschap programma's tegenaan gooien, bij wijze van spreken, maar als u de mensen niet hebt waarin u geloofd om uw doelen te bereiken, dan gaat dat dus niet helpen. Dus ik ben benieuwd hoe u dat beoordeelt. De gemeente kan moeilijk aan goede medewerkers komen. Wat doet u eraan om u positief te onderscheiden op een krappe arbeidsmarkt? Ik snap dat dat moeilijk en uitdagend is. Maar hoe weten we, zeg maar, nieuwe medewerkers aan de gemeente Haarlem te binden? En dan als laatste. Er zit bij de stukken ter kennisname van deze vergadering ook een. Dat gaat over het onderzoek van het bestedingstempo van investeringen in de openbare ruimte. Is er een verband tussen de kwaliteit van de organisatie en het bestedingstempo? In dat stuk wordt gesteld om de doorlooptijd van projecten te verlengen van drie naar vijf jaar. Als gedrevenheid een waarde is zou je ook kunnen denken: hoe krijgen we het in die drie jaar voor elkaar? In plaats van de doorlooptijd op te rekken naar vijf jaar. Dus is dat het goede uitgangspunt, is mijn vraag.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Heel kort. Ik heb nog heel weinig tijd. Ik sluit wel aan bij meneer Klaver. Inderdaad een goede weg. Maar wat gaat Haarlem er nou iets van merken? In mijn recente ervaring werd bijvoorbeeld bij de centrale toegang en de afhandeling en verwerking van vragen bij de basisregistratie personen en afhandeling van sommige bezwaren en sommige bejegeningen van mensen stemmen mij nog steeds niet heel erg vrolijk. Dus wanneer gaat de burger hier iets van merken? Maar we komen van ver. We zijn op de goede weg. Dat wil ik wel zeggen. En, nou ja. Ik hoop dat het snel tot een verbetering leidt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, een helder stuk. En fijn dat dat zo ontzettend goed wordt opgepakt. Ja, voor ons, voor D66, is het echt van belang dat de strategische samenhang en afdeling overstijgende samenwerking echt gaat verbeteren. We kijken met enige zorg naar de wat losse kralen die vaak veel meer samenhangende aandacht behoeven. Nou, dat blijkt ook duidelijk uit het stuk. Maar je kan geen nieuwe woonwijk bouwen als er niet ook gelijktijdig aandacht is waar mensen kunnen sporten, waar kinderdagverblijven zijn, waar huisartsenposten zich kunnen vestigen en waar scholen zijn. Verder vinden we het belangrijk dat er aandacht is voor het feit dat het niet goed is dat er te veel wordt gepland. We zien super veel ambitie in het college gelukkig. We zien ook heel veel ambitie bij de gemeente Haarlem en bij de ambtenaren zelf. Maar het is uiteindelijk jammer als er veel plannen worden gemaakt die uiteindelijk niet worden verwezenlijkt. Dat is zonde van het geld. En verder ben ik erg benieuwd hoe die directie jaaragenda eruitziet. En wat betekent dat voor de lopende en de te starten projecten? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wil het woord? Niemand? Wie geef ik het woord? U wethouder? Ja, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, het is misschien goed om even te zeggen wat ik net ook al aangaf van dat de organisatie op dit moment volledig in ontwikkeling is. We hebben afgelopen jaar natuurlijk het Berenschotrapport gehad waarin ook een aantal op- en aanmerkingen zijn gemaakt. Ik heb eerder in deze commissie met u de dienstverleningsvisie besproken. En het is natuurlijk wel zaak dat wanneer je zulke ambities hebt zoals die daarin beschreven worden, dat je dan ook voldoende gekwalificeerd personeel hebt om daaraan te kunnen voldoen. En ook aan de, hoe heet het, de wensen die u vanuit de gemeenteraad formuleert. Wat wij steeds meer merken, en of dat samenhangt met corona of niet. Dat moeten we nog uitzoeken. Is dat we wel te maken hebben met een relatief grote uitstroom. Daarin is Haarlem niet uniek. Dat

zeg ik ook meteen erbij. Maar het betekent wel dat wij ook veel personeel van buiten moeten halen die wordt ingehuurd. En dat betekent dus ook dat de ambities die we met elkaar hebben geformuleerd in het kader van de Roemernorm en dat we dat ook op een andere manier met elkaar willen gaan inrichten wellicht dit jaar niet gehaald kunnen worden. Als het gaat over de investeringsagenda, waar net aan gerefereerd is. Dat is niet iets wat extra slecht is geworden het afgelopen jaar, maar wat wij wel bij de begroting hebben besproken en ook aan de raad hebben toegezegd. Is dat wij op zoek zouden gaan naar oorzaken en vooral ook de mogelijkheid tot een verbetering, om die investering te gaan verbeteren. En als het dan gaat over de vraag van, gekoppeld aan plannen maken. Maar die moeten wel realistisch zijn. Moeten we gewoon ook zorgen dat we meer met elkaar tussen directie en college, maar ook tussen raad en college, gesprekken moeten gaan voeren over prioritering en termijnen en dat inderdaad niet alles tegelijkertijd kan worden gedaan. We hebben ons echt gewoon met een aantal zaken, laten we daar gewoon heel eerlijk zijn ten opzichte van het personeel wat wij beschikbaar hadden, overeten aan een aantal zaken die we wilden oppakken en wilden realiseren. Er is heel veel gebeurd. Ik wil niet zeggen dat er stilstand is. In tegendeel. Maar er is wel sprake van dat we een enorme wissel trekken op de mensen die er op dit moment ook nog zitten. Nou, dat gezegd hebbende zijn we ook heel erg druk bezig met het formuleren van dat strategisch personeelsbeleid. En, nou ja. Toen dat in het college kwam drie weken geleden, omdat we dat ook vanavond met u wilden bespreken, hadden we zoiets van: er ontbreken nog dingen aan. De beschrijving van de huidige situatie zoals die in de organisatie gesteld is ten opzichte ook van hetgeen wat we willen en wat we moeten doen heeft ertoe geleid dat we een goede discussie afgelopen week hebben gehad tussen de directie en het college. En daardoor is de strategische nota personeelsbeleid nu gezet op de commissievergadering van 10 februari. Gewoon omdat we een heel goed stuk willen hebben. Dat we ook de maatregelen die nodig zijn, dat die daar goed in staan. En dat u ook een stuk krijgt wat antwoorden geeft op een aantal vragen die ik nu zojuist heb benoemd. Thema's die ik heb benoemd. En ik hoop u dan ook van voldoende antwoorden te kunnen voorzien van welke stappen we daarin gaan zetten. Volgens mij heb ik een aantal dingen gehad vanuit mijn perspectief als portefeuillehouder HRM, beleidsvoering. Dingen over van hoe de directieagenda eruitziet en dergelijke, dat is meer iets voor een ander. Het is gewoon ook echt goed om te weten van, dat onze gemeentesecretaris niet zomaar afwezig is. Ze is gewoon getroffen geweest afgelopen weken door een zeer hevige coronasituatie. Ze is daar nog steeds van herstellende. Dus het is echt vrij heftig voor haar geweest. Want anders had ze hier heel graag zelf ook gezeten. Dus weet dat onze gemeentesecretaris er alles aan doet ook om ervoor te zorgen dat de organisatie weer bovenaan komt. Goed aangestuurd en geleid wordt. En dat is de reden waarom ik sowieso wel blij ben dat Nanda vanuit de directie vanavond aanwezig is om mij te steunen bij het onderwerp. Nanda, graag aan jou het woord.

Mevrouw Hagedoorn: Een paar vragen die u stelt gaan over de waarden. En ook is er gevraagd van: aan welke knoppen kan je draaien om dat wat je wil bereiken dan ook mogelijk te maken. Ik wil eigenlijk één stapje terug doen. Heel kort. Het Berenschotrapport evalueert natuurlijk de organisatieverandering die we in 2018 hebben ingezet. We kwamen van hoofdafdelingen en zijn naar 24 afdelingen gegaan. En wat Berenschot heeft geconstateerd is dat er te weinig sturing is gegeven aan die overkoepelende opgave die je met elkaar hebt binnen zo'n gemeentelijke organisatie. En hoe komt dat? In 2018 kregen we ook de taken voor Zandvoort erbij. De afdelingen werden opnieuw ingericht. Dus de aandacht was wel voornamelijk gericht op het goed laten functioneren van die nieuwe afdelingen, 24 stuks. Meer verantwoordelijkheden bij de afdelingshoofden. Ook de hele bedrijfsvoering werd meer nadrukkelijk onderdeel van het takenpakket van het afdelingshoofd. En waar we als directie in die tijd minder op gestuurd hebben is meer dus het neerzetten van die nieuwe structuur en al die verantwoordelijkheden. En waar het niet helemaal goed op is gegaan, dat heeft Berenschot ook geconstateerd, is het coördinatiemechanisme die je vervolgens weer moet inrichten om die samenwerking goed voor elkaar te krijgen. Nou weet u, denk ik, als geen ander dat een gemeentelijke

organisatie een hele complexe organisatie is met heel veel verschillende doelen en aandachtsgebieden en heel veel verschillende soorten werkzaamheden. Dus die samenhang is juist heel belangrijk, omdat je elkaar altijd nodig hebt. En dat is waar we nu ook vooral op gaan inzetten in de komende periode met elkaar en met het traject wat we hebben uitgedacht. Dus we willen nu ook echt de stap gaan zetten in de verbetering van die samenwerking, zodat we die complexe opgave waar we voor staan in de stad en in het dorp Zandvoort, moet ik erbij zeggen. We werken natuurlijk voor twee gemeenten. Dat we die complexe onderwerpen ook met elkaar aankunnen. En daar zitten een aantal onderdelen in. Om te beginnen heeft Berenschot gezegd: jullie hebben eigenlijk niet goed geformuleerd wat is nu je missie, je visie. Welke waarden heb je als organisatie. Daar zijn we mee gestart met dat denken. Open, betrokken en gedreven. Waarom deze drie? Nou, we zijn op dit moment een rondje in de organisatie aan het maken, want deze drie heeft de directie gekozen. Juist ook om op te halen wat medewerkers daarvan vinden. Wat ze daarbij voelen. Dit zijn de drie waarvan wij het idee hebben dat ze aanwezig zijn in de organisatie en in potentie kunnen groeien. En het grappige is dat je in die gesprekken met die medewerkers dan ook wel de vraag krijgt van: zijn ze dit dan? Is dit ook niet nog een mooie waarde. En dat klopt. Maar je moet focussen en we hebben gedacht: dit zijn drie waarden waar wij van denken dat ze goed aangeven wat voor organisatie we willen zijn. Wat voor medewerkers wij willen hebben die in verbinding staan met de stad en met het dorp waar ze voor werken. Die gedreven zijn in hun werk. Open naar de samenleving zijn. En betrokken op de inwoners voor wie we het werk doen. Leiders, werd de vraag gesteld door u. Van: heeft u goede leiders in huis? Best wel een hele expliciete vraag, als ik het zo mag zeggen. Ik denk het wel. Er zijn wel wat wijzigingen de afgelopen periode geweest. Maar ik denk dat we op zich een goed team afdelingshoofden hebben staan. Berenschot concludeert ook dat dat idee van 2018 van die afdelingshoofden moet steviger. Met de kop in de wind staan. Dat dat aardig gelukt is. Dus die staan er wel. En dan zeg ik natuurlijk niet dat iedereen op hetzelfde niveau staat, maar die staan er goed. En wat we willen is juist met die leiders in onze organisatie, afdelingshoofden maar ook teammanagers, dat cultuurtraject uitrollen over de organisatie. Of met de organisatie moet ik zeggen, want dat moet je met elkaar doen. Dus ik denk dat we daar met het leiderschapstraject wat ook in het programma zit een mooie slag kunnen gaan maken. Actiepartij zei: we komen van ver. Ja, dat klopt. Dat is eigenlijk de schets die ik ook doe vanaf 2018 met taken als Zandvoort, met dat herinrichten. En nu zijn we wel op het moment dat we, denk ik, die organisatie kunnen verstevigen, die samenwerking kunnen versterken. Inmiddels zijn er ook georganiseerde netwerkteams, zodat je die samenwerking ook afdwingt aan tafel in netwerkteams. Dat was allemaal losser. Dat is nu minder los. En ik denk dat dat volop helpt op alle complexe opgaven die er te doen zijn in de stad. Strategische samenhang. Hoe gaan we dat doen. Wij hebben in ieder geval inmiddels een team gevormd, die door de organisatie wordt verdeeld maar nu samen aan tafel zit. Die op strategische onderwerpen de directie en het bestuur adviseert. Dus dat wordt versterkt. Dat begint te werken. En die gaan een directie jaaragenda met ons samen opstellen. Maar dat doen we pas begin volgend jaar. Dus ik heb daar nu nog geen voorbeeld van wat daarin komt. Maar dat komt nog. Dat zijn, denk ik, de vragen die ik gehoord heb en nog een toelichting op waar wij mee bezig zijn vanuit de directie.

De voorzitter: Zijn er nog vragen blijven liggen? Of zijn er nieuwe vragen gerezen? Nou, vooruit dan maar, mijnheer IJsbrandy. Als u de enige bent, dan krijgt u nog een minuutje.

De heer IJsbrandy: Ja, het is wel een saaie boel. Nee, een begrip wat ik eigenlijk een beetje mis in het hele verhaal, dat is portfoliomanagement. Dat is natuurlijk. Er zijn een heleboel standaardtaken die de gemeente dag in dag uit moet uitvoeren voor de burgers. Er zijn programma's die jaar in jaar uit lopen. Maar er zijn natuurlijk ook heel veel projecten. Dingen die projectmatig moeten. Zeker in alle groeiontwikkelingen die we natuurlijk hebben. En wat je eigenlijk nodig hebt in een staande organisatie, als je dat er goed doorheen wil krijgen, is: er is inzicht in welke processtappen moet je nou per project doorlopen en welke capaciteit heb je

daarvoor nodig en hoe valt dat dakpansgewijs als het ware over elkaar zodat je het ook weggezet krijgt. Anders krijg je het bekende effect van de in bakjes en de uit bakjes die maar niet leeg worden. Hebben jullie daar ook een visie op? Hoe je daar beter grip op krijgt, op dat soort processen die eigenlijk toch standaard via eenzelfde soort stappen moeten verlopen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw Hagedoorn.

Mevrouw Hagedoorn: Daar wordt volop mee gewerkt. In het I-domein in ieder geval is er afgelopen anderhalf jaar, denk ik, hard gewerkt om dat portfoliomanagement op te zetten. Ik zie ook echt dat dat begint te werken. Ik heb zelf heel veel zicht op het sociaal domein, want dat zit in mijn portefeuille. Heel veel projecten die op een geordende manier nu echt met behoorlijk wat extra inzet, moet ik wel zeggen, die we daarop toevoegen. Maar door dat portfoliomanagement heb je veel meer grip op de voortgang. En dat zien we echt ontstaan bij veel projecten in het sociaal domein bijvoorbeeld op dit moment. En in het fysiek domein is, denk ik, een jaar geleden ook in ieder geval bedacht en op papier gezet dat we met dat portfoliomanagement aan het werk gaan. Dat staat klaar. Maar waar we nu op dit moment op zoek naar zijn is een portfoliomanager. Want er moet iemand met volle kracht op om dat goed te gaan doen. En als het ergens ingewikkeld is, is het denk ik in het fysiek domein waar die samenhang en die afhankelijkheden tussen die afdelingen en de werkzaamheden van die afdelingen zo groot is. Dus daar is de werving geloof ik net afgerond, moet ik eigenlijk zeggen, met een interne kandidaat. Ja.

De voorzitter: Ja, wethouder.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik zou toch graag ook nog iets willen zeggen over. Dat heeft u misschien ook al in Berenschot gelezen. Maar soms wordt over het programma nieuwe democratie en in mindere maten over het dienstverleningsprogramma weleens smalend gesproken. Maar met name vanuit de nieuwe democratie en de contacten die we destijds hebben gekregen met de inwoners van Haarlem om te praten over: wil u daaraan meewerken. Hoe kijkt u daar nou tegenaan. Dat is weer de aanleiding geweest om het hele dienstverleningsprincipe op te zetten. Het nieuwe dienstverleningsprogramma waar Nanda in ieder geval ook als directeur voor verantwoordelijk is. Wat aangeeft van: gemeente, zorg nou eerst maar dat je de basis op orde hebt en dan vervolgens praten we wel verder over allerlei andere mooie ontwikkelingen in de stad. En daar zijn we nu drie jaar mee bezig. We hebben dat flink ook opgepakt. En waar Nanda met haar team ook mee bezig is, is bijvoorbeeld om te kijken van: hoe zit het nou bijvoorbeeld met de klachtenafhandeling. Want dat is heel vaak natuurlijk voor mensen die een klacht hebben over de openbare ruimte iets wat heel erg vervelend is. Maar soms zie je dus gewoon dat dat blijft hangen tussen onze organisatie en de organisatie die eigenlijk met de klacht aan de gang moet gaan. Dus dat proces, dat is ook helemaal onder de loep genomen. Als je kijkt naar de monitor op het KCC, daar is veel meer naar gekeken. Dus ook een primair proces zaak. En zo zie je dat we successievelijk het ene na het andere proberen op te pakken. Wat helaas ook wel nodig bleek om daaraan te gaan werken. En, nou ja. Op 15-18 januari is de directie ook weer helemaal op volle sterkte. Want Maria Overmars, die tijdelijk voor een half jaar is aangenomen, die zal worden vervangen komende januari voor een vaste medewerker die de directietaken van bedrijfsvoering en de CEO-taak zal overnemen. En om ervoor te zorgen dat dienstverlening de aandacht blijft houden die het nu heeft blijft dat ook bij Nanda, zodat de nieuwe directeur zich ook meer nog kan richten op het I-domein en die CEO-taak. En zodra die aantreedt zullen we er ook voor zorgen dat die met u kennis komt maken.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Er worden hele belangrijke veranderingen ingezet nu. En in januari gaan we dan het echte stuk bespreken. Maar het kwam net al heel even aan de orde. De wethouder zei dat er heel veel mensen weggaan nu bij de gemeente. Hebben jullie al zicht op waarom? Sommige moeten misschien die nieuwe leiders, die nieuwe afdelingshoofden, worden. Of betalen wij relatief slecht? Of door de veranderingen willen mensen misschien juist naar een nieuwe baan of raken ze overbelast omdat andere al vertrokken zijn. Hebben jullie dat een beetje in beeld?

Wethouder Botter: Het zijn al die ontwikkelingen die u noemt. Die hebben allemaal invloed daarop. En bij de ene slaat het kwartje door naar: daardoor wil ik vertrekken. En bij de ander, die heeft een andere reden. Maar het heeft in ieder geval te maken met die vier-vijf redenen die u noemt, sowieso. En we zijn ook het proces van exitgesprekken en dergelijke gaan we ook verder professionaliseren. Er is wel een enquête die je in kan vullen op het moment dat je vertrekt. Maar we willen gewoon verder nadrukkelijk die exitgesprekken ook verder vorm aan geven.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen of opmerkingen voor de wethouder of voor mevrouw Hagedoorn? Nee? Dan sluiten we dit onderwerp af. Het was een bespreekpunt. Het gaat niet naar de raad.

17. Koffiepauze

De voorzitter: Ik stel voor dat we even tien minuten pauze nemen voor een kopje koffie. Ik zie de energie een beetje weglekken. Ik kan me vergissen, maar volgens mij is dat zo. Tien minuten en dan zie ik u graag hier weer terug om tien over half tien. Hartelijk welkom terug bij deze. Gaan we weer op zender? Ja. Hartelijk welkom terug bij deze commissie bestuur vergadering.

18. Rapportage Plan van Aanpak Diversiteit & Inclusie (JB)

*18.1 *20200062578 Toezegging jaarlijkse voortgang pva Diversiteit & Inclusie*

De voorzitter: We gaan naar agendapunt zeventien. En dat is rapportage plan van aanpak diversiteit en inclusie. Tijdens de bespreking van de rapportage 2019 in januari 2020 is toegezegd elk jaar de commissie bestuur te informeren over de uitvoer van het plan van pak diversiteit en inclusie. Met het uitvoer van het plan van aanpak werkt de gemeente Haarlem toe naar een meer diverse en inclusieve organisatie. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mijnheer Van den Raadt, mag ik u er wel op attenderen.

De heer Van den Raadt: Een punt van orde, voorzitter.

De voorzitter: U heeft geen spreektijd meer.

De heer Van den Raadt: Nee, dat klopt. Dus daarom een punt van orde. Want ik vraag me serieus af waarom we af en toe iets zeggen in die commissies. Want toen dit stuk langskwam, toen zei ik: het is toch raar dat als je het over diversiteit en inclusiviteit hebt, dat je dan als gemeentelijke organisatie een afspiegeling van de beroepsbevolking van Haarlem wil zijn. En toen zei wethouder Botter: u heeft helemaal gelijk. Wij willen een afspiegeling van de bevolking zijn en niet van de beroepsbevolking. Want Syrische mensen in 2017, daar had 11 procent maar een baan van. Dus wat voor afspiegeling wil je nou zijn als je het over diversiteit hebt.

De voorzitter: Maar, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dat woord moet dus weg.

De voorzitter: Nee, nee, nee. Dit was een punt van orde. Dit is een inhoudelijk punt. Wat is uw punt van orde, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Dat die tekst nog steeds niet klopt, terwijl we dat hebben afgesproken in de commissie. Dat dat de bevolking zou zijn.

De voorzitter: Dat is geen punt van orde, mijnheer Van den Raadt. U heeft geen spreektijd meer. Wie kan ik het woord geven op dit onderwerp? Heeft niemand hier wat over te melden? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Nou, daar wil ik wel iets over zeggen. Nee, het is hartstikke mooi om te zien dat de gemeente hier heel veel aandacht aan besteed en, ook belangrijk, ook op een juiste manier aandacht aan besteed. Het enige wat ik mij afvroeg is: wordt die uitkomst van die inclusiescan volgend jaar ook met de commissie bestuur gedeeld? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Als er verder geen opmerkingen zijn. Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik zal er toch nog iets over zeggen. Het is vooral procesinformatie, dus ik ben natuurlijk heel benieuwd naar de inclusiescan van 2022. Ik denk dat de arbeidsmarkt ook niet echt helpt als het gaat om diversiteit en inclusiviteit. Want je bent toch blij dat je kwalitatieve arbeidskrachten krijgt. Hoe divers en hoe inclusief dan ook. Dus dat helpt niet. En verder viel mij. Tenminste, ik ben nog wel benieuwd hoe de wethouder daarop reageert, op die stelling van mij. En verder viel mij op het includeren van talent. Dat klinkt niet heel fijn. Vindt u wel?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. U heeft ook bijna geen spreektijd meer. Nee, u heeft minder dan een minuut. Zijn er verder nog commissieleden? Ja, mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik kan hier ook vrij kort over zijn, over dit stuk. Het is een ontzettend belangrijk onderwerp wat we als GroenLinks hebben aangekaart vaak de afgelopen jaren. Maar ook zeker is gegroeid onder de wethouder. Ook wat er gezegd, wat er staat bij het vervolg. Dus van de visie naar een betekenisvolle plek in het personeelsbeleid. Dus we danken de wethouder daar ook voor. En we hopen dat het enorm de aandacht blijft houden in Haarlem. En daar zullen we u ook natuurlijk scherp op houden.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ja, ook vanuit de CU bedankt voor het stuk. Ja, eveneens heel erg belangrijk onderwerp wat niet makkelijk is, voornamelijk in deze arbeidsmarkt. Dus we zijn blij met de vordering die gemaakt is. Of tenminste, die hopen we in die scan straks te zien. Of die vorderingen er zijn. Hoe de medewerkers erover denken. Dus we zijn benieuwd wat het gaat opleveren.

De voorzitter: Verder nog leden van deze commissie die hier wat over willen zeggen? Geef ik het woord aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel. Ja, even die scaninformatie. Die zal met u worden gedeeld. Dat is, denk ik, ook hetgeen wat wij vorig jaar met elkaar hebben afgesproken. Dat we periodiek gaan kijken of er een voortgang is en daarom houden we ook die scan. Als het gaat over includerend of u zei: includerend. Ik maak er geen groot punt van. Maar ergens stond in de tekst: includeren van talent. Toen dacht ik: jeetje, dat klinkt wel heftig. Ja, nou ja. Ik vind het eigenlijk heel positief klinken. En soms veranderd ik ook woorden niet meer in

teksten. Want dan denk ik: ik ben de blanke man van middelbare leeftijd. En gaat die wel voldoende mee met zijn tijd. De taal ontwikkelt zich ook. Ik denk: ik ontwikkel mij ook. Maar is het nou zo dat daar dan wel of niet iets correct Nederlands staat. Want ik heb er wel een beeld bij. Namelijk dat je moet zorgen dat je ook het talent incorporeert in de organisatie. Wat zegt u, mevrouw de voorzitter? Ja, ja. Het zijn allemaal moeilijke bijeen woorden. Dan is er een paar keer gezegd van: ja, het is best wel ingewikkeld om rondom, zeg maar, deze arbeidsmarkt mensen te krijgen die kwalitatief hoogwaardig zijn. Ik denk dat het een enorme impuls kan geven juist in deze arbeidsmarkt om mensen met een andere achtergrond dan de traditionele aan te nemen, omdat er nu tot op heden vaak de luxepositie was van dat men neemt toch een beetje iemand aan die een kloon is van zichzelf. En als je dus nu nadrukkelijker op zoek moet gaan om mensen te vinden die bij je in dienst kan komen, dan kijk je bij die beroepsbevolking. Want, mijnheer Van den Raadt, ik begrijp het. We hebben die discussie gehad. We hebben er ook over gesproken. Ik kan me niet herinneren dat ik heb gezegd van: het gaat niet alleen over de beroepsbevolking, maar het gaat over de hele bevolking van Haarlem. Maar als het gaat over de situatie in de praktijk, dan zal je merken dat dat niet heel erg veel uitmaakt. Want de vijver waaruit je moet putten voor je personeelsbeleid, dat is natuurlijk de arbeidsmarkt. Daar ga je niet uit kinderen en dergelijk. Die tellen daarin niet mee. Dus ik denk dat wanneer je een beroepsbevolkingsafspiegeling hebt van Haarlem hier in huis, dan mogen we volgens mij over een paar jaar zeer tevreden zijn. Dus dat waren mijn antwoorden.

De voorzitter: Heeft iemand nog behoefte aan een tweede termijn? Oké. De inclusiescan wordt sowieso proactief gedeeld, toch? Dat hebben we geconcludeerd. Oké, prima.

19. (Raadsinformatiebrief) Aanpak overlast Reinaldapark (JW)

De voorzitter: Gaan wij door naar het volgende onderwerp. Dat is onderwerp negentien. Raadsinformatiebrief aanpak overlast Reinaldapark. Op verzoek van de commissie geagendeerd door de VVD. Dat is van meneer Wienen. Ik weet niet of meneer Wienen al aanwezig is. Goed, wij gaan door met agendapunt negentien. Raadsinformatiebrief aanpak overlast Reinaldapark. Op verzoek van deze commissie geagendeerd door de VVD. Het doel van de bespreking is om afspraken met het college te maken over de aanpak van de veiligheid en leefbaarheid van het Reinaldapark. Ik geef als eerste het woord aan de VVD. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, voorzitter. Dank u wel. Het interessante is natuurlijk dat we in eerste instantie de raadsinformatiebrief van eind augustus hebben geagendeerd. Toen hebben we dat aangehouden, omdat er een plan van aanpak zou komen. Inmiddels ligt er iets wat luistert naar de naam plan van aanpak. En daar kan ik op twee manieren naar kijken. Ik kan er heel blij mee zijn, want er ligt een plan. Er was weleens een keer misschien een plan Van Kessel. Er was misschien eens een keer plan Blokpoel of een plan van mij. Maar er ligt nu een plan Wienen. Nou, daar zijn we dan heel blij mee, want nu hebben we het wel. Er is honderd keer om gevraagd, ook door andere fracties. Er is ook om gevraagd zeker in relatie tot de vestiging van Domus Plus in het Reinaldapark. Dus ja, het is mooi dat er dingen geregeld zijn. In die zin dat er handhaving vanuit de 12 miljoen van de versnellers is vrijgemaakt. Dat is voor twee jaar. Maar dan verder. Wat als we dan ook even kijken naar de andere vragen die we hebben gesteld in het agenderingsformulier. Wat wordt verder gevraagd? Nou, inzicht in de planning en de uitvoering. Afspraken door de portefeuillehouder met de commissie over de evaluatie en terugkoppeling. En borging van de aanpak in relatie tot de vestiging van Domus Plus. En die zien we hier nog niet terug. En wat we ook niet zien, en dat blijft een beetje hangen in het plan van aanpak. Zoals het ook al in de brief was destijds in augustus. Het gaat nu weer over een onderzoek en een enquête. Dat juichen we op zich toe, maar dan komt er dus nog een tweede plan van aanpak. Dus het is nog steeds niet afgerond. En het geeft ons nog steeds niet helemaal het idee dat we er zijn met dat Reinaldapark. Dus dat is

de reden waarom we in ieder geval dit ook in deze versie wilden bespreken vandaag, want we hadden ook kunnen zeggen: nou, komt u maar terug als we die hele enquête hebben gehad en we een heel veelomvattender plan hebben dan wat er nu ligt. Dus dat voor de eerste termijn, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: 45 seconden. Ja, voor de zomer is het college heel voortvarend van start gegaan. Daar waren we blij mee, er zijn oplossingsrichtingen bepaald. En nu na de zomer lijkt de voortvarendheid en de oplossingsrichtingen lijken wat te verzanden, dus hoe kunt u zeg maar ons, mij overtuigen dat we het tempo erin houden? Want als ik kijk naar een paar oplossingsverrichtingen, verlichtingen gaat het nu afleggen tegen het flora en fauna, ik denk joh, dat moet toch te combineren zijn, een passende verlichting die niet te veel schade toebrengt aan flora en fauna, waarom, waar wacht dat nu op? Cameratoezicht, ja, waarom niet? En verder ben ik benieuwd naar de visie van jongeren want die zouden worden opgehaald, wat heeft dit opgeleverd? Dat lees ik niet terug in het stuk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, D66 weet dat de bewoners van het Reinaldapark nu al zorgen hebben over de veiligheid en de komst van Domus Plus maakt die zorgen natuurlijk wat groter. We vinden het op zich positief dat het college een aantal actiepunten heeft benoemd en we denken dat verlichting op bepaalde plekken dat gevoel van veiligheid nog zal vergroten. Ook wij zijn erg benieuwd naar de uitkomst van de enquête en we vragen ons af van wanneer wordt die verwacht? En verder, en dat is ook al door mijn voorganger zojuist gezegd hè, bestaat de indruk een beetje dat in elk geval de bewoners de indruk hebben dat de gemeente nogal afwachtend opereert. En kunt u dan ook toezeggen dat die uitkomsten van die enquête direct geagendeerd worden hier in deze commissie? En dan zou het heel fijn zijn als daar een collegereactie bij zit, maar wij vinden het belangrijk dat die agendering dan niet gaat wachten op die collegereactie maar dat we gewoon snel die enquête zien en ook snel met elkaar in gesprek kunnen gaan hoe we die zorgen daar kunnen, zo goed mogelijk kunnen oplossen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel voorzitter. Ook GroenLinks is met grote regelmaat in gesprek met de bewoners rondom het Reinaldapark en we worden vaak aangesproken op onze keuze voor Domus Plus, maar ook over de veiligheid. En de bewoners waren best blij dat er aandacht was voor veiligheid, niet de reden waarom maar wel dat de aandacht er is. En nu blijkt dat verlichting en dat dat ingewikkeld is, dat cameratoezicht ingewikkeld is en dat zorgt weer voor grote teleurstelling bij de bewoners. En de toelichting hierop die zie ik niet echt, wat ik wel jammer vind is dat een deel van de bewoners graag meer licht ziet en een ander deel van de bewoners dat weer tegensprekt. Dat maakt het wel extra lastig. Maar het is voor nu voor GroenLinks is het nog niet genoeg om hier echt over te spreken. We zijn blij met de vier aandachtspunten en we hopen ook dat u daar straks na de enquête mee terugkomt wat wel en niet kan en waarom niet, en dan kunnen we een keuze maken om daarmee akkoord te gaan of niet, of dat we toch door willen gaan met wel cameratoezicht of wel extra verlichting, dat we daar een afweging over kunnen maken. Tot zover, en inderdaad, de bewoners waren blij met de aanpak en inderdaad, hebben nu een beetje de houding van het gaat allemaal niet snel genoeg dus ik zou aan de burgemeester willen benadrukken om toch heel duidelijk te zijn over het tijdsplan wat het loopt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Ja, mooi dat de maatregelen die in elk geval wel al draagvlak hadden, dat die nu worden uitgevoerd, dus de aanpassing van het Reinaldapad, en ik ben die andere even kwijt. Ja, natuurlijk de extra wijkhandhaving, waarschijnlijk per januari. De enquête, ja, het zou heel fijn zijn als we die de uitkomst ervan nog deze bestuursperiode kunnen bespreken. En als laatste, CDA noemde dat ook al, de rol van jongeren is natuurlijk belangrijk omdat die vooral als overlastgevers worden gezien. Dus welke jongerenorganisaties, de buurtouders, de straatwerkorganisaties enzovoort worden hierbij betrokken en kan daar misschien in ieder geval een aparte paragraaf over komen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand meer die hier iets over wil zeggen? Burgemeester, dan ga ik naar u. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja. Dank u wel. Om te beginnen, de inzet van het college is om snel en effectief aan de slag te gaan. Ik heb daarom ook een gesprek gehad met een aantal mensen die namens de omwonenden ook eerder zorgen hebben geuit. Daar hebben we na een eerste ambtelijke inventarisatie met bewoners en belanghebbenden is er een inventarisatie gemaakt van mogelijkheden. Vervolgens is dat in een bijeenkomst besproken, waarbij mijn idee was van nou, dan kunnen we inderdaad heel erg snel aan de gang, maar vervolgens bleek dat er toch weer behoefte was aan er nog nader over spreken, dat is ook gebeurd. En daar bleek weer dat er toch wel, nou, verschil van inzicht is en dat er ook gezegd wordt: eigenlijk is er meer informatie nodig over wat bewoners er nou zelf van vinden. Toen hebben we gezegd van nou, laten we daar nou geen discussie over gaan voeren, dan gaan we het vragen, dan gaan we een enquête doen. Dat betekent dat gewoon echt de omwonenden van het park in een hele ruime kring, straal, gevraagd wordt om aan te geven hoe kijken jullie er nou tegenaan, gebruiken jullie het park, hoe gebruik je het park, wanneer gebruik je het park, heb je last van overlast, welke overlast? Zodat we daar een zo goed mogelijk beeld van krijgen. En om toch ook even aan te geven dat er echt sprake is van betrokkenheid, ik kan u melden dat ik sinds ik geloof, nou, ruim een half jaar met grote regelmaat op diverse tijdstippen van de dag daar ter plekke zelf ook kijk van wat tref je daar dan aan. Er is een bijeenkomst geweest waar Triple ThreaT aanwezig was als jongerenorganisatie, dus die is daar aanwezig geweest, die heeft daar als inbreng gehad dat zij het idee hadden dat het, nou, niet echt een locatie was waar veel problemen waren. Wel gezegd van ja, jongeren hebben niet allemaal een thuissituatie waarin ze alle tijd willen doorbrengen, dus het is ook niet gek dat jongeren op sommige momenten in zo'n park zijn en dat moet niet ook geproblematiseerd worden. Nou, daar ligt natuurlijk een spanningsveld want ik denk dat iedereen het daarmee eens kan zijn dat jongeren natuurlijk ook gewoon gebruiker kunnen zijn van een park en niet een soort, wat zal ik zeggen, groep die daaruit geweerd zou moeten worden. Alleen je wilt wel dat dat samen kan gaan met gebruik door andere groepen en dan dat niet tot wederzijdse overlast leidt. Dus wat dat betreft is het gewoon goed om echt goed te kijken van wat is er hier aan de hand en wat kunnen we eraan doen? De bereidheid bij het college bestaat voor alle maatregelen dus het is niet zo dat er geen bereidheid zou zijn om camera's in te zetten, dat er geen bereidheid zou zijn om wat te doen met de parkeersituatie, met de verlichting et cetera, die is er wel, alleen wij vinden het wel heel belangrijk dat er draagvlak is. En als wij nu dingen gaan doen en vervolgens ontstaat er weer discussie: ja, maar dit was eigenlijk niet wat er nodig was, dan denken we, kunnen we beter iets meer tijd nemen om dingen op een rij te zetten en dan terugkomen. Alle vragen die gesteld zijn over komt u nou alstublieft snel terug, dat neem ik graag op met één kanttekening en dat wil ik ook echt even aan u voorleggen. Er is namelijk deze aanpak en er is ook het maken van een veiligheidsplan waarbij ook de instelling zelf in beeld is en dergelijke, en waar het idee is dat dat in de commissie samenleving aan de orde is. En ik heb gezegd, dat heb ik ook met de portefeuillehouder besproken van dit is toch een lastige situatie, als wij zo meteen twee verschillende plannen krijgen met twee verschillende commissies, dat is vragen om, nou, toch laten we zeggen verwarring. En ik denk dat het belangrijk is dat wij op dat punt helderheid hebben. Ik kan me

voorstellen dat die helderheid op twee manieren kan ontstaan. De ene is dat wij een onderscheid maken tussen de directe omgeving van de Domus Plus en de instelling zelf over van hoe doen we het daar, wat is het beheer daar, welke maatregelen worden daar genomen, welke overlegsituaties zijn er, en daarnaast dat er een plan is, en daar zag dit op, voor het Reinaldapark en de wijken daaromheen. Dus dat is het grotere gebied. En wat mij betreft is het uitstekend om te zeggen van nou, als we dat onderscheid maken dan is het ene iets wat in de commissie Samenleving aan de orde komt van hoe gaat het dan precies bij die instelling en wat voor een beheer geldt daar en wat voor een regels gelden daar, en aan de andere kant dat de globale veiligheidssituatie in de ruimere omgeving, dat dat iets is wat in deze commissie thuishoort en ook in deze commissie besproken wordt. Maar als u dat anders ziet dan hoor ik het graag want dan kunnen we daar ook rekening mee houden.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Even voor de duidelijkheid, dat veiligheids- en beheersplan voor de Domuslocatie, dat laat u dan dus over aan de portefeuillehouder daar, op dat dossier? Of bent u dan nog steeds in beeld voor de openbare orde en de veiligheid '...'?

Burgemeester Wienen: Openbare orde is altijd mijn portefeuille en dat betekent dus ook dat ik daar dan bij betrokken ben, maar dan is wel de trekker van het geheel is dan de wethouder die voor dat onderdeel, ben ik dan, schuif ik als het ware aan, als het gaat om de ruimere omgeving dan is het echt gewoon de openbare veiligheid die helemaal onder mijn portefeuille valt. Dus dat is hoe ik zelf denk dat het het beste georganiseerd kan worden en dan is ook meteen duidelijk in welke commissie het besproken wordt.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, maar ik denk dat er twee periodes zijn, tot de Domus Plus er komt zeg maar en daarna. En dat we voor nu kijken naar het hele park inclusief de Fuikvaartweg, en dat zodra Domus Plus erin komt en daar een veiligheidsplan moet komen, dat dan dat gedeelte door Domus Plus wordt overgenomen en de rest van het park zoals u nu voorstelt.

Burgemeester Wienen: Ja, dat ... Ik denk dat het een perfecte aanvulling is, want op dit moment valt er natuurlijk helemaal niet te praten over veiligheid bij een Domus Plus want de Domus Plus is er nog niet, dus ... Maar het gaat er nu om inderdaad om de veiligheid in die omgeving en het park. Daar hebben we het nu over, daar kom ik zo snel mogelijk ook op terug, en straks is er een situatie, en daar gaan we nu al over praten in de commissie Samenleving want je wacht niet tot het er staat maar daar ga je ook van tevoren al kijken welke regels gelden er, welke afspraken gelden er, et cetera. En voor zover daar de openbare orde is zal ik daar ook zelf bij betrokken zijn, maar dan denk ik wel dat het goed is dat de commissie waar het besproken wordt dan de commissie samenleving is en dat we niet twee commissies krijgen waar deze discussie gevoerd wordt over de instelling.

De voorzitter: Nee. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik kan me op zich voorstellen dat ... Ik kan me uw probleem voorstellen en zegt het moet niet zo zijn dat het en in Samenleving en in Bestuur aan de orde is. Gelijktijdig heb ik de indruk dat echt de veiligheid binnen die inrichting zelf, dat die wellicht in Samenleving thuishoort, maar zodra het daarbuiten gaat dat het logischer is dat het hier is omdat we anders ook weer dingen krijgen dat de commissie

Bestuur wij op een andere locatie er anders mee omgaat dan de commissie Samenleving. Maar ik geef dat, het is niet hard, ik geef het als overweging.

De voorzitter: Want volgens mij hebben we besloten ... Ja, ja, maar wat ik begrepen heb, '...' als een ... Misschien kunnen we het ook kort houden, toch?

Burgemeester Wienen: Zeker.

De voorzitter: Want er is eerst, we hebben het eerst over de omgeving, want daar hebben we het dan nu over, dat moet goed voorbereid worden. Op een gegeven moment komt die instelling er en die heeft zijn eigen regels en zijn eigen veiligheidsplan en dat is dan van later orde op het moment dat de Domus Plus er staat volgens mij. Maar u gaat daar ook nog wat over zeggen.

Burgemeester Wienen: Heel kort. Nee, want ik ben het daar op zich mee eens, alleen bij de regels en de veiligheid in de instelling zelf hoort ook wel de impact daarvan op de directe omgeving. Dan praat je natuurlijk ook over van als je de burens bent, dan is dat toch een wat ander verhaal als wanneer je zegt van we praten over het Reinaldapark. Maar overigens, dat het ook elkaar raakt is mag duidelijk zijn. Er is vandaag met de wijkraden trouwens ook overleg nog geweest over een concept voor hoe gaan we die veiligheidsplannen op de Domus Plus aanpakken, en daar is door hen ook nadrukkelijk aangegeven: wij hechten meer aan zorgvuldigheid dan aan snelheid, zo snel mogelijk iets doen. Dus dat geef ik hier nog maar even door.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb eigenlijk geen spreektijd meer maar goed, even kort. Mijn ervaring is dat bij andere voorzieningen in '...' waar ik nog weleens regelmatig kom dat het overigens afneemt op het moment dat er een voorziening komt, en dat het heel erg helpt als je een structureel overleg hebt tussen de gemeente, de politie, de cliëntenraad, de instelling en de gemeente om als het gaat om, zeswekelijks, als het gaat om de problemen aankaarten en ook daarin kan vaststellen welke meldingen of incidenten toe te schrijven zijn aan de voorziening en welke niet. Dat is heel belangrijk voor de beeldvorming, had ik graag willen meegeven.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik vond die opmerking van de jongerenorganisatie in die zin vond ik wel heel erg interessant, want ik vroeg me dan af in hoeverre dat dus de jongerenorganisaties ook echt, of het het plan is dat daar jongerenorganisatie in die zin ook met de jongeren daar aan de slag gaat, in die zin dat ze er, of bezighoudt of zo, mogelijkheden geeft om daar ook te zijn en om het ook op een leuke manier daar te zijn, of daar plannen voor zijn.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Zeker, het eerste punt van de heer Trompetter dat is wat mij betreft de manier waarop we het ook vaak doen, ook hier in Haarlem. Dus zo'n overleg waar ook omwonenden deel van uitmaken. En dat heeft alles te maken met het beheerplan van de instelling zelf ook waar ook zo'n overleg een plek bij inneemt, en daarnaast heb je dus de ruimere omgeving waar bewoners ook een rol spelen.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Vergeet u alstublieft de cliënten en de instelling niet. Dat die beiden ook in het overleg zitten, want onbekend maakt onbemind. Is een fout die vaak gemaakt wordt dat de cliënten zelf niet worden meegenomen.

De voorzitter: Oké, mijnheer Trompetter, u heeft geen spreektijd meer, dat was uw laatste '...'.
...

Burgemeester Wienen: Oké. En wat betreft de heer Linder, die geeft aan van is het ook het beeld dat jongerenorganisaties, die worden nadrukkelijk erbij betrokken om te kijken van welke bijdrage kunnen die leveren aan de situatie daar.

De voorzitter: Goed. Zijn er verder nog opmerkingen over dit onderwerp vanuit deze commissie?

Burgemeester Wienen: Ik hoop overigens nog één ding, dat is een vraag die nog gesteld werd, aan het eind van het eerste kwartaal de resultaten van de enquête hier te kunnen melden.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, mijnheer Linder, sst. Burgemeester, kunt u het nog een keer herhalen?

Burgemeester Wienen: Ja. Ik ... Er was nog aangedrongen op we hopen dat het nog deze periode in ieder geval in de commissie aan de orde kan komen. Het idee is dat het eind van het eerste kwartaal terugkomt in de commissie. Dus dat is op de valreep.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, we hopten nu ineens naar een ander onderdeel van de discussie en ik wil toch nog even terug naar de samenhang tussen het veiligheidsplan voor de Domus en het veiligheidsplan of de aanpak van de onveiligheid in het park. Op zich is het natuurlijk een soort praktisch ding van is het nou bij Samenleving of bij Bestuur, het enige wat ik u eigenlijk heel hard wil horen zeggen is dat de regie te allen tijde bij u ligt, bij de portefeuillehouder openbare orde en veiligheid, en dat dat deel wat inderdaad wat in het gebouw gebeurt of in de instelling gebeurt is voor daar. Maar dat u de overkoepelende regie heeft over dit veiligheidsplan en dat het niet zo kan zijn dat daar straks een enclave ontstaat waar een ander regime zou gelden om de instelling heen die niet samenhangt en met het hele plan.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik heb dat net ook gezegd maar ik snap dat en ik ben het er ook mee eens. De openbare orde en veiligheid valt sowieso onder de regie van de burgemeester en daarover is ook geen misverstand.

De heer Rutten: Helder, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Klaver. U heeft geen spreektijd meer.

De heer Klaver: O, ik heb ook geen tijd meer. Maar mag ik ...

De voorzitter: Nee, mag niet. Nee. Niemand mag meer wat zeggen. Dan zijn wij door dit onderwerp heen.

22. Verstrekken gift Haarlems Mediafonds (JW)

De voorzitter: Gaan wij naar het volgende onderwerp, aanpak programma org... Nee, dat is echt weer, ik zit weer verkeerd te kijken. Verstrekken gift Haarlems Mediafonds. In commissie Bestuur van 4 november '21 is besloten tot agendering als bespreekpunt door GroenLinks. Reden voor agendering is dat de commissie hierover twee jaar geleden heeft gesproken en er nu sprake lijkt te zijn van een aantal wijzigingen zoals bijvoorbeeld een gift in plaats van subsidieverstrekking, en dit stuk is niet ter kennisname of ter bespreking aan de commissie aangeboden dus alsnog is het geagendeerd. Ik wil GroenLinks graag het woord geven.

De heer Drost: Ja, ik had al een vermoeden. Ja, dat gaat een hele diepgaande bespreking worden met niemand spreektijd meer, maar we gaan het zien. Ja, ik dacht allereerst twee redenen om het te agenderen, kleine omissie inderdaad, toen dachten we al: het is misschien wel goed om gewoon sowieso te bespreken hier. Ik heb het ook wel geagendeerd omdat ik in eerste instantie de stukken die ter kennisname stonden niet geheel duidelijk vond. De verantwoording rond de toezeggingen over het toezenden van de statuten van het Mediafonds, die verantwoording dus, die lijkt te suggereren dat dit toezenden niet meer nodig was omdat er een gift wordt verstrekt, dus hoe de afdoening daar stond en daar dachten we al van: nee, maar hoe verhouden die twee zich dan tot elkaar? Dat leek ons wel bijzonder, we willen ons uiteraard op geen enkele manier inhoudelijk bemoeien maar we hebben natuurlijk wel het doel gesteld om diepgaande onderzoeksjournalistiek met waakhondfunctie te bereiken, dus dan zijn statuten wel prettig. Nou, inmiddels, dat heeft iedereen ook kunnen zien, daar staan flink wat artikelen of stukken, meer dan ik geagendeerd had. Nou, als je die allemaal goed leest dan, nou, dan blijkt wel wordt het meer duidelijk van goh, die statuten zijn er, de eerste ronde is ook al geweest. We zijn ook benieuwd naar de tweede ronde die eraan zit te komen. Nou, verder inhoudelijk, we volgen op zich ook wel de gift, de keuze om die gift om te zetten in een gift om alle schijn van invloed op de inhoud te voorkomen. Misschien klein vraagje: waarom was dat niet allereerst in eerste instantie het idee?

De voorzitter: Mijnheer Drost, u bent ook door uw spreektijd heen.

De heer Drost: Ja, ik doe mijn laatste zin, terecht dat u het zegt. En een stukje perspectief richting de toekomst, hoe gaat het overleg met Mediafonds en hoe ... We hebben natuurlijk een instrumenteel bedrag beschikbaar gesteld, een gift, nou, hoe ziet het vervolg eruit?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Is er nog iemand met spreektijd die nog wat wil zeggen? Mevrouw Van der Windt, u bent de enige die nog spreektijd heeft volgens mij, en mevrouw Wisse. Maar u heeft er niks over. Mijnheer Linder. Gaat u maar even naar de antichambre en dan zet u het gesprek daar voort. Nee, dat is waar. Mijnheer Linder heeft nog spreektijd maar die heeft hier niks over te melden. Nou, burgemeester, heeft u hier nog een ... Een antwoord.

De heer Van den Raadt: De burgemeester heeft ook geen spreektijd, voorzitter. Hoe kan het dat de raad het hoogste orgaan is en die wordt gehouden aan de regel van spreektijd, en de burgemeester en college die werkt voor de raad die mag altijd eindeloos doorpraten, dat is toch ook vreemd?

De voorzitter: Ja, ik denk niet dat spreektijd echt een hiërarchische volgorde heeft, mijnheer Van den Raadt. En volgens mij is het vrij duidelijk, op het moment dat wij het college te gast vragen om antwoord te geven op onze vragen en wij blijven vragen op hen afsturen dan kunnen we op een gegeven moment wel zeggen: nou, hier zijn de vragen maar u moet uw mond houden, maar dat zou een beetje raar zijn, mijnheer Van den Raadt. Dus er zijn vragen, er zijn opmerkingen en we geven het college, ook al is het college door zijn spreektijd heen, meer ... Die spreektijd is meer inmiddels gebleken indicatief dan dat het een daadwerkelijke harde eis is. Maar ik wil de burgemeester wel graag vragen om geserreerd te reageren. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Het is weer zover, geserreerd. Ik wilde toch nog even zeggen: ik vind, mijnheer Van den Raadt, dat dit is nou precies hoe het is. Als de baas vraagt om verantwoording af te leggen dan spreekt het college. Ja, dat kan toch niet anders. Ja. Precies, dan spreekt de knecht, ja. Goed. Maar dan de vragen van over het Mediafonds. Die zijn, het is wel eerder aan de commissie toegestuurd. En toen niet geagendeerd, maar het is wel eerder toegestuurd. En er heeft inderdaad een wijziging plaatsgevonden in de aanpak want oorspronkelijk hadden wij het idee: wij stellen het geld beschikbaar, maar toen kregen wij vervolgens te horen van als we dat doen, dus middels een subsidie en die wordt dan vervolgens verstrekt door het Mediafonds, dan is volgens allerlei wettelijke regels op verantwoording en dergelijke, dan moet de toekenning van het geld is dan een collegebeslissing. Dus dan gaat het college op voorspraak van het Mediafonds geld toekennen. Dat was de manier waarop het zou moeten gaan en in ieder geval ontstaat een verantwoordingsplicht richting gemeente. Toen hebben wij daar, ik heb met de voorzitter van het Mediafonds gesproken en wij waren eigenlijk het er allebei over eens dat iedere schijn dat er een bestuurlijke betrokkenheid is bij de keuzes die het Mediafonds maakt vermeden moet worden. Want dat is één van de dingen waar we met elkaar over gesproken hebben, de onafhankelijkheid van de pers moet niet, op welke manier dan ook, in het gedrang komen doordat de overheid zich gaat bemoeien met wat er dan gebeurt. En om die reden hebben wij uiteindelijk gekozen voor deze vorm, die maakt het mogelijk om het geld beschikbaar te stellen, de zekerheid voor de gemeente dat dat geld gebruikt wordt voor de bedoeling die wij hebben dat zit hem in die statuten. Maar om daar zelf dan geen verdere inhoudelijke betrokkenheid meer bij te hebben en ook geen verantwoording over te hoeven afleggen, niet aan de gemeenteraad maar ook niet aan andere organen. U heeft wel gelijk dat wij te zijner tijd moeten kijken, een evaluatie moeten doen, want we hebben ervoor gekozen, dat is bij deze nieuwe raadsperiode was dat een onderdeel van het collegeakkoord, er komt geld beschikbaar voor een mediafonds. We hebben ervoor gekozen om dat niet jaarlijks beschikbaar te stellen maar om dat in één keer de gift te geven. Dat is voor een aantal jaren. Daarna zullen wij moeten kijken van ja, hoe gaan we hier nu verder mee om? Gaan wij dit continueren, dan zullen wij opnieuw een gift moeten doen, of op een andere manier moeten zorgen voor die inkomsten. Maar ik denk dat het op zich mooi is dat eindelijk, want dat heeft veel te lang geduurd, dat had alles met corona te maken, maar goed, dat eindelijk is de zaak van start, het loopt, er zijn aanvragen, er zijn beoordelingen, er is geld overgemaakt. En dat als dat dan een tijdje bezig is, dat wij daar een overzicht van krijgen en dat we op basis daarvan kunnen kijken van nou, dit instrument werkt, dit werkt echt stimulerend en dus willen wij opnieuw dit mediafonds onder dezelfde voorwaarden ook weer een gift doen toekomen. En als we daarmee stoppen, dat kan natuurlijk ook, dan is het ook goed dat daar wel echt een gedegen discussie over plaatsvindt want dat moet niet willekeurig zijn of alsnog de indruk wekken dat we onwelgevallige artikelen op die manier bejegenen.

De voorzitter: Misschien heeft mevrouw Van der Windt of mijnheer Linder nog een vraag. Nee. Nou, dan is ...

De heer Drost: Ik ben oprecht benieuwd ... Ik vind, dat laatste is natuurlijk wel een heel terecht punt hè, hoe we dat mogelijk gaan voortzetten op basis van welke indicaties ...

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, ik voelde me echt genoodzaakt ...

De voorzitter: Nee, maar dat is niet de bedoeling, ook al bent u van mijn kleur. Dat gaan we niet doen. Foei. We zijn allemaal door onze spreektijd heen. Nou, mijnheer Rutten, wilt u '...' ...

23. Sluiting

De voorzitter: Maar we zijn in ieder geval wel door de onderwerpen heen voor deze vergadering. We hebben het laatste onderwerp zoals u weet naar voren geschoven, dat betekent dat deze vergadering is gesloten en dank u wel voor uw komst, tot de volgende keer. Dank u wel.